

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΕ'

Τετάρτη 8 Μαρτίου 2017

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 5611, 5647
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Γ. Κουμουτσάκου, σελ. 5647
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Γενικό Λύκειο Θήβας, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Παλλήνης, το 1ο Γυμνάσιο Ελευσίνας και το Πειραματικό Λύκειο Πανεπιστημίου Πατρών, σελ. 5616, 5617, 5622, 5629, 5640
4. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση με θέμα: «Αιτήματα και προτεραιότητες για την ισότητα των φύλων σε έναν κόσμο που αλλάζει: Υγεία, Εργασία και Έμφυλη Βία», σελ. 5611 - 5627
5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 5611, 5618, 5619, 5622, 5627, 5629, 5631, 5635, 5636, 5638
6. Ανακοινώνεται ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών, σελ. 5647
7. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, στις 7-3-2017 ποινική δικογραφία που αφορά στον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών κ. Χρήστο Σπίρτζη, σελ. 5647

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 9 Μαρτίου 2017, σελ. 5627

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας», σελ. 5629 - 5640
2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:
Οι Υπουργοί Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενέργειας της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για Συνεργασία στον τομέα των Ανανεώσιμων Πηγών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας», σελ. 5647

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 5624 - 5647
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 5611 - 5624

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ., σελ. 5623
ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ Ε., σελ. 5613
ΒΑΚΗ Φ., σελ. 5615
ΒΛΑΧΟΥ Σ., σελ. 5624
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ., σελ. 5626
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ., σελ. 5622
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ., σελ. 5621
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε., σελ. 5618
ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ., σελ. 5619
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό., σελ. 5616
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ., σελ. 5614
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ., σελ. 5624
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ., σελ. 5626
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ., σελ. 5620
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 5625
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 5611
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., σελ. 5617

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΜΥΡΑΣ Γ., σελ. 5629
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ., σελ. 5622
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 5629, 5631, 5635, 5636, 5638
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ., σελ. 5619
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν., σελ. 5636
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 5611, 5618, 5619, 5622, 5627

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων:

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε., σελ. 5630, 5638, 5639
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ., σελ. 5634
ΔΑΒΑΚΗΣ Α., σελ. 5635, 5637, 5639
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ., σελ. 5635
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε., σελ. 5629
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 5637
ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ Κ., σελ. 5631, 5639
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι., σελ. 5636, 5638, 5639
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Γ., σελ. 5633, 5634, 5639, 5640
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν., σελ. 5630, 5633
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν., σελ. 5636, 5637
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 5632
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α., σελ. 5631, 5638
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Ι., σελ. 5633
ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ., σελ. 5632, 5638

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΕ'

Τετάρτη 8 Μαρτίου 2017

Αθήνα, σήμερα στις 8 Μαρτίου 2017, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.15', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Καλημέρα σε όλες τις συναδέλφισσες, σε όλους τους συναδέλφους και στους εκλεκτούς προσκεκλημένους μας.

Κυρίες και κύριοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 6-3-2017 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΠΔ' συνεδριάσεώς του, της Δευτέρας 6 Μαρτίου 2017, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας για τη συνεργασία στον τομέα του τουρισμού μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Κράτους του Κουβέιτ»)

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής, με θέμα: «Αιτήματα και προτεραιότητες για την ισότητα των φύλων σε έναν κόσμο που αλλάζει: Υγεία, Εργασία και Έμφυλη Βία».

Στη σημερινή μας συνεδρίαση θα μιλήσω εκ μέρους του Προεδρείου. Στη συνέχεια θα λάβει τον λόγο εκ μέρους της Κυβέρνησης η Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Έφη Αχτσιόγλου για δέκα λεπτά και θα ακολουθήσουν οι κυρίες και οι κύριοι συνάδελφοι που έχουν οριστεί από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες όλων των κομμάτων της Βουλής με τις τοποθετήσεις τους για έξι λεπτά και όσοι Αρχηγό το επιθυμούν για δέκα λεπτά. Αυτή είναι η διαδικασία.

Σήμερα έχουν ανταποκριθεί στην πρόσκλησή μας και παρίστανται και τις καλωσορίζουμε η κ. Βασιλική Θάνου - Χριστοφίλου, Πρόεδρος του Αρείου Πάγου και τέως Πρωθυπουργός, η κ. Άνα Ψαρούδα - Μπενάκη, πρώην Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, η κ. Ευτυχία Φουντουλάκη, Γενική Επίτροπος Επικρατείας Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, η κ. Στυλιανή Βρακά, Γενική Γραμματέας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η κ. Μαρία Βλαζάκη, Γενική Γραμματέας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, η κ. Ευρυδίκη Κουρνέτα, Γενική Γραμματέας Υπουργείου Τουρισμού, η κ. Μαρία Παπασπύρου, Γενική Επιθεωρήτρια Δημόσιας Διοίκησης, η κ. Νικόλ Ράπτη, Ειδική Επιθεωρήτρια Δημόσιας Διοίκησης, η κ. Καλλιόπη (Κέλλυ) Μπουρδάρα από το Διοικητικό Συμβούλιο Ένωσης τέως Βουλευτών, η κ. Βασιλική Αλεξάνδρου από το Διοικητικό Συμβούλιο Ένωσης τέως Βουλευ-

τών, η κ. Βασιλική Κόλλια, πρώην Γενική Γραμματέας Ισότητας των Φύλων 2013 - 2016, η κ. Ζέττα Μακρή, πρώην Γενική Γραμματέας Ισότητας των Φύλων 2012 - 2013 και η κ. Μαρία Ανδρούτσου, Δήμαρχος Αγίου Δημητρίου.

Θα ξεκινήσουμε, λοιπόν, τη σημερινή συζήτησή μας. Όπως κάθε χρόνο, η Βουλή οργανώνει αυτή την ειδική συνεδρίαση για την Ημέρα της Γυναίκας, για την επέτειο της 8^{ης} Μαρτίου. Όλοι γνωρίζουμε ή οφείλουμε να γνωρίζουμε και να θυμόμαστε τις γυναίκες εργάτριες στα εργοστάσια της κλωστοϋφαντουργίας στη Νέα Υόρκη, που κτυπήθηκαν στη διάρκεια διαδήλωσης, κατά την οποία διεκδικούσαν τα δικαιώματά τους για ίσες ευκαιρίες και ίσες αμοιβές με τους άνδρες εργαζόμενους, από την αστυνομία και αυτή η διαδήλωση βιάστηκε με αίμα.

Πολύ αργότερα, βέβαια, από το 1857, το 1910, ορίστηκε αυτή η μέρα ως επέτειος για την Ημέρα της Γυναίκας, και ιδιαίτερα της εργαζόμενης γυναίκας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες και εκλεκτές προσκεκλημένες μας, η εποχή που ζούμε, είναι εποχή ραγδαίων αλλαγών, γενικευμένης ανασφάλειας και αβεβαιότητας, πολέμων, βίας και προσφυγιάς.

Συνηθίζουμε, λοιπόν, αυτή την εποχή να τη λέμε «εποχή των τεράτων». Οι λαοί είτε επιστρέφουν στα σκοτάδια του παρελθόντος είτε χάνουν κάθε ελπίδα για να αλλάξουν τη ζωή τους. Το παλιό αργεί να πεθάνει και το καινούργιο πασχίζει να γεννηθεί, κόντρα στους ισχυρούς αυτής της γης και της διεθνούς τάξης, που δεν αφήνουν τίποτα καινούργιο να γεννηθεί.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτή τη ζοφερή ατμόσφαιρα και κόντρα στα εμπόδια που υπάρχουν, οι λαοί έχουν και θετικά παραδείγματα αντίστασης και αλληλεγγύης. Μπορεί τα παραδείγματα να είναι λίγα, ώστε να προοιωνίζεται ότι θα έρθει η άνοιξη της αλλαγής της ζωής μας, όμως υπάρχουν και περιμένουμε κάθε φορά θετικές εκπλήξεις για να αλλάξει η ζωή όλων των ανθρώπων και να μπορέσουμε πραγματικά να μιλάμε για μια καλύτερη ζωή στον πλανήτη.

Θα προσπαθήσω να μιλήσω για το σημερινό μας θέμα μέσα από δύο πρόσφατα παραδείγματα, που νομίζω ότι απεικονίζουν ανάγλυφα το θέμα της σημερινής ειδικής συνεδριάσεώς μας.

Το ένα είναι η νομοθετική πρωτοβουλία, που είχε πάρει η Κυβέρνηση Ερντογάν στην Τουρκία, να αποποινικοποιήσει το έγκλημα του βιασμού σε βάρος ανήλικων κοριτσιών, εφόσον οι δράστες αυτού του ειδεχθούς εγκλήματος παντρευτούν τα θύματά τους. Ξεσηκώθηκε μεγάλος θόρυβος τόσο μέσα στην Τουρκία όσο και έξω από αυτήν και το περίφημο άρθρο 49 αποσύρθηκε.

Βεβαίως αποσύρθηκε, αλλά σε εννέα χώρες ισχύει αυτή η νομοθετική ρύθμιση και κατά συνέπεια αυτό το έγκλημα αποποινι-

κοποιείται και από στιγμιαίο γίνεται διαρκές, μέσα σε ένα γάμο καταπίεσης, αναξιοπρέπειας και απανθρωπιάς. Σε αυτές, λοιπόν, τις εννέα χώρες που είναι οι Φιλιππίνες, το Ιράκ, το Μπαχρέιν, το Τατζικιστάν και η Τυνησία, συνεχίζουν οι ανήλικες γυναίκες οι οποίες βιάζονται, να παντρεύονται στους βιαστές τους.

Αυτό νομίζω ότι αποτελεί ένα ακραίο παράδειγμα της έμφυλης βίας που είναι μια πραγματικότητα σε όλον τον πλανήτη, ανεξάρτητα από το πόσο ανεπτυγμένες είναι οι χώρες, ανεξάρτητα από τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις που υπάρχουν σε κάθε χώρα, γιατί η έμφυλη βία τελικά είναι ένα φαινόμενο απίστευτης ιστορικής αντοχής. Η βία, ο βιασμός είναι τόσο παλιά όσο και η πατριαρχία.

Παράλληλα, θα πω και ένα δεύτερο παράδειγμα που έγινε πρόσφατα. Ένας ακροδεξιός Πολωνός Ευρωβουλευτής, στις 3 Μαρτίου του 2017, μέσα στο Ευρωκοινοβούλιο, πήρε τον λόγο και ισχυρίστηκε ότι οι γυναίκες πρέπει να πληρώνονται και να αμείβονται λιγότερο από τους άντρες, γιατί είναι «λιγότερο ευφείς, πιο αδύναμες και μικρότερες».

Νομίζω ότι αυτό που τόλμησε να πει στο Ευρωκοινοβούλιο ο Πολωνός ακροδεξιός -με το θάρρος που έχει πάρει γενικά η ακροδεξιά στον κόσμο και στην Ευρώπη- είναι αυτό που πιστεύει η πλειοψηφία των ανδρών σε όλον τον κόσμο και, παράλληλα, τα κράτη που αρνούνται να νομοθετήσουν την ίση αμοιβή για ίση εργασία.

Αυτά τα δύο παραδείγματα νομίζω ότι αξίζει να τα αναδείξουμε για μια ακόμη φορά τη σημερινή ημέρα, στη σημερινή εποχή της αβεβαιότητας και της ανασφάλειας και να πούμε πραγματικά ότι ίσως αυτό που μας ταιριάζει είναι αυτό που λένε για σήμερα κάποιες φεμινιστικές κινήσεις «σήμερα δεν γιορτάζουμε και δεν δεχόμαστε επισκέψεις», γιατί η εικόνα της γυναίκας σήμερα συνεχίζει να είναι μαύρη.

Θα ήθελα, λοιπόν, σε αυτό το σημείο να προσπαθήσω να αναδείξω αυτά που προσπαθούμε σαν γυναίκες να κάνουμε και αυτά που δεν μπορούμε να κάνουμε, και χρειάζεται να ενώσουμε όλες μαζί τις φωνές μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η Ελλάδα βρίσκεται στην εικοστή ένατη θέση ως προς την παροχή ίσων ευκαιριών σε άνδρες και γυναίκες, αν υπολογίσουμε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είναι στην πεντηκοστή πέμπτη θέση και η Μεγάλη Βρετανία στην τριακοστή ένατη. Με αυτόν τον δείκτη και μόνο – δεν λέω άλλα – φαίνεται ότι στην Ελλάδα υπάρχει μία σχετικά καλή κατάσταση για τις γυναίκες της χώρας μας.

Βεβαίως, δεν μπορεί οι γυναίκες της χώρας μας να είναι σε διαφορετική κατάσταση από ό,τι είναι γενικά οι γυναίκες σε μια εποχή γενικευμένης ανεργίας, γιατί οι γυναίκες είναι αυτές που πρώτες πυκνώνουν τις τάξεις των ανέργων, τις τάξεις της μαύρης ανασφάλιστης εργασίας, της μαύρης εργασίας που γενικεύεται και υπερβαίνει την κανονική, νόμιμη, νομοθετημένη, ασφαλισμένη εργασία. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα.

Οι γυναίκες είναι αυτές που επιστρέφουν πρώτες στο σπίτι, που είναι εκεί για να υποδεχθούν τα ενήλικα παιδιά τους, που όντας άνεργα επιστρέφουν στα παιδικά δωμάτια για να κρύψουν την ανεργία τους. Είναι εκεί για να ενθαρρύνουν τον σύζυγο που ζει σε μία επισφάλεια και υποχρεώνεται σε συμβιβασμούς. Είναι εκεί για να ενθαρρύνουν τους υπερήλικες γονείς, που όλοι μαζί πια προσπαθούν να επιβιώσουν και με τη σύνταξη αυτών των γονιών.

Οι γυναίκες – ηρωίδες, αυτές οι αόρατες γυναίκες της καθημερινότητας, δίνουν έναν πραγματικό αγώνα για να επιβιώσουν οι ίδιες, υπερασπίζονται τις επιλογές τους, ενώ ταυτόχρονα είναι θύματα των επιλογών των άλλων.

Νομίζω λοιπόν ότι απέναντι σε αυτές τις γυναίκες οφείλουμε σεβασμό, οφείλουμε να τις τιμήσουμε πραγματικά τη σημερινή μέρα είτε είναι εργαζόμενες είτε είναι άνεργες και κάθε φορά να αναδεικνύουμε την επέτειο της 8^{ης} Μάρτη μέσα στη συγκεκριμένη συγκυρία που αυτή -έστω και εντός εισαγωγικών- γιορτάζεται.

Πιστεύω ότι πέρα απ' όλα αυτά, πέρα από το πώς βιώνει κάθε γυναίκα το θέμα της εργασίας, της κοινωνικής ασφάλισης και της καθημερινότητας, αυτό που δεν μπορούμε να μην εξάγουμε είναι ότι κάθε νομοθετική ρύθμιση που δίνει τη δυνατότητα στη

γυναίκα να έχει αξιοπρέπεια, να μπορεί να έχει τα παιδιά της στους νηπιακούς και παιδικούς σταθμούς, να μπορεί να έχει πρόσβαση στην υγεία, που είναι ένα από τα μεγαλύτερα αγαθά, ανεξαρτήτως αν είναι ασφαλισμένη ή όχι, ανεξαρτήτως αν εργάζεται ή όχι, και να μπορεί πραγματικά να έχει τη δυνατότητα να έχει μία στοιχειώδη κοινωνική αυτοπεποίθηση και υπερηφάνεια.

Όμως, πέρα από το ότι σε κάθε χώρα, σε κάθε πολιτισμό, σε κάθε ήπειρο υπάρχουν τα ιδιαίτερα προβλήματα που όλοι ξέρουμε -και δεν θα μπω σε αυτά-, θέλω να τονίσω ότι, πέρα από την οικονομική κατάσταση, αυτό που διατρέχει όλες τις χώρες είναι η έμφυλη βία. Είναι αυτό το ζήτημα της βίας που πρέπει πράγματι να αναδείξουμε, γιατί είναι πολύ σοβαρό, γιατί είναι η πιο μεγάλη παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι διακρίσεις, η ταπείνωση, η σωματική βία εξαιτίας του γυναικείου φύλου αποτελει ωμή παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Νομίζω ότι όλοι είμαστε συμμετοχοί των τραγικών αριθμών που υπάρχουν σε όλον τον κόσμο σε σχέση με τη βία σε βάρος των γυναικών. Η βία δεν έχει ούτε ταξικές ούτε πολιτικές προτιμήσεις. Η βία υπάρχει παντού. Υπάρχει στον δρόμο, στην εργασία, στο πανεπιστήμιο, στο σχολείο, υπάρχει παντού. Εκφράζεται με ποικίλους τρόπους: με τη λεκτική βία, την ψυχολογική, την οικονομική, τη σεξουαλική, τη σεξουαλική παρενόχληση, την εξαναγκαστική εργασία, το trafficking, την απαγόρευση εργασίας, σε άλλες περιπτώσεις, τη διάδοση αρνητικών φημών, τη χρησιμοποίηση της γυναικείας ως αντικείμενο.

Αυτή, λοιπόν, η συνολική βία, που εξαπολύεται καθημερινά σε βάρος των γυναικών, αποτελεί ένα φαινόμενο που πρέπει να εξλειφθεί και πρέπει να πιέσουμε τις χώρες μας και τις κυβερνήσεις μας να υπογράψουν όλοι τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και των ανήλικων κοριτσιών. Είναι μια υποχρέωση, γιατί, εάν επικυρωθεί αυτή η σύμβαση, θα υποχρεωθούν τότε όλες οι κυβερνήσεις να θεσπίσουν νομοθετικά μέτρα προστασίας των γυναικών από τη βία και τιμωρίας όλων αυτών που ασκούν βία με οποιοδήποτε μέσο σε βάρος των γυναικών ή όταν έχουμε διάκριση με βάση το φύλο και τον σεξουαλικό προσανατολισμό.

Νομίζω, λοιπόν, ότι σε αυτό το κρίσιμο σημείο που ζει σήμερα η ανθρωπότητα, που όλα είναι αβέβια, δεν μπορεί να ανεχόμαστε το ζήτημα της βίας να κυριαρχεί παντού. Η έμφυλη βία είναι η πιο ετελής μορφή που χρησιμοποιούν οι άνδρες σε βάρος των γυναικών. Δεν είναι μόνο εγκληματική. Δεν υπάρχει ποτέ υγιές κίνητρο στην άσκηση της βίας. Η αγάπη ποτέ δεν σκοτώνει. Η αγάπη ποτέ δεν ακρωτηριάζει. Η αγάπη ποτέ δεν αφήνει αναπηρίες στους ανθρώπους. Όλα αυτά, τα οποία επικαλούνται οι άνδρες, σε διάφορες περιπτώσεις, ότι είναι προϊόν ζηλίας, προϊόν αγάπης, προϊόν διεκδίκησης ή άσκησης της βίας, είναι ψέματα και μύθοι. Είναι η περιφρόνηση που αισθάνονται απέναντι στο γυναικείο φύλο, είναι η εκμετάλλευση της αδυναμίας της γυναίκας, όταν ασκούν βία επάνω της. Και όπως η βία αποτελεί μέσο χειραγώγησης και κοινωνικής πειθάρχησης, όταν την ασκούν οι εξουσίες, έτσι και οι άνδρες, όταν ασκούν βία, την ασκούν, γιατί θέλουν να πειθαρχήσουν το άλλο φύλο και να το χειραγωγήσουν για συγκεκριμένο σκοπό.

Πρέπει, λοιπόν, αυτό το φαινόμενο πρωτοφανούς ιστορικής αντοχής να το ξεριζώσουμε. Πρέπει, πρώτα απ' όλα, οι γυναίκες πριν ακόμα και από την ποινική τιμωρία να εξοστρακίζουν τους άνδρες οι οποίοι αποτολμούν την οποιαδήποτε μορφή βίας απέναντι στις γυναίκες. Αυτό είναι το χρέος μας. Το όπλο των γυναικών είναι η γυναικεία αλληλεγγύη. Η γυναικεία αλληλεγγύη είναι το μέσο για να μπορέσουμε πραγματικά να αισθανόμαστε υπερήφανες για το φύλο μας, για να μπορέσουμε να αισθανόμαστε ότι υπάρχει περίπτωση, δυνατότητα και δρόμος για τη γυναικεία χειραφέτηση.

Πρέπει να μιλάμε εμείς για αυτές που δεν έχουν φωνή. Πρέπει να αγωνιζόμαστε εμείς για αυτές που δεν μπορούν να αγωνιστούν. Πρέπει να διαμαρτυρόμαστε εμείς για αυτές που δεν έχουν τη δυνατότητα να διαμαρτυρηθούν, γιατί τα ήθη και τα έθιμα στις χώρες τους δεν τους το επιτρέπουν. Αυτό σημαίνει γυναικεία αλληλεγγύη.

Οι γυναίκες που είναι ολοκληρωμένες, που είναι συνεδηγοποιημένες, δεν μπορούν να κτίζουν σχέσεις ανταγωνιστικές μεταξύ

τους. Πρέπει να είναι γυναίκες που θα κτίζουν σχέσεις συντροφικές, που θα μπορούν πράγματι να κτίζουν τις αυριανές σχέσεις μέσα από ελευθερία, σεβασμό και αμοιβαιότητα, γιατί αυτά είναι τα στοιχεία που συνδέουν τους ελεύθερους ανθρώπους και μπορούν να αποτελέσουν ισότιμα μέλη μιας δημοκρατικής και ελεύθερης κοινωνίας.

Για αυτό κάνω έκκληση και εμείς, ως γυναίκες προνομιούχες, που είμαστε στο Κοινοβούλιο, που είμαστε σε δημόσια αξιώματα, που έχουμε υπερβεί την ανωνυμία, να χρησιμοποιήσουμε αυτή τη δύναμη για να μιλήσουμε για εκείνες τις γυναίκες τις άορατες, τις άφωνες, τις αμίλητες, τις γυναίκες του περιθωρίου. Αυτό μας αντιστοιχεί μια τέτοια μέρα. Αυτή είναι η υποχρέωσή μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

Τώρα τον λόγο έχει η Υπουργός Εργασίας κ. Έφη Αχτσιόγλου για δέκα λεπτά.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με ένα παρόμοιο σύνθημα θα ξεκινήσω. «Δεν γιορτάζουμε και δεν δεχόμαστε επισκέψεις», έλεγε το σύνθημα των Ελληνίδων φεμινιστριών πριν από λίγα χρόνια, θέλοντας να υπενθυμίσει ότι η 8^η Μαρτίου, η Ημέρα της Γυναίκας, δεν είναι άλλη μία επέτειος, δεν είναι άλλη μία τυπική γιορτή από αυτές που η συντεταγμένη κοινωνία έχει καθιερώσει για να ξεπλύνει συχνά τις ενοχές της, ειδικεύοντας αποκριτικό σεβασμό σε ό,τι καταπιέζει.

Η σημερινή ημέρα είναι ημέρα μνήμης της μεγάλης απεργίας στις 8 Μαρτίου του 1857 στη Νέα Υόρκη, όπου οι διαδηλώσεις των εργατριών στα ραφτάδικα και στα υφαντουργία ζητούσαν εξίσωση μισθών με τους άντρες εργάτες, ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς και μείωση ωραρίου. Οι διαδηλώσεις αυτές πνίγηκαν στο αίμα.

Είναι ημέρα τιμής στους αγώνες όλων των γυναικών κάθε εποχής για άρση των ανισοτήτων μεταξύ αντρών και γυναικών στην οικονομική, κοινωνική και πολιτική ζωή. Είναι ημέρα ξεχωριστής τιμής στις πρωτοπόρες εκείνες γυναίκες, από την Μάργκαρετ Φούλερ μέχρι τη Σιμόν ντε Μποβουάρ, από την Καλλιρρόη Παρρέν μέχρι την Ηλέκτρα Αποστόλου, που με τα λόγια τους και με τις πράξεις τους έδειξαν ότι τα όρια υπάρχουν για να ξεπερνούνται.

Είναι η ημέρα που η σκέψη μας και η καρδιά μας βρίσκεται στις γυναίκες πρόσφυγες και μετανάστριες, των οποίων η οδύσσεια ξεκινάει από τις χώρες τους, όπου πέφτουν συχνά θύματα διακρίσεων, και συνεχίζεται κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους προς την Ευρώπη, όπου έρχονται αντιμέτωπες με το δουλεμπόριο, την πορνεία και τη σεξουαλική εκμετάλλευση.

Είναι, όμως, και μια μέρα υπόσχησης, εγρήγορσης αγωνιστικής και αλληλεγγύης προς τις γυναίκες όλου του κόσμου που πάλεψαν και παλεύουν ενάντια στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και στις πολλαπλές εκφάνσεις αυτής της εκμετάλλευσης, όπως εκφράζονται πάνω στη γυναίκα, από την παραγωγή μέχρι την οικογένεια, τη μητρότητα, τις σεξουαλικές σχέσεις, την κάθε φορά θέση της συνολικά μέσα στις κοινωνίες της εκμετάλλευσης.

Είναι μια ημέρα που αναδεικνύει τον καθημερινό και αναγκαίο αγώνα για την ισότητα, τη χειραφέτηση και την άρση αυτής της συντηρητικής αντίληψης περί αδύναμου φύλου, τη μάχη ενάντια στον σεξισμό, τις έμφυλες διακρίσεις, τη βία κατά των γυναικών.

Όλα αυτά που μπορεί να ακούγονται σαν συνθήματα ή κούφια λόγια είναι αιτήματα που σε καθημερινή βάση αναδεικνύονται και γίνονται επιτακτικά, γιατί τελικά τίποτα από όλα αυτά δεν είναι δεδομένο, πόσο μάλλον σε μια συγκυρία η οποία ορίζεται από την ανάδειξη ακραίων φασιστικών και ρατσιστικών φωνών στον μέχρι πρότινος προοδευτικό, δημοκρατικό και δυτικό, λεγόμενο, κόσμο.

Λίγες μέρες πριν -το είπε και η κυρία Πρόεδρος- παρακολουθήσαμε στο Ευρωκοινοβούλιο τον ακροδεξιό Πολωνό Ευρωβουλευτή Γιάνους Κόρβιν - Μίκε να υποστηρίζει πως οι γυναίκες είναι αδύναμες, μικρόσωμες και λιγότερο ευφυείς από τους άντρες γι' αυτό και θα πρέπει να αμείβονται χαμηλότερα.

Την ίδια στιγμή στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής η εκλογή του Τραμπ έχει καταστήσει τον σεξισμό κυρίαρχο στη δη-

μόσια σφαίρα και στον πολιτικό λόγο, ένα φαινόμενο που -για να μην ξεχνιόμαστε- το συναντάμε και στη χώρα μας.

Σήμερα σε όλον τον κόσμο η ίση πρόσβαση της γυναίκας στην υγεία, στην εκπαίδευση, στην εργασία δεν είναι ούτε κατοχυρωμένη ούτε αυτονόητη. Τα στοιχεία της Έκθεσης του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ είναι αμείλικτα: Η οικονομική ανισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών αυξάνεται διαρκώς και θα χρειαστούν, λέει, περισσότερα από εκατόν εβδομήντα χρόνια για να γεφυρωθεί. Σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα, μόνο το 50% των γυναικών έχει σήμερα πρόσβαση στην αγορά εργασίας. Οι γυναίκες αμείβονται κατά μέσο όρο 24% λιγότερο από τους άνδρες. Σε εκατό χώρες οι γυναίκες αντιμετωπίζουν προβλήματα στην πρόσβαση στην αγορά εργασίας λόγω φύλου, ενώ σε δεκαοκτώ χώρες οι άνδρες έχουν νόμιμο δικαίωμα να επιτρέπουν στις γυναίκες τους να μην εργαστούν.

Είναι γνωστό και χλιοειπωμένο ότι οι γυναίκες και ιδίως οι νεότερες γυναίκες βρίσκονται στο στόχαστρο της κρίσης στην Ελλάδα και τα στοιχεία που έχουμε από τον ΟΑΕΔ είναι χαρακτηριστικά: Από το σύνολο των εγγεγραμμένων ανέργων το ποσοστό των ανδρών είναι 39% και των γυναικών είναι 61%. Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε ότι τα τελευταία δύο χρόνια σημειώνεται μία μείωση της ανεργίας κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες. Ασφαλώς είναι μία μείωση που δεν μας επιτρέπει να πανηγυρίζουμε, όμως αξίζει να καταδείξουμε πως αυτή η Κυβέρνηση παλεύει μέρα με την ημέρα για να μειώσει την ανεργία, να βρουν ξανά οι νέοι και οι νέες εργασία.

Η επιμονή της Κυβέρνησης για επαναφορά της εργασιακής κανονικότητας πηγάζει και από αυτή την αδήριτη ανάγκη κανένας εργοδότης να μην μπορεί να απολύσει μία εργαζόμενη λόγω εγκυμοσύνης, καμμία εργαζόμενη να μην αμείβεται με λιγότερα χρήματα, καμμία εργαζόμενη να μην πέφτει θύμα εκμετάλλευσης εξαιτίας του φύλου της. Και σε αυτή την μάχη θέλουμε μαζί μας τις γυναίκες εργαζόμενες, τις γυναικείες οργανώσεις, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έξι χρόνια κρίσης είχαν δραματικές επιπτώσεις στις ζωές των γυναικών. Δεν είναι μόνο η ανεργία, δεν είναι μόνο οι απορρυθμίσεις του θεσμικού πλαισίου της εργασίας κι η δραματική πτώση των αμοιβών. Η συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους ξαναέριξε στους ώμους των γυναικών τις ευθύνες για την φροντίδα των εξαρτημένων μελών. Την ίδια στιγμή το βάθεμα της κρίσης είχε δραματικό αντίκτυπο στην υγεία και κατ' επέκταση στην ίδια τη ζωή. Η πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας, λέει η Γενική Γραμματεία Ισότητας, είναι τραγικά μειωμένη για τις γυναίκες μεσαίου και χαμηλού οικονομικού και κοινωνικού επιπέδου. Ένα πρώτο και κρίσιμο βήμα είναι η θέσπιση του δικαιώματος ελεύθερης πρόσβασης σε όλες τις δημόσιες δομές υγείας, για την παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης σε ανασφάλιστους, το οποίο προχώρησε η Κυβέρνησή μας. Όμως ο δρόμος είναι μακρύς. Ο δρόμος που έχουμε να διανύσουμε για να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα των έμφυλων διακρίσεων στο πεδίο της εργασίας, της ανεργίας, του κοινωνικού αποκλεισμού, της εκπαίδευσης, είναι μακρύς. Και τον δρόμο αυτόν είμαστε αποφασισμένοι να τον διανύσουμε.

Για πολλούς και πολλές το αίτημα για ισότητα ανδρών και γυναικών εν μέσω οικονομικής κρίσης είναι δευτερεύον. Για εμάς ο αγώνας για κοινωνική χειραφέτηση δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τον αγώνα για γυναικεία χειραφέτηση. Τα κοινωνικά δικαιώματα, τα δικαιώματα των γυναικών είναι τελικά εκείνες οι προϋποθέσεις που θα κρίνουν την πραγματική ανάπτυξη της χώρας μας, την πραγματική κοινωνική και πολιτική ανάπτυξη της χώρας μας, γιατί τελικά οι εξουσιαστικές σχέσεις, οι βαθιά ριζωμένες αντιλήψεις που συνδέονται με τα κοινωνικά φύλα, τους άνδρες και τις γυναίκες, συνιστούν το βαθύ δημοκρατικό έλλειμμα.

Όμως, δεν είναι μόνο υπόθεση της Κυβέρνησης η προστασία και η προώθηση των κοινωνικών δικαιωμάτων, είναι υπόθεση ολόκληρης της κοινωνίας, μιας κοινωνίας που θα πρέπει να διεκδικεί, να ελέγχει, να προτείνει, μίας κοινωνίας σε εγρήγορση και ενός μαχητικού κινήματος που θα μετατρέψει την ατομική δυσάρεσκα σε συλλογική αντίδραση και δύναμη ανατροπής.

Η ίδια η ιστορία άλλωστε μας δείχνει ότι οι γυναίκες μπορούν να βρεθούν στην πρώτη γραμμή και να αλλάξουν το ρου της

ιστορίας: από τις πρωτοπόρες εργάτριες του συνδικαλιστικού κινήματος και τις μαχήτριες του ΕΑΜ ενάντια στον φασισμό μέχρι τις προσφυγοπούλες μάνες που δεν φοβήθηκαν τον θάνατο για να ζήσουν μία ελεύθερη ζωή.

Σήμερα τιμάμε όλες αυτές τις γυναίκες στη χώρα μας και σε όλον τον κόσμο και στέλλουμε ένα μήνυμα, ότι καμμία γυναίκα δεν είναι μόνη της. Συνεχίζουμε τον αγώνα για την ουσιαστική ισότητα ανδρών και γυναικών, έναν αγώνα που είναι αγώνας για τη δημοκρατία, αγώνας για την ελευθερία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτριος Κουτσούμπας.

Κύριε Κουτσούμπα, έχετε δέκα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Καλημέρα σας, κυρίες και κύριοι.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, απευθύνεται κυρίως στη μισθωτή γυναίκα, στην εργαζόμενη, στην αυτοαπασχολούμενη επαγγελματία, στην αγρότισσα, στην άνεργη, στη συνταξιούχο, ιδιαίτερα στη νέα γυναίκα, και τις καλεί να συνεχίσουν το αγωνιστικό μήνυμα της 8^{ης} του Μάρτη, των εργατριών στα υφαντουργεία και στα ραφάδικα της Νέας Υόρκης το 1857, που πάλεψαν για στοιχειώδεις καλύτερες συνθήκες δουλειάς, να αντιπαραθέσουν τη δική τους θέληση, τη δράση στους φορείς του εργατικού λαϊκού κινήματος σήμερα, στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα, απέναντι στην κοροϊδία της δήθεν συμμετοχής των γυναικών στα λεγόμενα «κέντρα λήψης των αποφάσεων».

Η οργάνωση της λαϊκής δράσης, όσο γίνεται πιο αποτελεσματικά, χρειάζεται πραγματικά νέες δυνάμεις στη μάχη σήμερα. Τις καλούμε να εμπνευστούν από τις υπάρχουσες εστίες αντίστασης, ριζοσπαστικής, κομμουνιστικής δημιουργίας, σκέψης, δράσης, οι οποίες ανοίγουν δρόμο ακόμα και μέσα στα χαλάσματα και τις καταστροφές, τις αδικίες, τα βάσανα, που προκαλεί η ένταση της ταξικής εκμετάλλευσης, σε συνθήκες οικονομικής κρίσης και πραγματικής υποχώρησης του κινήματος.

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας είμαστε σίγουροι ότι θα ακουστούν πολλά υποκριτικά μηνύματα για τη λεγόμενη «ισότητα των δύο φύλων» και εδώ, μέσα στη Βουλή, αλλά και από τους εκπροσώπους των θεσμών, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, άλλων διακρατικών οργανισμών, από τον Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχάνων στην Ελλάδα, τους άλλους εκπροσώπους των μονοπωλιακών ομίλων. Ειδικά, εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης και κυρίες της Κυβέρνησης, που παρευρίσκεσθε σήμερα εδώ -γιατί οι κύριοι απουσιάζουν εντελώς, από ό,τι βλέπω, από τα κυβερνητικά έδρανα- με το περιβόητο Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ισότητα των Φύλων 2016 - 2020, προσπαθείτε να ντύσετε με προοδευτικό μανδύα την κατά γράμμα υλοποίηση της αντιλαϊκής πολιτικής, όταν πήρατε τη σκυτάλη από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, την πιστή εφαρμογή του τρέχοντος προγράμματος, που ψηφίσατε μαζί με τους άλλους συγκατοίκους σας, του τρίτου μνημονίου. Και ο νέος γύρος της διαπραγματεύσεως ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στο «κουαρτέτο» θα καταλήξει στη νομοθέτηση ενός ακόμα βάρβαρου πακέτου αντιλαϊκών μέτρων. Και, φυσικά, δεν σας λυτρώνει για όλα αυτά η αναφορά σας επετειακά, δυστυχώς, σε γυναίκες αγωνίστριες, κομμουνίστριες, αφού καταπατάτε καθημερινά τα ιδανικά, τις αξίες, τα οράματα, αλλά και την πρακτική δράση τους, δηλαδή όλα αυτά που έδωσαν με την αγωνιστική τους παρουσία, μάλιστα φθάνοντας να δίνουν ακόμα και την ίδια τους τη ζωή. Γι' αυτό λέμε ότι στην τέχνη της εξαπάτησης παίρνετε άριστα.

Την εποχή της «μετα-λιτότητας», μαζί με τα άλλα αντιλαϊκά παραμύθια, έρχονται να κουκουλώσουν την επιβάρυνση της θέσης της μισθωτής, της επαγγελματία, της αγρότισσας, της συνταξιούχου, της νέας μητέρας, της φοιτήτριας, της μετανάστριας. Όταν αναφέρεστε στα δικαιώματα, όπως για την εργασία των γυναικών, εννοείτε την πιο αποφασιστική στήριξη των απαιτήσεων της καπιταλιστικής εργοδοσίας για ένταση της εκμετάλλευσης

και ανδρών και γυναικών. Ο λεγόμενος «συγκερασμός οικογενειακών και επαγγελματικών υποχρεώσεων των γυναικών», που βρίσκεται μόνιμα στην ατζέντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακόμα από τη δεκαετία του '90, συνδέεται με την προώθηση ευέλκτων εργασιακών σχέσεων.

Ταυτόχρονα, το κράτος απαλλάσσεται από την ευθύνη της κοινωνικής πολιτικής, ρίχνοντας σχεδόν αποκλειστικά στις πλάτες των γυναικών το βάρος της φροντίδας των παιδιών, των ηλικιωμένων, των ατόμων με ειδικές ανάγκες, του νοικοκυριού. Δεν είναι τυχαίο ότι στην Ελλάδα το 60% των εργαζομένων με μερική απασχόληση είναι γυναίκες.

Τι λέει η σημερινή Κυβέρνηση, όπως και τα υπόλοιπα κόμματα διαχείρισης αυτού του εκμεταλλευτικού συστήματος, ακολουθώντας βέβαια πιστά και τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ότι τα ποσοστά ανεργίας των γυναικών είναι πολύ υψηλά και ότι πρέπει να βρούμε τρόπους ενίσχυσης της γυναικείας απασχόλησης. Δεν είναι τυχαίο ότι μιλάτε γενικά και αφηρημένα για απασχόληση και όχι ειδικά και συγκεκριμένα για μόνιμη, σταθερή εργασία με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Οι γυναίκες που εργάζονται με ευέλκτες σχέσεις εργασίας στερούνται μιας σειράς επιδομάτων, τα οποία απαιτούν ορισμένο αριθμό ημερομισθίων, όπως είναι το επίδομα γάμου, λοχείας, ασθένειας, ανεργίας και άλλα. Λέτε ότι σ' αυτή την κατεύθυνση μπορούν να αξιοποιηθούν οι ικανότητες των γυναικών σε κακοπληρωμένες και ανασφάλιστες θέσεις εργασίας, σε υποβαθμισμένες υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας της τοπικής διοίκησης, διαφόρων μη κυβερνητικών οργανώσεων. Σε αυτό το έδαφος αξιοποιείται και η λεγόμενη κοινωνικά αλληλέγγυα οικονομία ως ένας μηχανισμός ουσιαστικά διαχείρισης της ανεργίας, ως χώρος όπου διαμορφώνεται ακόμα πιο χαμηλά η τιμή της εργατικής δύναμης, το εισόδημα, ο μισθός, το μεροκάματο, ασκώντας συνολική πίεση ταυτόχρονα για μείωσή της και σε όλους τους τομείς της οικονομίας.

Με ένα «σμπάρο» προσπαθείτε να πετύχετε «δύο τρυγόνια», να περιορίσετε ακόμα περισσότερο την κρατική ευθύνη και χρηματοδότηση στις κοινωνικές υπηρεσίες και υποδομές υγείας, παιδείας και πρόνοιας και να φορτώσετε το βάρος των αυξημένων πληρωμών γι' αυτές στα λαϊκά νοικοκυριά. Στη θέση των συλλογικών εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων ανακηρύσσεται ως δήθεν μέγιστο δημοκρατικό δικαίωμα η ατομική ή η οικογενειακή υποχρέωση -λέει- και ευθύνη. Ποιος, όμως, επιβαρύνεται περισσότερο στο πλαίσιο της λαϊκής οικογένειας; Η γυναίκα.

Άχνα, βέβαια, δεν βγάξετε και για την εργασιακή ζούγκλα που αντιμετωπίζει η πλειοψηφία των μισθωτών γυναικών, ιδιαίτερα οι εργαζόμενες μητέρες. Αντιμετωπίζουν την εργοδοτική επιθετικότητα που φθάνει μέχρι και σε απολύσεις εγκύων, τον εκβιασμό να υπογράψει δήλωση η εργαζόμενη ότι δεν θα κάνει οικογένεια, ότι δεν θα κάνει παιδιά.

Πρόσφατο είναι το παράδειγμα των καθαριστριών στο Νοσοκομείο «ΠΑΓΝΗ» του Ηρακλείου Κρήτης με το καθεστώς της σύμβασης έργου. Πέρα από το ότι εργάζονται οκτώωρο και με πολύ εντατικούς ρυθμούς, ενώ η σύμβασή τους είναι για εξάωρο, απουσιάζουν ακόμα και στοιχειώδη δικαιώματα για την προστασία της μητρότητας. Εργαζόμενη επέστρεψε αναγκαστικά στη δουλειά λίγες εβδομάδες μετά τον τοκετό, αφού δεν δικαιούται ούτε την άδεια που χορηγείται στους μόνιμους υπαλλήλους των νοσοκομείων, αλλά ούτε την εξάμηνη άδεια που παρέχει ο ΟΑΕΔ στις εργαζόμενες στον ιδιωτικό τομέα.

Αντίοιχη είναι η σκληρή πραγματικότητα για τις μισθωτές επιστήμονες, για τις εργαζόμενες με «μπλοκάκι», αλλά και για τις εργαζόμενες στα προγράμματα voucher, κοινωφελούς εργασίας.

Δεν φτάνουν όλα αυτά. Οι μονοπωλιακοί όμιλοι ζητάνε και άλλα, περισσότερα. Ζητάνε να αναπληρώσουν με κρατική επιδότηση τη θέση της εργαζόμενης που απουσιάζει λόγω τοκετού ή λόγω μητρότητας, αξιοποιώντας προσωρινά κάποιον άνεργο, που τον ονομάζουν αναπληρωτή, για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, δηλαδή δεν θα δικαιούνται ούτε αποζημίωση ούτε τίποτα. Αυτό σημαίνει «υποστήριξη της μητρότητας» στη διάλεκτο των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων! Για το καπιταλιστικό κράτος και την εργοδοσία η μητρότητα είναι κόστος. Και ύστερα, βέ-

βαια, κλαψουρίζετε για την υπογεννητικότητα!

Αντίστοιχα, απ' αυτή τη στρατηγική σκοπιά η υγεία, η οποία μάλιστα φθείρεται την ώρα της δουλειάς, θεωρείται κόστος για το μεγάλο κεφάλαιο και αρνητικό στοιχείο –λέει- για την ανταγωνιστικότητα.

Με αυτή τη λογική όλα τα μέτρα που παίρνονται για την υγεία, την πρόληψη, τη θεραπεία και την αποκατάσταση παίρνονται με τη λογική του κόστους - οφέλους. Κριτήριο, δηλαδή, δεν είναι η κάλυψη των σύγχρονων αναγκών ολόκληρης της λαϊκής οικονομίας, με έμφαση βέβαια στις ιδιαίτερες ανάγκες της γυναίκας που προκύπτουν από τον ρόλο της και στην αναπαραγωγική διαδικασία. Κριτήριο είναι το εάν το όφελος που θα υπάρξει από τη θεραπεία κοστίζει φθηνότερα στο κεφάλαιο, εάν υπηρετεί την ανταγωνιστικότητα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Όλα γύρω από τη μητρότητα, δηλαδή, είναι εμπόρευμα.

Είναι εμπόρευμα και μάλιστα πανάκριβο ο προγεννητικός έλεγχος και ο τοκετός, παραδομένα στα ιδιωτικά μεγαθήρια της υγείας. Εδώ δεν διατάζετε να προτρέπετε τις γυναίκες να γενούν στο σπίτι ως προϋπόθεση για να πάρουν το επίδομα τοκετού. Δεν είναι τυχαίο ότι ο τοκετός στο σπίτι μειώνει το κόστος για το κράτος κατά 60%.

Αυτή η λογική στο πλαίσιο αυτής της αστικής διαχείρισης διαπνέει κάθε πλευρά της κοινωνικής, οικονομικής, πολιτικής και πολιτιστικής ζωής της γυναίκας, όπως και το ζήτημα της βίας κατά των γυναικών. Στο πλαίσιο αυτής της σάπιας κοινωνίας αναπαράγονται σε υπερθετικό βαθμό ο ατομισμός, ο ανταγωνισμός, ο εγωιστικός τρόπος ζωής, που διαπερνούν και συμπυκνάζουν κοινωνικές σχέσεις, τις σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων, την προσωπικότητα της γυναίκας αλλά και του άνδρα. Όλα αυτά έχουν την αντανάκλασή τους και στην έξυψη των περιστατικών βίας κατά των γυναικών ως ακραία φυλετική διάκριση των ταξικών εκμεταλλευτικών κοινωνιών.

Με βάση στοιχεία του 2015, του Κέντρου Ερευνών για Θέματα Ισότητας, οι επτά στις δέκα γυναίκες που απευθύνονται στις δομές για κακοποιημένες γυναίκες είναι άνεργες μητέρες. Πρόκειται για γυναίκες που εγκλωβίζονται σε μια αυταρχική, βίαιη συζυγική σχέση εξαιτίας των οικονομικών όρων της ζωής τους, κυρίως σε συνδυασμό με την έλλειψη δημοσίων και δωρεάν παρεχόμενων κοινωνικών υπηρεσιών.

Ως υπαρκτό κοινωνικό ζήτημα αναθέτετε τη διαχείριση αυτού του προβλήματος σε δήμους, σε άλλους θεσμούς, κυρίως όμως σε ΜΚΟ, με χρηματοδότηση από ευρωπαϊκά προγράμματα ολιγοετούς διάρκειας. Αυτό το γεγονός αναδεικνύει τον περιορισμό της κρατικής ευθύνης σε υποβαθμισμένες και ανεπαρκείς δωρεάν υπηρεσίες για τις κακοποιημένες γυναίκες και τα παιδιά τους.

Ο καπιταλισμός έβρισκε και βρίσκει πάντα τρόπους για να αναπαράγει την ανισοτιμία των γυναικών της εργατικής τάξης, γιατί αποτελεί πηγή πρόσθετου κέρδους. Η τυπική αναγνώριση των δικαιωμάτων της γυναίκας στη σύγχρονη κοινωνία δεν την απάλλαξε στην πραγματικότητα από μια ζωή- «λάστιχο». Πολύ περισσότερο –και αυτό είναι το καθοριστικό- δεν την απάλλαξε από την καπιταλιστική εκμετάλλευση. Όποιον φερετζέ και αν φορέσετε στους αστικούς εκσυγχρονισμούς, η λεγόμενη ισότητα των φύλων είναι ένα ακόμα όχημα για την κατάργηση θετικών ρυθμίσεων υπέρ των γυναικών.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δίνει, έδωσε και θα συνεχίσει να δίνει όλες του τις δυνάμεις για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, του λαϊκού κινήματος, την οικοδόμηση της κοινωνικής συμμαχίας. Σε αυτόν τον δρόμο είναι δυνατόν να μπουνε εμπόδια σε νέα μέτρα, να διεκδικηθεί η ανάκληση απωλειών που είχαμε αυτά τα χρόνια, να υπερασπίσουμε εργατικές, λαϊκές κατακτήσεις και δικαιώματα –όσα υπάρχουν ακόμα-, να οργανωθεί η λαϊκή επίθεση, με άνοδο της γυναικείας συμμετοχής στον αγώνα, σε ρήξη και ανατροπή με το κεφάλαιο και την εξουσία του.

Ο κόσμος μπορεί να αλλάξει για το συμφέρον της λαϊκής πλειοψηφίας, που σήμερα βασανίζεται. Ο δρόμος αυτός μπορεί να ανοίξει σήμερα, κατά τη γνώμη μας, με ένα πιο ισχυρό ΚΚΕ, στην πάλη για την κοινωνία που μπορεί να ικανοποιήσει τις σύγχρονες ανάγκες της γυναίκας της εργατικής τάξης, του λαού μας, που

θα την απαλλάξει από την εργασιακή περιπλάνηση, την ανεργία, την εντατικοποίηση της εργασίας, το άγχος, τη ζωή με υποχρεώσεις αλλά χωρίς δικαιώματα.

Η σκληρή και πρωτοπόρα πάλη από γυναίκες και άνδρες της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων, που έβλεπαν μπροστά από τον προηγούμενο, από τον προ προηγούμενο αιώνα, όλον τον 20° αιώνα, από τη μεγάλη αντίσταση του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ, της ΕΠΟΝ όπου συμμετείχαν εκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες Ελληνίδες, σε συνέχεια στον Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας, τους άλλους μεγάλους λαϊκούς δημοκρατικούς αγώνες μέχρι σήμερα, που έβλεπαν μπροστά και που άνοιξαν τον δρόμο για κάποιες συγκεκριμένες κατακτήσεις, δείχνουν και τον σημερινό δρόμο για τη συνολική γυναικεία χειραφέτηση, την ισότητα, πλάι-πλάι, χέρι-χέρι, άνδρες και γυναίκες της δουλειάς σε μια κοινωνία με την εργατική τάξη, τον λαό, πραγματικά στην εξουσία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει η Βουλευτής του Νομού Κέρκυρας κ. Φωτεινή Βάκη, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, για έξι λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητές προσκεκλημένες: «Σήμερα δεν γιορτάζουμε και δεν δεχόμαστε επισκέψεις». Η εν λόγω ρήση των Ελληνίδων φεμινιστριών υποδηλώνει ότι οι επέτειοι δεν είναι εθιμοτυπικές εκδηλώσεις ούτε πανηγυρισμοί για την πραγμάτωση των δικαιωμάτων επί του πεδίου της ιστορίας, αλλά υπομνήσεις οχληρές για τον διαρκή σφετερισμό τους.

Αν η ιστορία των δικαιωμάτων είναι η ιστορία των διεκδικησέων τους, η ιστορία μικρών και μεγάλων αγώνων χειραφέτησης, ανώμυμων θρήνων και θυσιών, καταστροφών και αιμοσταγών ημερών της ιστορίας οι επέτειοι οφείλουν να συμπεριλάβουν τις τελευταίες στην ημερήσια διάταξη διασώζοντάς τες από τη λήθη.

Η επέτειος της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας οφείλει να είναι μια ρωγμή στο συνεχές μιας ιστορίας καταπίεσης και μια διακοπή σε μια μεγάλη αλυσίδα κυριαρχίας, που εκκινεί από το φύλο της αρχαίας αθηναϊκής δημοκρατίας, ο πολίτης της οποίας είναι γένους αρσενικού.

Ο υπέρλαμπρος «αιώνας των φώτων» αφήνει στο σκοτάδι τις γυναίκες και μολονότι η έννοια των ανθρώπινων δικαιωμάτων, που γεννούν οι μεγάλες νεωτερικές επαναστάσεις, εδράζεται στην ισότητα όλων των ανθρώπων δυνάμει της ίδιας της φύσης, ένας από τους εμπνευστές τους, ο Κοντορσέ, υπογραμμίζει την ειρωνεία της Γαλλικής Επανάστασης, που κατοχυρώνει το δικαίωμα της ισότητας για τους άνδρες, αγνώνοντας δώδεκα εκατομμύρια γυναίκες. «Όποιος αρνείται τα δικαιώματα του συνανθρώπου του λόγω της θρησκείας, της φυλής ή του φύλου...» γράφει «...κατ' ουσίαν αρνείται και τα δικά του δικαιώματα».

Τον αυτάρεσκο και αλαζόνα γραμμικό χρόνο της Ιστορίας, που γράφτηκε από και για τους νικητές, διέρρηξαν κάποια θραύσματα αντίστασης. Το ιστορικό οξύμωρο των ανθρώπινων δικαιωμάτων, που από τις θριαμβευτικές διακηρύξεις τους εξοβέλισαν σιωπηρά τις γυναίκες, ενσαρκώνει η Ολυμπία Ντε Γκουζ που στη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων των Γυναικών και των Πολιτών γράφει: «Η γυναίκα έχει το δικαίωμα να ανεβαίνει στο ικρίωμα. Θα πρέπει εξίσου να έχει το δικαίωμα να ανεβαίνει και στο βήμα».

Η κατάχρηση και εμπορευματοποίηση της επετείου που έτεινε να γίνει συνώνυμη βραδινών γυναικείων εξόδων, ανταλλαγής ευχών και τριαντάφυλλων, αδειάζει στο απορριμματοφόρο της λήθης κάποια άλλα τριαντάφυλλα που δεν συνοδεύτηκαν από σοκολατάκια και απαστράπτοντα χαμόγελα. Πρόκειται για το σύνθημα «Ψωμί και τριαντάφυλλα» που δόνησε τους δρόμους της Νέας Υόρκης το 1908 από γυναικεία διαδήλωση που οργάνωσαν οι εργάτριες των βιοτεχνιών κλωστούφαντουργίας και έγινε το σταυροδρόμι που συναντήθηκαν το γυναικείο και το εργατικό κίνημα, καταδεικνύοντας ότι η άρση της έμφυλης ανισότητας είναι άρση της εκμετάλλευσης της εργασίας και μια έκφραση της άρσης της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Η μόρα της Ολυμπίας Ντε Γκουζ ήταν η γκυλοτίνα και των εργατριών της Νέας Υόρκης, η φυλακή, η βία και η πείνα. Διο χρό-

για αργότερα, το 1910, στη Δεύτερη Συνδιάσκεψη των Σοσιαλιστριών στην Κοπεγχάγη η Κλάρα Τσέκιν θα προτείνει την 8^η Μαρτίου ως Ημέρα της Γυναίκας, για να τιμηθούν όχι μόνο οι εργάτριες του 1908 αλλά και οι ράφτρες και οι υφάντριες που οργάνωσαν την πρώτη γυναικεία διαδήλωση την ίδια μέρα στην ίδια πόλη, 8 Μαρτίου 1857.

Οι πρώτες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα σφραγίστηκαν από μεγαλειώδεις διαδηλώσεις που διεκδικούσαν ισότιμα δικαιώματα στην εργασία και στην ψήφο, ενώ στα καθ' ημάς, η ημέρα της γυναίκας επιβίωσε στις εξορίες της μεταξικής δικτατορίας, στο ΕΑΜ, στο βουνό, στην ελεύθερη Ελλάδα. Παραπέμπει στην Πανελλήνια Ένωση Γυναικών, την ΠΕΓ, που διέλυσε ο αντικομμουνιστικός ν.509 του 1947 στα πέτρινα χρόνια της χούντας, με τα κορίτσια της βροχής να γράφουν τη δική τους ιστορία αντίστασης.

Ο Χέγκελ ισχυριζόταν ότι η ιστορία προχωρά μέσω του αρνητικού, μέσα από τον πόνο, τη βία, το αίμα. Η βία είναι το βαρύ αντίτιμο, τα λύτρα, που η ιστορία θα πρέπει να καταβάλλει για την πραγμάτωση του ορθού λόγου στην ιστορία.

Ο δικός μας αιώνας, αιμοσταγής και υπερχρεωμένος, μάς βρήκε τις γυναίκες να μπορούμε πλέον να συμμετέχουμε ενεργά στην πολιτική, ισότιμα στην εργασία και να γεμίζουμε βιογραφικά σημειώματα με περίοπτους τίτλους σπουδών και θέσεων. Είναι όμως έτσι; Γένους θηλυκού η ανυπακοή και η αντίσταση, αλλά γένους θηλυκού και η κρίση. Γένους θηλυκού και η βία.

Οι υφάντριες και οι ράφτρες του 19^{ου} αιώνα, οι εργάτριες των αρχών του 20^{ου} αιώνα, έγιναν οι Ελληνίδες καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών, υπενθυμίζοντας ότι η χειραφέτηση από τον ζυγό της ανδρικής κυριαρχίας είναι άρρηκτα συνυφασμένη με το αίτημα της χειραφέτησης από έναν ανθρωποβόρο καπιταλισμό, ενώ στο μαρτυρολόγιο του εργατικού κινήματος του 21^{ου} αιώνα έμελλε να συμπεριληφθεί και η Κωνσταντίνα Κούνεβα, που ενσαρκώνει την πιο ευάλωτη και ευπαθή ομάδα, αυτή των γυναικών μεταναστριών. Η κρίση κατέδειξε ότι οι γυναίκες είναι τα πρώτα θύματα των απολύσεων, η πιο ευάλωτη ομάδα στις επισφαλείς και ελαστικές σχέσεις εργασίας. Επιπροσθέτως, το δικαίωμα της μητρότητας καταστρατηγείται εμπράκτως, μολονότι κατοχυρωμένο στην εργασιακή νομοθεσία, εφόσον παρατηρείται προκατάληψη κατά των γυναικών μητέρων στις προσλήψεις προσωπικού.

Τέλος, η εξαναγκαστική πορνεία, ως η έμφυλη όψη του trafficking, αυτού του μετα-νεωτερικού δουλεμπορίου, που ακυρώνει όλη τη νεωτερική σκευή των δικαιωμάτων της ελευθερίας, της ισότητας και της αξιοπρέπειας, τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, συζυγοκτονίες, ενδοοικογενειακοί βιασμοί, ακρωτηριασμοί γεννητικών οργάνων, σεξουαλική παρενόχληση στον χώρο εργασίας, αλλά και διαπόμευση οροθετικών γυναικών και υποχρεωτικές διερευνητικές γυναικολογικές εξετάσεις σε γυναικείες φυλακές, γίνονται αδιάφευστοι μάρτυρες της αθετημένης υπόσχησης ισότητας και μιας ιστορίας που επαναλαμβάνεται ως τραγωδία.

Η Ημέρα της Γυναίκας, σήμερα, ας δώσει φωνή στις βουβές και αόρατες, στις ηττημένες που δεν καταδέχθηκαν ούτε μονόστηλα, στις σκοτεινές που δεν φώτισε κανένας διαφωτισμός, στη νοικοκυρά της διπλανής πόρτας, που, αν και μαγειρίσσια, βρεφοκόμος, καθαρίστρια και νοσοκόμα, αμείφθηκε μόνο με δώρα, τριαντάφυλλα στη γιορτή της Μητέρας και εκείνο το συγκρατικό «μπράβο» για την αφοσίωση στην ιερή αποστολή της ανατροφής των παιδιών της, στην άνεργη, στη μετανάστρια με ζωή στα αζήτητα, στη μάνα πρόσφυγα που ξαναγράφει μια οδύσσεια χωρίς Ιθάκη, στις γυναίκες που διαδήλωσαν την Πολωνία εναντίον της απαγόρευσης της άμβλωσης στα γυναικεία σώματα που έγιναν εμπορεύσιμα είδη και πεδία άσκησης εξουσίας. Και όλης της γης οι κολασμένες ας μας υπενθυμίσουν ότι «το δικαίωμά μας να έχουμε δικαιώματα», όπως είπε μια γυναίκα, η Χάνα Άρεντ, «δεν είναι εσαεί χαραγμένο στη νεωτερική μνήμη, αλλά πεδίο αγώνων και αγωνίας και διαρκούς αναμέτρησης με σχέσεις εξουσίας».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα

ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Γενικό Λύκειο Θήβας.

Σας καλωσορίζουμε στη Βουλή, που τιμά την Ημέρα της Γυναίκας.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Όλγα Κεφαλογιάννη, Βουλευτής Α' Αθηνών από τη Νέα Δημοκρατία για έξι λεπτά.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω ότι είναι ιδιαίτερα ευχάριστο που ο Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος μίλησε σήμερα. Θα περίμενα περισσότεροι άντρες να μιλούν για να μπορούμε να αντιληφθούμε πώς αντιλαμβάνονται και εκείνοι τα ζητήματα της ισότητας των φύλων σε μια μέρα όπως είναι η 8^η Μαρτίου, η οποία θα έπρεπε να είναι μέρα προβληματισμού και μέρα αυτοκριτικής για τα ζητήματα που αφορούν την ισότητα των δύο φύλων τόσο στην Ελλάδα όσο και στον υπόλοιπο κόσμο. Το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν αποτελεί έναν ακόμα εορτασμό. Είναι μια ημέρα υπενθύμισης των σημαντικών αγώνων της γυναίκας για μια ισότιμη και παραγωγική θέση στην κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δραματικές εξελίξεις που σηματοδοτεί ο εικοστός πρώτος αιώνας μεταβάλλουν ραγδαία και προς το δυσμενέστερο τις βασικές λειτουργίες και τους θεσμούς της παγκόσμιας κοινωνίας των πολιτών. Οι αλλαγές, οι εντάσεις, η αξιακή και η οικονομική κρίση, ο πόλεμος και η μετανάστευση, η αυξανόμενη βία αλλάζουν δραματικά τις ζωές εκατομμυρίων πολιτών σε ανατολή και δύση. Το μεταπολεμικό μοντέλο ευημερίας και διαρκούς προόδου, το μοντέλο σεβασμού στις αξίες της δημοκρατίας και της ελευθερίας κλονίζεται.

Ο κόσμος που ζούμε σήμερα δεν έχει πλέον πολλά κοινά με τον κόσμο που γνωρίσαμε πριν από λίγα χρόνια. Σήμερα που ο λαϊκισμός βρίσκεται σε έξαρση και οι εκφραστές του εκφασισμού της κοινωνίας βρίσκουν, δυστυχώς, ακροατήριο η θέση της γυναίκας είναι ιδιαίτερα επισφαλής. Καμμία κατάκτηση από το παρελθόν, καμμία νίκη μικρή ή μεγάλη δεν θα πρέπει να θεωρείται εξασφαλισμένη.

Μόλις πριν από λίγες μέρες, αναφέρθηκε και η κυρία Πρόεδρος σε αυτό, ένας ακραίος Ευρωβουλευτής δήλωσε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι οι γυναίκες πρέπει να πληρώνονται λιγότερο, επειδή είναι πιο αδύναμες, πιο μικρές και λιγότερο έξυπνες. Δεν ήταν η πρώτη φορά που εκφραζόταν έτσι και, δυστυχώς, δεν είναι ο μόνος.

Όλοι βέβαια θα μιλήσουν για περιθωριακές ακραίες φωνές που δεν έχουν απήχηση, εν μέρει έχουν δίκιο, όμως, το καμπανάκι χτυπάει. Και στην προάσπιση των ατομικών ελευθεριών, στη διεκδίκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ποτέ δεν θα πρέπει να υποτιμούμε καμμία έστω και περιθωριακή φωνή και αυτό γιατί γνωρίζουμε πόσο βαθιά ριζωμένες είναι στάσεις και αντιλήψεις που θέλουν τη γυναίκα σε δεύτερο ρόλο, πως τίποτα δεν πρέπει να θεωρείται αυτονόητο και εξασφαλισμένο. Οι γυναίκες οφείλουν και πάλι να βρισκονται σε θέση μάχης, σε θέση υπεράσπισης και διεκδίκησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τομέας της υγείας είναι ιδιαίτερα σημαντικός για την ισότητα των φύλων. Η υγεία σχετίζεται απευθείας όχι μόνο με την προσωπική, κοινωνική και οικονομική ευημερία, αλλά και με την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και τη σωματική ακεραιότητα.

Αν παρατηρήσουμε τους δείκτες γονιμότητας, σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, από το 1974 έως και το 2016 παρουσιάζουν πτωτική τάση. Το έτος 1975 ο δείκτης ολικής γονιμότητας ήταν στο 2,3%, στη συνέχεια ακολούθησε μια πτωτική πορεία με κάποιες μικρές αυξομειώσεις και το έτος 2014 έφτασε στο 1,30%. Συμπερασματικά, ο δείκτης είναι χαμηλότερος του επιπέδου αντικατάστασης των γενεών που είναι το 2,1%, υπογραμμίζοντας έτσι τη χαμηλή γεννητικότητα. Παράλληλα, έχουμε και την αύξηση της μέσης ηλικίας της μητέρας κατά την απόκτηση του πρώτου παιδιού της, με αποτέλεσμα τη μείωση του αριθμού των παιδιών που θα αποκτήσει μια γυναίκα κατά τη διάρκεια της ζωής της.

Όλα τα παραπάνω έρχονται σαν αποτέλεσμα τόσο των πολυπλών ρόλων, που κατακτά η γυναίκα με τα χρόνια της ανάπτυξης, όσο και της μικρής θεσμοθετημένης βοήθειας που έχουν σε αυτούς τους ρόλους. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν και οι εξετάσεις υγείας των γυναικών. Εδώ τα πράγματα είναι κάπως καλύτερα. Το έτος 2009 παρατηρούμε ότι το 52,8% των γυναικών δεν είχε κάνει ποτέ μαστογραφία, ενώ το έτος 2014 το ποσοστό αυτό έπεσε στο 38,4%. Το έτος 2009 το 31,2% των γυναικών δεν είχε κάνει ποτέ τεστ ΠΑΠ, ενώ το έτος 2014 το ποσοστό αυτό έπεσε στο 21,3%. Παρατηρούμε και στις δύο περιπτώσεις βελτίωση. Παρ' όλα αυτά υπάρχουν ακόμα πολλά που πρέπει να γίνουν για να μειωθούν αυτά τα ποσοστά ακόμα περισσότερο.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι το σύνολο της θνησιμότητας από κακοήθεις νεοπλασίες στις γυναίκες, σχετίζεται άμεσα και ισχυρά με το χαμηλό κοινωνικοοικονομικό επίπεδο, τη χρόνια ψυχοκοινωνική επιβάρυνση και τις δυσμενείς καταστάσεις, όπως είναι για παράδειγμα η ανεργία.

Στον τομέα της εργασίας τώρα, δυστυχώς, τα πράγματα δεν είναι τόσο ευχάριστα. Κατ' αρχάς να δούμε το γενικό ευρωπαϊκό περιβάλλον. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Ένωση ο δείκτης ισότητας των φύλων δείχνει ότι έχει επιτευχθεί οριακή πρόοδος. Η ισότητα των φύλων στον τομέα της εργασίας παρουσιάζει τάσεις βελτίωσης, παρ' ότι εξακολουθεί να υφίσταται σημαντικό έμφυλο χάσμα στην απασχόληση, τα εισοδήματα και τις αποδοχές. Από την άλλη παρά το γεγονός ότι καταγράφεται η αύξηση του αριθμού των γυναικών που στελεχώνουν θέσεις στην κορυφή της ιεραρχικής κλίμακας από το 2005, η πρόοδος αυτή δεν αρκεί για να ανατραπεί η τεράστια υπερεκπροσώπηση των ανδρών.

Στην Ελλάδα, όμως, συγκεκριμένα τα πράγματα είναι ιδιαίτερα δυσάρεστα, κυρίως, λόγω της ανεργίας που μαστιάζει τον γυναικείο πληθυσμό. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΑΕΔ από τους ανέργους τον μήνα Νοέμβριο του 2016 οι άνδρες ανέρχονται σε ποσοστό 37,6% και οι γυναίκες σε ποσοστό 62,3%. Όπως είναι προφανές, οι γυναίκες επηρεάζονται πολύ περισσότερο από την ανεργία σε σχέση με τους άνδρες, με χαμηλότερους μισθούς, επισφαλείς συνθήκες εργασίας, αρχή ανέλιξης στην ιεραρχία. Το ζήτημα της οικονομικής κρίσης, λοιπόν, στην Ελλάδα δεν είναι μόνο χρηματοπιστωτικό, είναι και θέμα ισότητας των φύλων είναι και θέμα δημοκρατίας, είναι και θέμα δικαιωμάτων κι εδώ η πολιτεία θα πρέπει να παρέμβει άμεσα και αποτελεσματικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα η διεκδίκηση της ισότητας των δύο φύλων καθυστέρησε, με αποτέλεσμα τα βήματα που πρέπει να γίνουν να είναι πολλά και σημαντικά. Σήμερα η γυναίκα πρέπει πάση θυσία να κατανοήσει τις δυνάμεις και την αξία της, που παραμένουν ισχυρές σε πείσμα κάθε εξωτερικής συνθήκης. Σήμερα, εδώ, στην Ελλάδα της κρίσης θα πρέπει να ξεκινήσει και πάλι ο δημόσιος διάλογος για τη θέση της γυναίκας στον κοινωνικό και πολιτικό χώρο, να ανοίξει ο δρόμος, ώστε οι Ελληνίδες να συμμετάσχουν στα κοινά σε όλα τα επίπεδα χωρίς εμπόδια, χωρίς προκαταλήψεις, με στόχο την ανασυγκρότηση της ελληνικής κοινωνίας. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις θα πρέπει να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, όλες και όλοι που πιστεύουν στην ισότητα των δύο φύλων, θα πρέπει να είμαστε μαζί, για να σπάσουμε κατ' αρχάς τα αναχρονιστικά στερεότυπα που διαμορφώνουν αυτόν τον άδικο συσχετισμό των φύλων, να μην επιτρέψουμε τη συντήρηση ανισοτήτων μέσα στο ασταθές, ρευστό και αβέβαιο περιβάλλον της κρίσης, να μην επιτρέψουμε να γίνουν βήματα προς τα πίσω, σε ό,τι θα είχαμε καταφέρει στον δρόμο προς την ισότητα.

Οφείλουμε να ενισχύσουμε τη θέση της Ελληνίδας, που παρά τις δυσκολίες, δίνει μάχες, υπερβαίνει τα όρια της, κάνει θυσίες, δεν συνθηκολογεί, διεκδικεί. Αυτή τη γυναίκα έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία, ισχυρή, μάχιμη, αισιόδοξη, με αυτοπεποίθηση. Σε αυτή τη μάχη δεν διακυβεύεται μόνο η θέση της Ελληνίδας, διακυβεύεται το όραμα μιας υγιούς και συνεκτικής κοινωνίας ίσων δικαιωμάτων και ευκαιριών προς όλους.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεω-

ρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι έξι μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το από το 6^ο Δημοτικό Σχολείο Παλλήνης.

Σας καλωσορίζουμε στη Βουλή που τιμά σήμερα την Ημέρα της Γυναίκας.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου, Βουλευτής Αττικής από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Εκλεκτές προσκεκλημένες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή όντως η 8^η Μαρτίου δεν είναι μέρα γιορτής αλλά μέρα μνήμης και περισυλλογής, θα έλεγα να πούμε ότι είναι και μέρα αποφάσεων. Και δεν θα εκφωνήσω πανηγυρικό λόγο, παρά θα επιχειρήσω, να δούμε μαζί κατά πόσον κάποια στερεότυπα έχουν πέσει κι έχουν αλλάξει, γιατί όλα ξεκινούν από τα στερεότυπα. Και το στερεότυπο που έχει κατακτηθεί φαίνεται, είναι ότι ο ορθός πολιτικός λόγος, είναι ένας λόγος υπέρ της ισότητας, ότι στις μεταξύ μας συνομιλίες, αγαπητοί συνάδελφοι, λέμε όλοι ότι πιστεύουμε στην ισότητα των φύλων, ότι είναι αναγκαία η ισότητα των φύλων για τη δημοκρατία και ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται από όργανα που υπάρχει εξισορρόπηση των φύλων, είναι κατά τεκμήριο καλύτερες αποφάσεις, ορθότερες αποφάσεις, δικαιότερες αποφάσεις.

Άρα η ισότητα ανδρών και γυναικών στα όργανα λήψης αποφάσεων είναι κάτι ευκαί.

Υπάρχει, όμως, και η άλλη όψη του νομίσματος. Υπάρχουν γυναίκες και άνδρες έξω εκεί στην κοινωνία μας, και πολλές φορές και προβεβλημένες γυναίκες, οι οποίες αναρρωτιούνται: «Μα καλά συζητάμε ακόμα για την ισότητα;». Έχει λυθεί το θέμα συνταγματικά, νομικά. Δεν υπάρχει θέμα ισότητας. Είστε όλες μπροστά, σπουδάσετε, πάτε καλύτερα στα πανεπιστήμια, αριστεύετε. Είς πέρισμα όσων δεν θέλουν την αριστεία, αριστεύουν οι γυναίκες.

Άρα πού είναι το ζήτημα; Υπάρχει ζήτημα; Αναρωτιούνται αυτές οι φωνές στην κοινωνία. Το ζήτημα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, λύθηκε, νομοθετήθηκε, ψηφίστηκε, χρηματοδοτήθηκε αλλά δεν λύθηκε. Κρίθηκε αλλά δεν λύθηκε.

Γιατί οι συνταγματικές διατάξεις που όντως κατοχυρώνουν την ίση αμοιβή με την ίση εργασία, υπάρχουν. Η αναθεώρηση, μάλιστα, του 2001 επιτρέπει στην ελληνική πολιτεία να κάνει θετικές διακρίσεις, έτσι ώστε να αμβλυνθεί το χάσμα μεταξύ των δύο φύλων. Άρα η ελληνική έννομη τάξη είναι πλήρης ή τουλάχιστον σχεδόν πλήρης. Έχουν ενσωματωθεί οι περισσότερες οδηγίες για τη σεξουαλική παρενόχληση, τη βία, έχουν γίνει και πάρα πολλά στο επίπεδο των δράσεων για τη βία κατά των γυναικών.

Πού βρισκόμαστε, όμως, σήμερα; Θα προσθέσω λίγους αριθμούς σε όσα ήδη ακούστηκαν, που όμως έχουν σημασία. Ας δούμε έναν ευρωπαϊκό δείκτη, σε σχέση με τα στερεότυπα, για την έμφυλη βία. Υπάρχει, λοιπόν, το εξής θετικό στο Ευρωπαϊκό μετρο. Το 96% των Ευρωπαίων πολιτών θεωρεί ότι η σεξουαλική παρενόχληση, είναι πράξη και ενέργεια απαράδεκτη.

Σε αυτό το 96%, όμως, ενυπάρχει ένα 27%, κρατήστε τον αριθμό, των ερωτώμενων πολιτών, που λένε ότι η σεξουαλική πράξη μεταξύ έγγαμων ή συντρόφων που συμβιών, μπορεί να γίνεται και χωρίς την συγκατάθεση. Υπάρχει, λοιπόν, ένα 27% πολιτών που λένε: «Δεν πειράζει, αν είμαστε παντρεμένοι, ας υπάρχει και βία». Αυτό δείχνει ότι ακόμα υπάρχει πολύ μεγάλος δρόμος για να διαβούμε.

Όπως, επίσης, δείχνει το γεγονός ότι παρά τα θεσμοθετημένα σήμερα στην Ελλάδα αλλά και στην Ευρώπη, οι γυναίκες αμβλύμαστε για ίση εργασία 15% λιγότερο από τους άνδρες. Αυτό το ποσοστό ανεβαίνει και στο 20% πολλές φορές. Για κάθε είδους εργασία, κάθε μορφή εργασίας, έχουμε λιγότερη αμοιβή στις γυναίκες από τους άνδρες.

Άρα εκείνες οι ράφτρες και οι υφάντριες του 1857 στις οποίες αναφερθήκαμε –και καλά κάναμε, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε που ήταν κρεμασμένες κυριολεκτικά και δούλευαν με τα πόδια δεκαπέντε ώρες στη μηχανή, όταν οι άνδρες συνάδελφοί τους δούλευαν μόλις δέκα ώρες –προσέξτε το δέκα ώρες μόλις σε σχέση με το δεκαπέντε- δεν έχουν καμιά σχέση με τις αγωνί-

στριες της δεκαετίας του 1980 στη χώρα μας, που πολέμησαν και κατέκτησαν αρκετές θεσμικές κατοχυρώσεις.

Η πορεία, λοιπόν, και η εξέλιξη των γυναικείων διεκδικήσεων και των γυναικείων αγώνων έχει μια θετική ματιά αλλά έχει και μια αρνητική. Έχει την αρνητική ματιά ότι ακόμη και σήμερα υποεκπροσωπούμαστε σε όλα. Κι αν ρίξουμε μια ματιά –δεν θα μιλήσω για την ανεργία, γιατί υπάρχουν πολλά ποσοστά, θα δώσω μόνο ένα ποσοστό, συμπληρωματικό σε όσα ακούστηκαν για την ανεργία- στο γεγονός ότι ακόμη και στους εργαζόμενους με πτυχίο πανεπιστημίου, που είναι κατά τεκμήριο σε καλύτερη μοίρα στην αγορά εργασίας από εκείνους που δεν έχουν, είναι 21% το ποσοστό της ανεργίας των γυναικών σήμερα στην Ελλάδα, σε σχέση με το 12% που είναι το αντίστοιχο των ανδρών πτυχιούχων.

Δείχνει, όμως, και τα στοιχεία για τη δυνατότητα των γυναικών να έχουν πρόσβαση στην πρόληψη. Ακούστηκαν ήδη στοιχεία από την προλαλήσασα για τον καρκίνο του μαστού. Θέλω να επανέλθω.

Μόλις το 6% των Ελληνίδων αναζητά πρόληψη για τον καρκίνο του μαστού σε σχέση με το 60% των Ευρωπαίων γυναικών. Αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με εμάς τις γυναίκες, που πολλές φορές παραμελούμε τον εαυτό μας -γιατί και αυτό είναι ένα στερεότυπο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και αυτό είναι κάτι που πρέπει να καταρρίψουμε- αλλά έχει να κάνει και με τη δυνατότητα του κράτους να παρέχει έγκαιρη ενημέρωση, ευαισθητοποίηση και βεβαίως και τη δυνατότητα. Όμως υπάρχουν και δωρεάν δυνατότητες σήμερα, που πρέπει να πάνε οι γυναίκες να κάνουν μαστογραφία, αλλά όμως, θα πρέπει να υπάρξουν περισσότερες και θα πρέπει να συνεργαστούμε γι' αυτό.

Για την άλλη θα επανέλθω στο κλείσιμο της ομιλίας μου, γι' αυτό αφού δώσω και τα στοιχεία για το τεστ ΠΑΠ, 30% των Ελληνίδων κάνει το τεστ Παπανικολάου τακτικά και αυτό ως το συγκρίνουμε με το 85% των σκανδιναβικών χωρών και το 0% των τρίτων χωρών. Είμαστε ευχαριστημένοι; Όχι βέβαια.

Άρα ποια είναι τα εμπόδια; Τι έχουμε μπροστά μας; Και επειδή οι θεσμικές κατοχυρώσεις, όπως είπα, δεν αρκούν, τα εμπόδια είναι τα διπλά βάρη. Συμφωνώ με την κ. Αχτσιόγλου για τα διπλά βάρη, με τη διαφορά ότι αυτά τα βάρη έγιναν περισσότερα μεν τις εποχές της κρίσης αλλά υπήρχαν και πριν ακόμα και στις γιαγιάδες μας πολύ περισσότερο. Τα διπλά βάρη τα είχαμε πάντα. Εκείνες οι αγρότισσες που δούλευαν και φρόντιζαν και το σπίτι. Η διπλή υποχρέωση της γυναίκας υπήρχε και υπάρχει. Η Γκλόρια Στάνερ, μία επιφανής Αμερικανίδα αγωνίστρια φεμινίστρια αναρωτήθηκε, και ως αναρωτηθούμε και εμείς εδώ. Έχουμε δει ποτέ κανένα άντρα, να ζητά συμβουλές για το πώς θα συνδυάσει γάμο και καριέρα, γάμο και επαγγελματική ζωή, γάμο και μεροκάματο; Όχι βέβαια. Άρα αυτό που έχουμε μπροστά μας, είναι εκείνες τις δομές φροντίδας του παιδιού, εκείνες τις δομές φροντίδας των ηλικιωμένων να τις μεγαλώσουμε, να τις αυξήσουμε. Ξεκίνησαν στα τέλη της δεκαετίας του 1990 να πληθαίνουν. Πρέπει να έχουμε πολύ περισσότερες, στόχος μας είναι το 90% των ηηπίων να καλυφθεί.

Κλείνοντας, θα ήθελα να κάνω και μία πρόταση. Ίσως είναι καλό –απευθυνόμενη και στο Προεδρείο- σε αυτές τις επετειακές εκδηλώσεις που γίνονται, να υπάρχουν και κάποια συμπεράσματα. Εμείς από την πλευρά μας, ως Δημοκρατική Συμπράταξη, προτείνουμε να συνεργαστούμε όλα τα κόμματα, με στόχο να αυξηθούν οι δομές φροντίδας και φύλαξης παιδιών ηηπίων, να αυξηθούν οι δομές προστασίας των ηλικιωμένων και τρίτον, να υπάρξει μεγάλη καμπάνια ευαισθητοποίησης των γυναικών πάνω στα θέματα πρόληψης.

Νομίζω ότι στο πλαίσιο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων αλλά και της Επιτροπής Ισότητας των Φύλων, μπορούμε να έχουμε κοινά συμπεράσματα και κοινή δράση. Τα προβλήματα είναι πολλά, το γυναικείο ζήτημα δεν είναι ζήτημα που αφορά το φύλο μας, αλλά είναι ζήτημα που αφορά την ανθρωπότητα και τον κάθε τόπο χωριστά.

Κλείνοντας, θέλω να μεταφέρω τον χαιρετισμό της επικεφαλής της Δημοκρατικής Συμπράταξης κ. Φώφης Γεννητά, η οποία βρίσκεται αυτή τη στιγμή στις Βρυξέλλες στην προσύνοδο των σοσιαλιστών ηγετών. Εκεί δίνεται μια μάχη για το θέμα της λιτό-

τητας. Ανάμεσα σε πολλούς άνδρες δίνει και εκείνη μάχη. Και θέλω να πω ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία, οι γυναίκες που είμαστε στην εξουσία να μην προβάλλουμε ανδρικά πρότυπα αλλά να κρατούμε το γυναικείο πρότυπο ως μία εναλλακτική άποψη για την εξουσία, που λίγη σχέση έχει με στειρές αντιπαραθέσεις και πολύ σχέση έχει με την ουσία που αφορά την κοινωνική συνοχή, τη δυνατότητα ανάκαμψης όχι όπως την εννοούν οι άντρες, αλλά όπως την εννοούμε και εμείς οι γυναίκες. Χρειαζόμαστε, λοιπόν, και τα δύο φύλα στην πολιτική ισόρροπα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ να σεβαστούμε λίγο τον χρόνο, γιατί στις 12.30' αρχίζει στην αίθουσα της Γερουσίας και άλλη εκδήλωση.

Τον λόγο έχει από τον Λαϊκό Σύνδεσμο - Χρυσή Αυγή η κ. Ελένη Ζαρούλια, Βουλευτής Β' Αθηνών για έξι λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω τον χρόνο σαν την προηγούμενη παρακαλώ.

Ευχαριστώ.

Και επειδή έγινε λόγος για δεξιό ρατσισμό, έχω να πω τούτο. Υπάρχει και ο αριστερός, ο προοδευτικός, ο φιλελεύθερος ρατσισμός και μάλιστα εις βάρος των Ελληνίδων γυναικών από τη συγκυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με τους ΑΝΕΛ.

Διαβάζουμε ότι οι Ελληνίδες οι οποίες φορολογούνται άγρια και ιδιαίτερα εάν είναι πολύτεκνες, πρέπει να πληρώσουν για το τοκογράφημα, την ίδια στιγμή που για τις ξένες -ισλαμίστριες επί το πλείστον- αυτή η εξέταση είναι δωρεάν. Αυτοί είστε κύριοι, αντιρατσιστές κατ' επάγγελμα, αδρά αμειβόμενοι! Και θα καταθέσω αυτό το δημοσίευμα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελένη Ζαρούλια καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλήθεια πόσο οξύμωρο ακούγεται, από μία ισλαμολόγνα συγκυβέρνηση να αγωνίζεται υποτίθεται για την καλύτερη της γυναίκας στην κοινωνία, τη στιγμή που εσείς οι ίδιες φοράτε τη μαντήλα, που όλοι πολύ καλά γνωρίζουμε τι σημαίνει αυτό! Σας έχει δει όλος ο ελληνικός λαός να το κάνετε αυτό!

Η σημερινή ομιλία δεν γίνεται για να τιμήσουμε την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, η οποία έχει οριστεί -όπως άλλωστε όλες οι παγκόσμιες ημέρες- για να δημιουργήσουν έναν μανδύα χειραγώγησης στον βωμό του κέρδους και της ιδεολογικής εκμετάλλευσης. Οι παγκόσμιες ημέρες είναι -όπως όλοι κατανοούμε- ένα από τα βοηθήματα της ισοπεδωτικής κοινωνίας, που προωθεί πλαστές αξίες, μακριά από κάθε τί εθνικό, παραδοσιακό και αυθεντικό.

Αντίθετα, λοιπόν, στη φιλοσοφία της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας που προωθεί η νέα τάξη πραγμάτων, σήμερα θα αναλύσουμε από αυτό εδώ το Βήμα, τους λόγους για τους οποίους η γυναίκα από θεματοφύλακας των εθνικών παραδοσιακών κοινωνιών έχασε τον φυσικό της ρόλο και άγεται και φέρεται από ένα σύγχρονο πρότυπο, που καθόλου δεν συνάδει με την πραγματική της φυσική υπόσταση.

Είναι γνωστό σε όλους μας, ότι οι μέντορες της καπιταλιστικής ανάπτυξης κατάφεραν να αλλοιώσουν τον ρόλο της γυναίκας στις δυτικές εθνικές κοινωνίες ήδη από τη βιομηχανική επανάσταση, μία επανάσταση μέσα από την οποία εκκολάφθηκε και αναπτύχθηκε το φεμινιστικό κίνημα, διά του οποίου η γυναίκα γίνεται αντικείμενο χειραφέτησης μέσω της εργασίας και των δικαιωμάτων της σε αυτή.

Θα ρωτήσει, ίσως, κάποιος, ποιο είναι το κακό σε όλο αυτό. Το άσχημο σε αυτή την ώθηση της γυναίκας στο να διεκδικήσει δικαίωμα στην εργασία, έχει να κάνει με το ότι οι καθοδηγητές της ήθελαν να βγάλουν τη γυναίκα από τον φυσικό της ρόλο, που ήταν η ανατροφή των τέκνων και να την εκμεταλλευτούν στον βωμό του κέρδους ως φθηνό εργατικό δυναμικό. Ήταν μία κίνηση σκόπιμη και συμφέρουσα για τα παντοδύναμα καπιταλιστικά συμφέροντα, ενώ παράλληλα την ίδια εποχή τα μαρξιστικά ιδεολογικά μανιφέστα ωθούναν τη γυναίκα στη δήθεν απελευθέρωση της μέσω της εργασίας και στην αποτίναξη του συζυγικού ζυγού, αφού προωθούνταν δικαιώματα, που την έκαναν να απο-

μακρυνθεί από την παραδοσιακή θέση της στην κοινωνία αναζητώντας νέους δρόμους χειραφέτησης.

Καπιταλισμός, λοιπόν, και μαρξισμός εν τη γενέσει τους κατάφεραν ένα καίριο πλήγμα στον ρόλο που έδωσε η φύση στη γυναίκα. Και κατά συνέπεια το πλήγμα αυτό είχε αντίστοιχα επιβλαβή επίδραση στον κυριότερο θεσμό που στηρίζει μία εθνική πολιτεία, την οικογένεια.

Η οικογένεια και ο ρόλος της γυναίκας-μητέρας μέσα σε αυτή ήταν για τις παραδοσιακές κοινωνίες ο θεματοφύλακας της σωστής ανατροφής των παιδιών. Η ανατροφή αυτή γινόταν χωρίς πίεση χρόνου μέσα στην οικογενειακή εστία σύμφωνα με τα ιδεώδη, τις παραδόσεις και τις ηθικές αξίες του έθνους και της λαϊκής κοινότητας.

Πρέπει να τονίσουμε, ότι οι αρχαίες Ελληνίδες δεν ήταν διόλου αγράμματες, όπως συμφέρει να υπονοείται από τη ραγιαδίκου τύπου προπαγάνδα πολλών μοντέρνων ιστορικών. Αντίθετα ζούσαν με αξιοπρέπεια και σεβασμό ως σύζυγοι και μητέρες, λαμβάνοντας γνώσεις γραφής και ανάγνωσης, λυρικής και επικής ποίησης μέχρι το δωδέκατο έτος της ηλικίας τους, ενώ μέχρι το εικοστό λάμβαναν εκπαίδευση από τις μητέρες τους στην οικιακή διαχείριση, υφαντική, χειροτεχνία και διακόσμηση, ενώ τα κορίτσια των ευπορότερων οικογενειών σπούδαζαν μουσική, κιθαρωδία και όρχηση.

Υπήρχε, επίσης, πλήθος σχολών που δέχονταν γυναίκες ως μαθήτριες, όπως η μαθηματική σχολή του Πυθαγόρα στην οποία διέπρεψαν η Θεανώ, η Θεόκλεια, η Ασκληπιγένεια, η Μέλισσα και πολλές άλλες. Επίσης σε σχολές ιατρικής διακρίθηκαν η Αγνοδίκη, η Ερμιόνη, η Φιλομήλα και η Κλεοπάτρα ως μαθήτρια του Γαληνού. Η σχολή του Επίκουρου είχε μαθήτριες, από τις οποίες οι γνωστότερες είναι η Άνθεια και η Λεοντή, ενώ από την Πλατωνική Ακαδημία διασώθηκαν τα ονόματα της Λασθένειας και της Αξιοθέας.

Εκείνο που, επίσης, έχει ελάχιστα προβληθεί μέσα στην ιστορία για τον εξέχοντα ρόλο της γυναίκας στην αρχαιότητα, είναι η συμμετοχή της στις λατρευτικές τελετές και μάλιστα σε καθήκοντα ιέρειας, πρωθιέρειας, μυσταγωγού και ιεροφάντιδας.

Επίσης σήμερα ελάχιστα γνωρίζουμε για τις γιορτές προς τιμήν των γυναικών, μερικές από τις οποίες ήταν τα Ανθεσφόρια, τα Ηραία, οι γυναικείοι Ολυμπιακοί Αγώνες, τα Μύσια, τα Θυίαια, τα Καρυάτεια και πολλές άλλες.

Οι γυναίκες στην αρχαία Ελλάδα σε αντίθεση με την επικρατούσα εντύπωση που έχει δοθεί από μερίδα ιστορικών, είχαν κοινωνικά και λατρευτικά δικαιώματα στην αστική ζωή με εξαίρεση το δικαίωμα ψήφου, η κατάκτηση του οποίου είναι σχετικά πρόσφατη και απόρροια των κοινωνικών και οικονομικών ανακατατάξεων στο ιστορικό γίνεσθαι των σύγχρονων κοινωνιών.

Σ' αυτό το ταξίδι μας στην υψηλή προσφορά της Ελληνίδας στο ιστορικό γίνεσθαι της πατρίδας μας δεν πρέπει να παραλείψουμε τη συμβολή των γυναικών στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας και στην Επανάσταση του 1821 με ποικίλους τρόπους είτε προσωπικά είτε με την προσφορά της παρουσίας τους. Εξέχουσες μορφές όπως της Λασκαρίνας Μπουμπουλίνας, της Μαντούς Μαυρογένους, της Δόμνας Βιζβιζή και των Σουλιωτισσών με την Τζαβέλλα και τη Χάιδω να πολεμούν στο πλευρό των ανδρών τους, έχουν περάσει στο πάνθεον των ηρωίδων της ιστορίας. Ταυτόχρονα δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τη θυσία των γυναικών στο Ζάλογγο Σουλίου και στην Αραπίτσα Νάουσας, που στην προσπάθειά τους να αποφύγουν την ατίμωση από τους Τούρκους, πότισαν το δέντρο της λευτεριάς.

Μετά απ' αυτό το ταξίδι στην αξία και στην προσφορά της Ελληνίδας φτάνουμε στο σήμερα. Η σύγχρονη Ελληνίδα εργαζόμενη ή άνεργη προσπαθεί να ανταποκριθεί στους σκληρούς νόμους της αγοράς εργασίας, ενώ εάν έχει δημιουργήσει οικογένεια, βρίσκεται σε έναν αδιάκοπο αγώνα δρόμου με τον χρόνο και τις οικογενειακές υποχρεώσεις.

Τα πρότυπα της σύγχρονης ζωής την θέλουν μια γυναίκα μορφωμένη, όχι απλώς για να χρησιμοποιήσει την καλλιέργειά της για την αναβάθμιση του πνευματικού της επιπέδου αλλά, κυρίως, για να διεκδικήσει καλύτερη θέση και καταξίωση στην αγορά εργασίας, όπου βρίσκεται αντιμετώπιση με τον ανταγωνισμό, που έχει ως επακόλουθο την τοποθέτηση της καριέρας σε πρώτη

προτεραιότητα έναντι της οικογένειας και της ανατροφής των παιδιών τους.

Στο πλαίσιο αυτό και ενώ τα χρόνια κυλούν, οι Ελληνίδες εγκλωβισμένες σε άλλες προτεραιότητες, αργούν να δημιουργήσουν οικογένεια και να τεκνοποιήσουν. Και όταν το κάνουν, συνήθως αδυνατούν να προσφέρουν τον απαιτούμενο χρόνο και διάθεση για τη σωστή ανατροφή των παιδιών.

Το αποτέλεσμα αυτής της απομάκρυνσης της Ελληνίδας από τον πρωταρχικό της ρόλο είναι ένα από τα αίτια του δημογραφικού μαρσασιού, όπου το ισοζύγιο γεννήσεων έναντι θανάτων έχει γείρει δραματικά υπέρ των θανάτων, καθιστώντας την Ελλάδα μια χώρα γερόντων, η οποία δεν δύναται να εξασφαλίσει τη μελλοντική βιολογική της συνέχεια.

Εμείς οι χρυσαυγίτισσες αγωνιζόμαστε, για να μη χαθεί η φυσική υπόστασή μας που έρχεται μέσα από τα βάθη των αιώνων, έχει ποτίσει το δέντρο της φυλής και έχει διατηρήσει τη συνέχεια του ελληνικού έθνους. Δεν μας αγγίζουν οι σειρήνες των παγκοσμιοποιημένων ημερών, μας αγγίζει όμως η αγάπη για την πατρίδα, η οποία μέσα από την περήφανη ιστορία της μας έδωσε την ευκαιρία να ζούμε σε έναν ευλογημένο τόπο, που όσο κι αν προσπαθούν να τον βιάσουν και να τον αφανίσουν, για εμάς αποτελεί την ουσία της ύπαρξής μας.

Σ' αυτούς τους ζοφερούς καιρούς εμείς οι χρυσαυγίτισσες πρέπει να αναδειξουμε τη φύση μας και την αξία της μητρότητος και να διαφωλίζουμε τον θεσμό της οικογένειας όπως έχει προέλθει μέσα από τη φυσική εξέλιξη και αποτελεί ένα από τα θεμέλια του πολιτισμού και του έθνους. Πρέπει σε πείσμα της εξάλλης νεοφеминιστικής ισοπέδωσης να επιβεβαιώσουμε τη διαφορετικότητα του φύλου μας που μας οδηγεί στην ιερότητα της μητρότητος, και αποτελεί πυλώνα στον οποίο θα στηριχθεί η μελλοντική ανατροφή των παιδιών μας σύμφωνα με τα εθνικά ιδανικά και αξίες.

Είμαστε υπερήφανες που είμαστε Ελληνίδες και αυτό δεν πρέπει να παραμείνει στα λόγια, μα είναι απαραίτητο να γίνει η πηγή, που θα δώσει νέα ώθηση στο έθνος μας. Δεν πρέπει να αφήσουμε τον δημογραφικό μαρσασμό και την πλημμυρίδα των μουσουλμανικών πληθυσμών που έχουν κατακλύσει την πατρίδα μας να μας αφανίσουν. Πρέπει ορθές, δυνατές και με αίσθημα του καθήκοντος να αφυπνίσουμε και άλλες Ελληνίδες και να ξυπνήσουμε τα κοιμώμενα εθνικά τους αντανακλαστικά. Ο αγώνας αυτός είναι δύσκολος, όμως αξίζει τον κόπο να φανούμε αντάξιες της ένδοξης ιστορίας μας, του έθνους που κάποτε μεγαλούργησε, ενώ τώρα σέρνεται έρμαιο ανάξινων ταγών σ' ένα δρόμο πολιτιστικού, πνευματικού, ηθικού και βιολογικού μαρσασιού.

Εμείς οι Ελληνίδες της Χρυσής Αυγής αντιστεκόμαστε στην ισοπέδωση, συνεχίζουμε τον αγώνα για την επιβίωση και ανάταση του έθνους μας, είμαστε υπερήφανες για την καταγωγή μας, οραματιζόμαστε ένα καλύτερο αύριο για τα παιδιά μας και θα παλέψουμε για αυτό με όλες μας τις δυνάμεις. Γιατί το αύριο ανήκει σε εμάς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κατσίκης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, Βουλευτής Αττικής.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Το ΚΚΕ δεν θα μιλήσει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Στον δεύτερο γύρο εσείς.

Επαναλαμβάνω την παράκληση για τον χρόνο. Οι άντρες είναι λιγομίλητοι, φαντάζομαι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Εις ό,τι με αφορά ισχύει αυτό που είπατε, κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Κυρία Υπουργέ, που κοσμείτε με την παρουσία σας τα υποurigικά έδρανα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επαναλάβω και εγώ, ότι η 8η Μαρτίου είναι η ημέρα του παγκόσμιου εορτασμού της γυναίκας, μια ημέρα αφιερωμένη στην προσωπικότητα και τους αγώνες της. Η ημέρα της γυναίκας αποτελεί τιμή στους πολλαπλούς ρόλους της ως μητέρας, εργαζόμενης, συζύγου, ενεργού μέλους της κοινωνίας μας αλλά και της προσφοράς της στην οικογένεια και στο κοινωνικό σύνολο.

Η ημέρα αυτή είναι επέτειος-σύμβολο των αγώνων, των θεσμών αλλά και των κατακτήσεων των γυναικών όλου του κόσμου.

Γιορτάζεται κάθε χρόνο την ημέρα αυτή σε ανάμνηση μιας μεγάλης εκδήλωσης διαμαρτυρίας όπως είπαν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι, που έγινε στις 8 Μαρτίου του 1857 από εργάτριες κλωστοϋφαντουργίας στη Νέα Υόρκη, οι οποίες ζητούσαν καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Η πρώτη διεθνής ημέρα της γυναίκας γιορτάστηκε το 1909 στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, όπου δεκαπέντε χιλιάδες γυναίκες παρέλασαν μέσα στη Νέα Υόρκη, απαιτώντας καλύτερο μισθό, λιγότερες εργασιακές, δικαίωμα ψήφου, καθώς και κατάργηση της παιδικής απασχόλησης για τα παιδιά τα οποία εργάζονται ως εργάτες.

Δικαιώματα των γυναικών θεωρούνται οι απαιτήσεις που αξιολογούνται για τις γυναίκες και τα κορίτσια πολλών κοινωνιών ανά τον κόσμο και αποτελούν τη βάση για το γυναικείο κίνημα. Η ισότητα λόγω φύλου αναγνωρίζεται ως θεμελιώδης ανθρώπινο δικαίωμα. Τα δικαιώματα των γυναικών αποτελούν τμήμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η πολιτική για την ισότητα οφείλει να διαφωτίζει το σύνολο των επιμέρους πολιτικών. Η ισότητα των φύλων αποτελεί μια αναγκαία συνθήκη, για να μπορούμε να μιλάμε για κοινωνία με περισσότερη ανθρωπιά.

Ο 20ός αιώνας σηματοδότησε θετικά από τους αγώνες για την ισότητα των γυναικών στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η ισότητα ανδρών και γυναικών περιβλήθηκε με το κύρος της συνταγματικής διάταξης, όπως και η ίση αμοιβή για ίση εργασία, ενώ η αναγνώριση των πολιτικών δικαιωμάτων των γυναικών έγινε κανόνας, επιτρέποντας έτσι γυναίκες να γίνουν ορατή και υπολογίσιμη πολιτική δύναμη.

Ζητήματα που συνδέονται συνήθως με τις έννοιες των δικαιωμάτων των γυναικών περιλαμβάνονται στο δικαίωμα για σωματική ακεραιότητα και αυτονομία, προστασία από σεξουαλική βία, δικαίωμα ψήφου, δυνατότητα κατάληψης δημοσίων αξιωμάτων, σύναψης νομικών συμβάσεων, ισότιμης αντιμετώπισης στο οικογενειακό δικαίο, δίκαιης και αναλογικής αμοιβής για την εργασία την οποία παρέχουν.

Στο πέρασμα του χρόνου η εικόνα της γυναίκας έχει πλέον ουσιαστικές αλλαγές. Η γυναίκα παλαιότερα αντιλαμβανόταν τον εαυτό της ως λιγότερο δυναμικό και αυτόνομο, κυρίως λόγω του ότι ήταν υποχρεωμένη να παραμένει στο σπίτι, να μην εργάζεται, να ασχολείται κυρίως με την ανατροφή των παιδιών, αλλά και με τις δουλειές του σπιτιού, με αποτέλεσμα οι προσωπικές της ανάγκες να έρχονται σε δεύτερη θέση. Μοιραία, ο άντρας ήταν αυτός ο οποίος είχε την μεγαλύτερη ισχύ στην οικογένεια από οικονομικής άποψης και όχι μόνο.

Η σύγχρονη γυναίκα κατάφερε να ανταποκριθεί στους πολλούς ρόλους της, τον ρόλο της συζύγου, της μητέρας, της εργαζόμενης, αλλά και της νοικοκυράς. Επιβεβαίωσε την ντοστογέσκεια θέση πως η γυναίκα είναι ικανή από το μηδέν να κάνει το παν.

Είναι αντρική υποχρέωσή μας να επισημάνουμε πως η γυναίκα κατάφερε να κρατήσει τις λεπτές ισορροπίες που απαιτούνται ανάμεσα στις υποχρεώσεις της ως μητέρας και νοικοκυράς από τη μια και ως εργαζόμενης από την άλλη.

Η σύγχρονη Ελληνίδα θεωρείται ισότιμο μέλος της οικογένειας και δεν υπολείπεται σε κανέναν τομέα της ζωής της από τον άνδρα. Διεκδικεί τα δικαιώματά της, δουλεύει επί ίσοις όροις δείχνοντας τις ικανότητές της, έχει κατακτήσει πολλές ανδρικοκρατούμενες θέσεις και δημιουργεί υποσχέσεις για ένα καλύτερο αύριο.

Όσον αφορά στον τομέα της εκπαίδευσης, μορφώνεται με τους ίδιους κανόνες που ισχύουν για έναν άνδρα. Όλες οι βαθμίδες της εκπαίδευσης είναι προσβάσιμες σε αυτήν και δεν είναι λίγες εκείνες που διαπρέπουν σε πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Επομένως, ο ρόλος της Ελληνίδας στη σημερινή κοινωνία είναι και πολύπλοκος και πολυδιάστατος, αφού με επιτυχία ανταποκρίνεται στον ρόλο της μάνας, της συζύγου, της νοικοκυράς και της εργαζόμενης. Δίνει πολλούς αγώνες στο οικογενειακό περιβάλλον, στον εργασιακό χώρο, στην κοινωνία και τα καταφέρνει επάξια. Το έργο της σήμερα είναι αναμφισβήτητο δυσκολότερο από παλαιότερες εποχές. Ο πολυσύνθετος ρόλος που έχει αναλάβει, απαιτεί πολύ κόπο και ανεξάντλητες δυνάμεις.

Κλείνοντας την ομιλία μου, θα ήθελα να τονίσω πως ακόμα και στη σημερινή εποχή το γυναικείο φύλο έρχεται αντιμέτωπο με πολύ σοβαρά προβλήματα. Και φυσικά αναφέρομαι στα κρούσματα βίας μέσα και έξω από την οικογένεια, στην κακοποίηση, στην εξώθηση στην πορνεία, στην εκμετάλλευση, στην ανεργία, προβλήματα που αποτελούν ανοιχτές πληγές, και, δυστυχώς, καμμία παγκόσμια ημέρα δεν θα μπορεί να τις επουλώσει.

Αυτά τα φαινόμενα ντροπής πρέπει να σταματήσουν. Και σε αυτό πρέπει να συμβάλλουμε όλοι, μα όλοι, από τη θέση που ο καθένας μας κατέχει. Είναι υποχρέωση κάθε κοινωνίας και κάθε ανθρώπου μεμονωμένα να τιμά και να σεβεται τη γυναίκα, που δίνει καθημερινό αγώνα.

Εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη και τον σεβασμό μας, αναγνωρίζουμε την προσφορά της γυναίκας στη δημοκρατία, αλλά και την ίδια τη ζωή, γνωρίζοντας πως αυτή βρίσκεται στην αρχή όλων των μεγάλων πραγμάτων.

Χρόνια πολλά, λοιπόν, σε όλες τις γυναίκες του κόσμου!
Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει τώρα από την Ένωση Κεντρώων η κ. Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου, Βουλευτής Β' Πειραιώς.

Κυρία Μεγαλοοικονόμου, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκλεκτές προσκεκλημένες, κυρία Υπουργέ, είμαι πολύ χαρούμενη που το ελληνικό Κοινοβούλιο τιμά φέτος την Ημέρα της Γυναίκας στην Ειδική Συνεδρίαση της Ολομέλειας με θέμα: «Αιτήματα και προτεραιότητες για την ισότητα των φύλων σε έναν κόσμο που αλλάζει: Υγεία, Εργασία και Έμφυλη Βία».

Πράγματι ο κόσμος αλλάζει. Η θέση της γυναίκας σε όλα αυτά που έχουν κατακτηθεί με τόσο κόπο και τόσους αγώνες, δυστυχώς τίθεται υπό αμφισβήτηση άμεσα ή έμμεσα. Και. Φυσικά. Δεν αναφερόμαι μόνο στα όσα συμβαίνουν στα βάθη της Ανατολής και σε τριτοκοσμικές χώρες, όπου οι γυναίκες αντιμετωπίζονται ως όντα χωρίς δικαιώματα. Αναφέρομαι πρωτίστως στον υποτιθέμενο δυτικό κόσμο, όπου ο δήθεν αντισυστημικός λόγος και η ρητορική μίσους κατά των γυναικών είναι φαινόμενο που εξαπλώνεται όλο και περισσότερο. Και φτάνουμε στο σημείο να αποτελεί κατά κάποιο τρόπο μια παράξενη μόδα της εποχής μας.

Αυτή τη ρητορική μίσους πρέπει να την αποκρούσουμε σθεναρά και με όλες μας τις δυνάμεις. Πρέπει να μην αφήσουμε κανένα περιθώριο, ούτε καν για δεξιόστροφους, όταν αναφέρεται κάποιος απαξιοτικά σε ένα άτομο λόγω του φύλου του. Όσο παράδοξο κι αν είναι αυτό που ζητάμε, είναι η εποχή που τίποτα, ή σχεδόν τίποτα, δεν είναι απολύτως αυτονόητο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή συζήτηση θα ήθελα να καταθέσω τη θέση της Ένωσης Κεντρώων αλλά και την προσωπική μου, μιας που τυχαίνει να είναι η μοναδική Βουλευτής του κόμματός μου. Πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητά μας ως Σώμα και ως Βουλευτές να εξαλειφθεί πλήρως κάθε ανισότητα των φύλων σε όλους τους τομείς, αλλά κυρίως σε θέματα υγείας, εργασίας, πρόσβασης στην εκπαίδευση και την απασχόληση.

Αλήθεια, σας ερωτώ, κυρίες συνάδελφοι και εκλεκτές προσκεκλημένες: Ποια από εμάς δεν έχει αντιμετωπίσει στην εργασία της υποτιμητική συμπεριφορά λόγω του ότι είμαστε γυναίκες; Ποιος δεν γνωρίζει ότι στο εργασιακό περιβάλλον οι ανώτεροι στην ιεραρχία είναι άνδρες, οι οποίοι φέρονται συχνά στις γυναίκες υφιστάμενες τους υποτιμητικά, ενώ οι κατώτεροι στην ιεραρχία τις θεωρούν ανίκανες για εργασία; Την απαξιοτική αυτή συμπεριφορά κι εγώ σαν επιχειρηματίας την είχα αντιμετωπίσει λόγω του φύλου μου.

Φυσικά, χρόνο με τον χρόνο έχουν σημειωθεί μεγάλες βελτιώσεις στη νοοτροπία και στην παιδεία της ελληνικής κοινωνίας. Τώρα, όμως, ακόμη και σήμερα, είναι πασιδηλό ότι οι γυναίκες αντιμετωπίζονται διαφορετικά, ενώ το δυστυχές είναι ότι σε κάθε ευκαιρία η υποτίμηση της προσωπικότητας της γυναίκας είναι γεγονός.

Φυσικά, το πλέον σύνθημα είναι να αποφεύγει ένας εργοδότης να προσλάβει μια γυναίκα σε αναπαραγωγική ηλικία υπό τον

φόβο ότι μια πιθανή εγκυμοσύνη θα την κρατήσει μακριά από τις επαγγελματικές της υποχρεώσεις. Είναι απαράδεκτο να έχουμε ακόμη τέτοιες παράνομες και εγκληματικές συμπεριφορές.

Βέβαια, ένα μέγα και απολύτως υπαρκτό σήμερα πρόβλημα είναι η έμφυλη βία. Οι γυναίκες αντιμετωπίζουν πρόβλημα πάμπολλες φορές, ακόμη και μέσα στα ίδια τους τα σπίτια. Η ενδοοικογενειακή βία, αν και ποινικοποιήθηκε, έχει περιθώριο για βελτιώσεις. Επίσης, βελτιώσεις επιδέχεται και το όλο κοινωνικό σύστημα προστασίας των κακοποιημένων γυναικών.

Η σημερινή, όμως, μέρα πρέπει να είναι πρωτίστως μια ημέρα μνήμης για τις γυναίκες που αγωνίστηκαν και μια ημέρα αισιοδοξίας, θεωρώ, για τις γυναίκες του σήμερα και του μέλλοντος.

Θα ήθελα να θυμίσω σε όλους και σε όλες στο επίπεδο της μνήμης, ότι στην Ελλάδα για πρώτη φορά οι γυναίκες απέκτησαν πλήρες το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι μόλις το 1952, μια ημερομηνία ορόσημο αφού έστω και τυπικά εξισώθηκαν με τους άνδρες σε ένα από τα ιερότερα δικαιώματα της δημοκρατίας.

Τέλος, σε επίπεδο αισιοδοξίας, οι γυναίκες δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είμαστε οι φορείς κάθε νέας ζωής και κατ' επέκταση οι φορείς της αλλαγής. Οι όποιες δυσκολίες δεν μας πτοούν, αφού είμαστε γεννημένες αγωνίστριες.

Θα ήθελα να θυμίσω ότι από την αρχαιότητα οι Σπαρτιάτισσες μητέρες έλεγαν στους γιους τους «ή ταν ή επί τας», ενώ οι Σουλιώτισσες δεν δίστασαν να πεθάνουν για την πατρίδα. Οι γυναίκες των αλησμόνητων πατρίδων, οι πρόσφυγες, επωμίστηκαν όλα τα βάρη της οικογένειας. Οι γυναίκες της Αντίστασης πάλεψαν για την ελευθερία και για να αποτινάξουν τον κατακτητή.

Και θέλω να αναφερθώ και σε μια γυναίκα που ξεκίνησε τον αγώνα για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα, στη Μελίνα Μερκούρη.

Είμαστε, λοιπόν, γεννημένες αγωνίστριες. Κάθε γυναίκα, από οποιοδήποτε πόστο, μπορεί να καταφέρει αυτά που πιστεύει και αγαπά.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ευχηθώ δύναμη, αγωνιστικότητα και αισιοδοξία σε όλες τις γυναίκες, γιατί η σύγχρονη, η πολύπλευρη και δυναμική Ελληνίδα τα προλαβαίνει όλα και τα καταφέρνει όλα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε και για την ακρίβεια του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο τελευταίος ομιλητής του πρώτου κύκλου, ο Βουλευτής Ηρακλείου Κρήτης κ. Σπυριδών Δανέλλης από το Ποτάμι για έξι λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκλεκτές προσκεκλημένες «ψωμί και τριαντάφυλλα» φώναζαν δέκα πέντε χιλιάδες γυναίκες το 1908 στους δρόμους της Νέας Υόρκης, ζητώντας οικονομική ασφάλεια, καλύτερη ποιότητα ζωής με λιγότερες ώρες εργασίας, καλύτερους μισθούς και φυσικά, δικαίωμα ψήφου.

Εκατόν οχτώ χρόνια μετά, στις 8 Μαρτίου 2017, γιορτάζοντας την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας πολλοί είναι αυτοί που θα υποστηρίξουν πως εκείνα τα αιτήματα έχουν κατακτηθεί και ικανοποιηθεί, τουλάχιστον στις αναπτυγμένες χώρες. Μα, αν το μέλλον του άνδρα είναι η γυναίκα, όπως έλεγε ο Λούι Αραγκόν, τότε οφείλω να παραδεχθώ πως η πραγματικότητα στον σύγχρονο κόσμο, όχι μόνο δεν επιβεβαιώνει την παραπάνω αφελή άποψη, αλλά επιβάλλει πολλούς ακόμη αγώνες, προκειμένου αυτό το μέλλον να πάρει τη θέση που πραγματικά του αξίζει.

Η ισότητα των φύλων αποτελεί θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα και βασικό στόχο κάθε σύγχρονης δημοκρατικής πολιτείας. Και τούτο σημαίνει πως κάθε δημοκρατική χώρα πρέπει να εργάζεται προς την κατεύθυνση όπου άνδρες και γυναίκες μοιράζονται εξίσου τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα στην εργασία, στην πολιτική, στην εξουσία, στον ελεύθερο χρόνο, στη φροντίδα για την οικογένεια και την προσωπική ζωή.

Σήμερα, ωστόσο, οι άνισες συνθήκες ζωής και εργασίας ανδρών και γυναικών φαίνεται να επιδεινώνονται. Κι όμως, η αρχή της ισότητας των φύλων δεν θα έπρεπε να αποτελεί πολυτέλεια, αλλά αντίθετα βασικό άξονα της αναπτυξιακής, κοινωνικής, πολιτιστικής και πολιτικής εξέλιξης μιας κοινωνίας.

Στο αρρύθμιστο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον είναι γνωστό πως πλήττονται περισσότερο οι αδύναμες ομάδες του πληθυσμού και σε αυτές, δυστυχώς, υπερεκπροσωπούνται οι γυναίκες. Στον πάτο της κοινωνικής αλυσίδας εξακολουθεί να βρίσκεται η ομοφυλόφιλη, άνεργη μετανάστρια.

Με άλλα λόγια οι διακρίσεις λόγω φύλου διαπλέκονται και ισχυροποιούνται από μορφές κοινωνικής ανισότητας που έχουν να κάνουν με την κοινωνική τάξη, την εθνική καταγωγή, την αναπηρία, την ηλικία, τις σεξουαλικές προτιμήσεις κ.λπ.. Αυτές ακριβώς οι γυναίκες είναι περισσότερο ευάλωτες, όχι μόνο στις συνέπειες των κύκλων της οικονομίας, αλλά και στην άσκηση ανδρικής βίας σε όλες τις μορφές. Και σε σχέση με την προστασία αυτών των ομάδων γυναικών φοβάμαι πως δεν έχουμε κάνει πολλά πράγματα κι αυτό δεν αφορά βεβαίως μονάχα στην ελληνική κοινωνία.

Στον τομέα της γυναικείας απασχόλησης και επιχειρηματικότητας σε εκατόν πενήντα πέντε από τις εκατόν εβδομήντα τρεις οικονομίες του πλανήτη καταγράφεται τουλάχιστον ένας περιορισμός σε επίπεδο νομοθεσίας. Το μοτίβο των έμφυλων διακρίσεων που εξακολουθεί να υφίσταται ειδικά στον χώρο της εργασίας, ακόμη και στον 21^ο αιώνα σε όλες τις χώρες του πλανήτη, απεικονίζεται στο οικονομικό χάσμα, στο μισθολογικό χάσμα μεταξύ γυναικών και ανδρών για προσφορά εργασίας ίσης αξίας, στην αισθητά μειωμένη γυναικεία παρουσία στο εργατικό δυναμικό, στον επαγγελματικό διαχωρισμό, στην ανισότητα των εργασιακών συνθηκών.

Επιπλέον, παραγνωρίζεται μέχρι και σήμερα η αξία της εργασίας της γυναίκας στο σπίτι, όπως και στη φροντίδα ατόμων του οικογενειακού περιβάλλοντος, παιδιά, ασθενείς, γονείς, παρότι στατιστικά στοιχεία μιλούν για ποσοστά μεταξύ 10% έως 35% του ΑΕΠ, ποσοστά δηλαδή που ξεπερνούν κατά πολύ τους τομείς των κατασκευών, του εμπορίου ή των μεταφορών. Επιπροσθέτως, υπάρχουν παραδείγματα εταιρειών που αναγκάζουν τις υποψήφιες εργαζόμενες να δεσμευτούν πως για μεγάλο χρονικό διάστημα δεν θα αποκτήσουν παιδιά.

Οι κοινωνίες μας μολονότι υποκριτικά αναγνωρίζουν το δικαίωμα στη μητρότητα, παραγνωρίζουν μια σειρά από πραγματικά γεγονότα. Ένα δομικό δικαίωμα για τη φύση και την υγεία της γυναίκας, όπως αυτό της μητρότητας, συναντά εξαιρετικά προβλήματα τα οποία δεν φαίνονται. Αλλά κι όταν φτάσουν στο να αποκτήσουν παιδί σε μεγάλη ηλικία οι γυναίκες των αναπτυγμένων χωρών οδηγούνται τις περισσότερες φορές στην ιατρικά αναίτια επιλογή της καισαρικής, αφού ο φυσικός τοκετός δεν προωθείται μέσω στοχευμένων πολιτικών του κράτους.

Η χώρα μας αποτελεί ένα χαρακτηριστικό κακό παράδειγμα. Γυναίκες με ελλιπή ενημέρωση, έρμια μαφιόζικων –γιατί αυτός είναι ο όρος– πρακτικών, ενδεδυμένων με ψευδοεπιστημονικό μανδύα, οδηγούνται στην υποχρέωση της καισαρικής επιλογής. Όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος των καισαρικών βρίσκεται στο 25%, η χώρα μας εικάζεται ότι περνάει το 50%, δεδομένου ότι δεν μπαίνουμε καν στον κόπο να κρατάμε επίσημα στατιστικά στοιχεία από τους τοκετούς, παρότι αυτό είναι και διεθνή μας υποχρέωση, κυρία Υπουργέ.

Ας μην γελιόμαστε. Καμιά κατάκτηση δεν φαίνεται στέρεη μέσα στον χρόνο. Τίποτα δεν είναι δεδομένο. Μόλις προχθές ακούστηκε πολλές φορές, αλλά ήταν ιδιαίτερα σοκαριστικό, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ένας ακροδεξιός Πολωνός Ευρωβουλευτής που υποστήριξε με φανατισμό τη δήθεν μειονεξία των γυναικών. Και το έκανε στον ίδιο χώρο που λίγα χρόνια πριν είχαμε το ιδιαίτερο προνόμιο όσοι βρεθήκαμε εκεί να ακούσουμε, πριν βραβευτεί με το Νόμπελ Ειρήνης, την έφηβη τότε Πακιστανή Μαλάλα Γιουσαφζάι με πάθος να υποστηρίξει το δικαίωμα των γυναικών στη μόρφωση κι αυτό λίγο μετά τον παραλίγο θάνατο τραυματισμό της από τους Ταλιμπάν, επειδή εκείνη επέμενε να θεωρεί ότι έχει δικαίωμα στη μάθηση και στη μόρφωση.

Όσον αφορά την έμφυλη βία, καμιά μορφή βίας δεν μπορεί να είναι αποδεκτή από μια πολιτισμένη κοινωνία. Οι αποκρουστικότερες μορφές της, όμως, έχουν να κάνουν με την έμφυλη βία, μια κατάφωρη παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων με πολλά πρόσωπα: σεξουαλική παρενόχληση, ενδοοικογενειακή βία, βια-

σμός, τράφικινγκ, ακρωτηριασμός γυναικείων γεννητικών οργάνων. Τα στοιχεία είναι αμελικά. Το 35% των γυναικών παγκοσμίως έχουν υποστεί σωματική ή σεξουαλική βία από τον σύντροφό τους ή σεξουαλική βία από μη συντρόφους. Πρόκειται για ένα ποσοστό που δεν καταδεικνύει το μέγεθος του προβλήματος, δεδομένου ότι ελάχιστες γυναίκες φτάνουν στο σημείο να καταγγείλουν τη βία που υφίστανται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φως της ημέρας δεν καίει μόνο τα βαμπίρ, αλλά και κάθε μορφή έμφυλης βίας. Όλα στο φως, λοιπόν, χωρίς φόβο, χωρίς υποκρισίες και ψευδαισθήσεις. Δεν παύω να θυμίζω με κάθε ευκαιρία στις έφηβες κόρες μου πως η παραμικρή ανοχή στην έμφυλη βία μοιραία και μαθηματικά θα οδηγήσει στην επανάληψή της.

Όσο για μας, το Κοινοβούλιο, η περαιτέρω θεσμική θωράκιση του θύματος και η ευαισθητοποίηση της κοινωνίας μέσω της εκπαίδευσης αποτελεί μονόδρομο. Επειδή σταθερά ξεχνάμε τον παιδευτικό για την κοινωνία ρόλο του Κοινοβουλίου, στις μεταξύ μας κόντρες και διαξιφισμούς, κύριοι συνάδελφοι, καλό θα είναι να αρχίσουμε να ελέγχουμε την τεστοστερόνη μας.

Κλείνω επισημαινώντας άλλο ένα από τα πολλά λάθη του Μάο: Η γυναίκα δεν είναι «το μισό του ουρανού», είναι ο ουρανός ολόκληρος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα έξι μονήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 2^ο Γενικό Λύκειο Θήβας (δευτερο τμήμα).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τώρα αρχίζει ο δεύτερος κύκλος ομιλητών.

Τον λόγο έχει ο κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, Βουλευτής του Νομού Λακωνίας.

Κύριε Γρηγοράκο, στον δεύτερο κύκλο θα είμαι πιο αυστηρή στους χρόνους.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δεν είστε ποτέ αυστηρή εσείς. Γιατί να είστε σήμερα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι να κάνουμε, όμως; Δεν θα ξημερώσουμε εδώ. Κουράστηκε το κοινό-βλέπετε ότι έχει φύγει- και οι προσκεκλημένες μας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, αγαπητές προσκεκλημένες, κυρία πρώην Πρόεδρε, χαιρόμαστε που είστε σήμερα εδώ.

Είθισται όταν γιορτάζουμε μια επέτειο, γενικά να καταφεύγουμε σε βερμπάλισμούς, σε ωραία λόγια, σε ρητορείες. Όμως, για τη σημερινή ημέρα οι σύγχρονες μελέτες έχουν δείξει ότι η γυναίκα είναι ηγέτης αναγνωρισμένος και με αποτελεσματικές ικανότητες. Είναι γεννημένη γυναίκα, από τη φύση της τροφός, είναι ταλέντο, έχει ικανότητα να προσφέρει, ν' αγαπά, να στηρίζει, να οργανώνει, να φροντίζει, να μεγαλώνει τα παιδιά της, την οικογένειά της, την κοινωνία.

Στο παρελθόν η γυναίκα κατείχε τον ρόλο του αφανή ήρωα. Ιδιαίτερα σε μια περιοχή που ζούσα κι εγώ κιόλας, στη Μάνη, ακόμη το κρατάμε. Όμως, σήμερα η γυναίκα έχει βγει μπροστά. Είναι ο εμφανής ήρωας της ζωής.

Δεν μπορεί, βέβαια, κανείς να παραβλέψει ότι σήμερα υπάρχουν εκατομμύρια γυναίκες το 2017 που αγωνίζονται μόνες κάτω από σκληρές και αντίξοες συνθήκες για να κερδίσουν τα προς το ζην, τον μισθό, την επιβίωση, την απόκτηση πρόσβασης στη βασική υγειονομική περίθαλψη της γυναικείας οντότητας, να εξασφαλίσουν την οικονομική ευρωστία, την άνεση για τα παιδιά τους, να συμμετέχουν σε ευκαιρίες που θα πρέπει να είναι διαθέσιμες σε κάθε άτομο στην Ευρώπη, στον κόσμο και στην Ελλάδα της κρίσης.

Είναι επιβεβλημένο εμείς όσο ποτέ άλλοτε να επιστήσουμε την προσοχή σαν κοινωνία στις πραγματικές προκλήσεις που αντι-

μετωπίζει η σύγχρονη γυναίκα και ιδίως η Ελληνίδα, η γυναίκα του χαμηλού εισοδήματος, η γυναίκα του πόνου, της ανέχειας, η γυναίκα της οικονομικής κρίσης που ζει σε συνθήκες φτώχειας, που αγωνίζεται για τις αρχές της, για τα παιδιά της, για την οικογένειά της, την επιβίωσή της, το επάγγελμά της, τη μόρφωσή της.

Επιβάλλεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην εθνική μας πολιτική η αλλαγή στάσης για την αντιμετώπιση των προκλήσεων και των ζητημάτων και προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι σύγχρονες Ελληνίδες.

Πρέπει ως κοινωνία να δεσμευθούμε όλοι εμείς και πολύ περισσότερο οι πολιτικοί και το Κοινοβούλιο με κίνητρο, πρώτον, την αποκατάσταση και ανύψωση του ρόλου της Ελληνίδας γυναίκας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και δεύτερον, τον αγώνα και το δικαίωμα να απολαμβάνουν όλες οι γυναίκες ίσες ευκαιρίες και δυνατότητες στη σύγχρονη ευρωπαϊκή κοινωνία.

Σε ένα δίκαιο και ασφαλή κόσμο η εξουσία και η δυνατότητα δεν πρέπει να περιορίζονται από το φύλο, τη φυλή, την τάξη, το θρήσκευμα, το χρώμα των ματιών, το χρώμα του δέρματος, την εθνικότητα, την αναπηρία, την ηλικία, τον σεξουαλικό προσανατολισμό. Σε όλες τις κοινωνίες και τους πολιτισμούς όλοι οι πολίτες ανεξαρτήτου φύλου πρέπει να απολαμβάνουν τις ίδιες ευκαιρίες και δυνατότητες για εξέλιξη, ανάπτυξη, μόρφωση, ασφάλεια, παιδεία, υγεία και προστασία. Αυτό, άλλωστε, αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της πραγματικής δημοκρατίας, στην οποία αποτιμάται η αξία και η αξιοπρέπεια κάθε ατόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καθιέρωση της Ημέρας της Γυναίκας είναι μια επέτειος που έχει «καταντήσει» -και το λέω με πολύ σεβασμό αυτό- να μας υπενθυμίζει σήμερα το έλλειμμα της ισότητας που εμφανίζεται σε πολλές ανεπτυγμένες, αλλά και υποανάπτυκτες χώρες.

Στις σύγχρονες κοινωνίες ο βαθμός κατάκτησης της ισότητας των δύο φύλων είναι δείκτης πολιτισμού, προόδου και ανάπτυξης. Είναι κριτήριο εξανθρωπισμού της ποιότητας και των συνθηκών ζωής. Είναι μέτρο της δημοκρατίας και του σεβασμού της ανθρωπίνης ύπαρξης. Στην ουσία, μας υποδεικνύει τον εκσυγχρονισμό μιας πολιτείας και τη βαθιά κοινωνική, οικονομική, ακόμη και πολιτική υστέρηση.

Μετά τη Μεταπολίτευση -στα δικά μας- η Ελληνίδα έχει κατακτήσει σημαντικά δικαιώματα στο αμιγώς θεσμικό επίπεδο. Να σας υπενθυμίσω -γιατί δεν πρέπει να το ξεχνάμε, διότι πρέπει να ζούμε και με την ιστορία μας- μόνο την αλλαγή που έκαναν οι κυβερνήσεις μετά το 1980, εκσυγχρονίζοντας στις αρχές του 1980 ένα αναχρονιστικό και φαλλοκρατικό οικογενειακό δίκαιο. Ήταν μια μεγάλη τομή που προστάτευε τη γυναικεία υπόσταση, αποκαθιστούσε την αξιοπρέπεια του γυναικείου φύλου, δημιουργούσε προϋποθέσεις για μια ισότιμη συμμετοχή στην ιδιωτική και δημόσια σφαίρα.

Το αναφέρω αυτό, γιατί στην περιρρέουσα σημερινή ατμόσφαιρα, στην ατμόσφαιρα της κρίσης, δεν είναι λίγοι εκείνοι που ισοπεδώνουν τις μεγάλες κατακτήσεις που πετύχαμε ως χώρα και ως κοινωνία στα μεταπολιτευτικά χρόνια.

Ανάμεσα στο παρελθόν και στο μέλλον υπάρχει, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προεδροποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Εξ ου και είμαστε υποχρεωμένοι να στεκόμαστε πάντα σε αυτό, να αντιμετωπίζουμε κατάματα τα προβλήματα που υπάρχουν, να αναζητούμε επιλογές και λύσεις, που θα ενισχύσουν τον ρόλο της γυναίκας, θα αμβλύνουν την απόσταση που υπάρχει μεταξύ των δύο φύλων και πρωτίστως, θα προσφέρουν τη δυνατότητα, άνδρες και γυναίκες να κινούνται στην ίδια ταχύτητα.

Οι γενικόλογες διακηρύξεις δεν έχουν αντίκρισμα πια σήμερα ούτε προσφέρονται για θεμελίωση μιας συγκεκριμένης πολιτικής, που θα δίνει στη γυναίκα ζωτικό χώρο, σε όλες τις εκφάνσεις του βίου της, στην οικογένεια, στη μητρότητα, στην προσωπική της ζωή, στην απασχόληση, στην κοινωνική και πολιτική της δράση.

Ως εκ τούτου, μιλώντας σήμερα σε μια επετειακή ημέρα, οφείλουμε να είμαστε συγκεκριμένοι, καταθέτοντας θέσεις και προ-

τάσεις για το μείζον πρόβλημα της ισοτιμίας των δυο φύλων.

Στην Ελλάδα της κρίσης, οι γυναίκες βιώνουν, με τον πιο έντονο τρόπο, τις συνέπειές της. Η γυναικεία ανεργία αυξάνεται αλματωδώς. Οι νέες που αναζητούν δουλειά, βρίσκουν κλειστές πόρτες. Πολλές, μάλιστα, που διαθέτουν αξιόλογες πανεπιστημιακές σπουδές, καταφεύγουν στη μετανάστευση, ενώ άλλες ικανότερες αναγκάζονται να εργάζονται κάτω από συνθήκες ακραίας εκμετάλλευσης. Για παράδειγμα, οι μισθολογικές ανισότητες μεταξύ των δυο φύλων στον ιδιωτικό τομέα στην Ελλάδα έχουν προσλάβει οξείες διαστάσεις.

Ο Πολωνός Ευρωβουλευτής –και τελειώνω την ομιλία μου- Γιάνους Κόρβιν-Μίκε, ένας δεξιός πολιτικός και συγγραφέας, σε μια τοποθέτηση που έκανε πρόσφατα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είπε αβίαστα και με ύφος εντελώς φυσιολογικό –που το δέχτηκαν οι συνάδελφοί μας από κάτω- ότι φυσικά, οι γυναίκες δεν θα πρέπει να αμείβονται το ίδιο με τους άνδρες στη δουλειά τους, στην Ευρωπαϊκή Ένωση των πολιτισμών. «Είναι πιο αδύναμες, πιο μικρόσωμες και λιγότερο ευφυείς και πρέπει να κερδίζουν λιγότερα. Αυτό είναι όλο». Στη συνέχεια, κάθισε ξανά στη θέση του χαμογελαστός και ευδιάθετος, χωρίς να του μιλήσει κανένας. Ο σεξιστής Ευρωβουλευτής βάσισε την άποψή του αυτή στο ότι δεν υπάρχει καμμία γυναίκα ανάμεσα στους εκατό καλύτερους σκακιστές του κόσμου. Αυτή ήταν η δικαιολογία.

Κατά τη διάρκεια της θητείας μου στο Υπουργείο Εσωτερικών είχα την τιμή –και ευχαριστώ πολλές από τις κυρίες, που είναι σήμερα εδώ- να είμαι αρμόδιος για τη Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων. Είχα μια εξαιρετική συνεργασία μαζί τους, με όλο το δυναμικό του Υπουργείου και προσπαθήσαμε μαζί, για να αναδείξουμε τις μισθολογικές ανισότητες που υπήρχαν και υπάρχουν στην Ελλάδα. Δυστυχώς, δεν προλάβαμε να κάνουμε αυτά που θέλαμε να κάνουμε. Κάναμε αρκετά.

Κυρίες και κύριοι, όλοι μας οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε το έλλειμμα της ισοτιμίας, το οποίο είναι έντονο στη χώρα μας, εξ ου και είναι ζωτική ανάγκη η αντιμετώπισή του. Καλά και όμορφα είναι όλα αυτά που λέμε και η επίδειξη ευαισθησίας από όλους μας για τις γυναίκες. Ωστόσο, όλοι κρινόμαστε στην πράξη και πρωτίστως, από την αρμονία λόγων και έργων.

Χρόνια σας πολλά!

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το λόγο έχει τώρα η κ. Αντωνίου, Βουλευτής του Νομού Καστοριάς, από τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρία Αντωνίου, έχετε έξι λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, και χρόνια πολλά!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή την ηρωική εξέγερση των γυναικών, που εργάζονταν στα εργοστάσια κλωστοϋφαντουργίας της Νέας Υόρκης, στις 8 Μαρτίου του 1857, ο ΟΗΕ ανακήρυξε το 1977 την 8^η Μαρτίου ως Παγκόσμια Ημέρα για τα Δικαιώματα της Γυναίκας. Η γυναίκα μπορεί να είναι το «μισό του ουρανού», είναι όμως και ο φορέας της ζωής. Προστέθηκε έτσι μια ακόμα ημέρα γιορτής στο ημερολόγιο. Άλλωστ,ε είναι τόσες πολλές πια, που πολλές φορές τις γιορτάζουμε και δύο-δύο. Είναι μια ακόμα «βολική» ημέρα γιορτής, που βγάζει την κοινωνία από την «υποχρέωση» και ταυτόχρονα μάλλον έρχεται να καλύψει τις υπαρκτές ακόμα ανισότητες και τα υπαρκτά ακόμα προβλήματα.

Η Παγκόσμια Ημέρα για τις Γυναίκες και τα Δικαιώματά τους, έτσι όπως καθιερώθηκε από τον ΟΗΕ, δεν μπορεί όμως να είναι μέρα γιορτής. Πρέπει να είναι ημέρα μνήμης και τιμής για τους αγώνες που έγιναν μέχρι σήμερα και ταυτόχρονα, πρέπει να είναι ημέρα θλίψης και προβληματισμού για όσα εξακολουθούν να υφίστανται οι γυναίκες σήμερα, σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης.

Στο πέρασμα του χρόνου, ασφαλώς το γυναικείο φύλο έδωσε και κέρδισε μάχες. Με πολλές θυσίες, διεκδίκησε και πέτυχε καλύτερες συνθήκες εργασίας, ίσα δικαιώματα με τους άντρες, ακόμα και αυτό το αυτονόητο δικαίωμα της ψήφου.

Σήμερα, βέβαια, το 1857 είναι πολύ μακριά. Πολλά πράγματα έχουν βελτιωθεί. Οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Το αποδεικνύουν αυτό άλλωστε, οι πολλές γυναίκες που είναι σήμερα αρχηγοί

κρατών, οι πολλές γυναίκες που βρίσκονται σήμερα σε ανώτατες θέσεις –σήμερα έχουμε την τιμή να έχουμε κάποιες από αυτές στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου- δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, ιδιωτικών επιχειρήσεων, εμείς οι ίδιες, που μπορούμε να μιλάμε σήμερα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Όλα αυτά, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι αρκετά για να είναι η 8^η Μαρτίου ημέρα γιορτής, αφού ακόμα η ισότητα των δύο φύλων είναι περισσότερο τυπική, παρά ουσιαστική. Ακόμα και σήμερα, πολλές φορές η μοίρα της γυναίκας καθορίζεται από το μέρος του κόσμου που έχει την τύχη να γεννηθεί. Ακόμα και σήμερα, υπάρχουν κορίτσια σε κάποιες χώρες, που υποβάλλονται σε ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων –επώθησε από πολλές συναδέλφους-, κορίτσια που εκπορεύονται από νεαρή ηλικία, με τη βοήθεια και ναρκωτικών ουσιών και μετά πωλούνται ως σκευή ηδονής στις λεγόμενες «πολιτισμένες» χώρες.

Η βία κατά των γυναικών –ιδιαίτερα ενδοοικογενειακή- παραμένει στις μέρες μας παγκόσμιο φαινόμενο, που πολλές φορές ενθαρρύνεται κιόλας. Στους χώρους εργασίας οι γυναίκες αμείβονται χειρότερα, κινδυνεύουν με απόλυση, αν τυχόν θέλουν να γεννήσουν, ενώ αρκετές φορές αντιμετωπίζουν και τις περιέργες ορξείες του ανδρικού φύλου.

Οι ίδιοι οι αριθμοί άλλωστε, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αμείλικτοι. Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, το 70% περίπου των φτωχών και αναλφάβητων ενηλίκων είναι γυναίκες, εικόνες που σε πολλούς φαίνονται πολύ μακρινές, αλλά πιστέψτε με, συμβαίνουν δίπλα, στην πόρτα μας. Και βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε τη θέση της γυναίκας σε πολλές ισλαμικές χώρες.

Στην πατρίδα μας, την Ελλάδα πάνω από το 60% των νέων Ελληνίδων έχει μείνει χωρίς δουλειά, με επίσημα στοιχεία, ενώ όσες δουλεύουν, εισπράττουν τουλάχιστον 20% λιγότερο από τους άνδρες. Ιδιαίτερα σήμερα, με αφορμή τη βαθιά οικονομική κρίση, οι γυναίκες είναι το πιο ευάλωτο κομμάτι του πληθυσμού. Οι νέες Ελληνίδες είτε είναι άνεργες είτε υποαπασχολούμενες και πολλές φορές ανασφάλιστες.

Όλα τα παραπάνω δείχνουν ότι η 8^η Μαρτίου πρέπει να είναι και ημέρα διεκδίκησης για να γίνουν πολλά ακόμη που μένουν να γίνουν. Κανένας εορτασμός, κανένας νόμος δεν μπορεί να υποχρεώσει κανέναν να σεβεται τις γυναίκες, όπως και τους άντρες, να αντιληφθεί ότι οι γυναίκες δεν μπορούν να είναι ίδιες με τους άνδρες, αλλά πρέπει να είναι ίσες.

Είναι πολλές οι προκαταλήψεις και τα όποια κοινωνικά και οικονομικά συμφέροντα και στερεότυπα, που πρέπει να νικηθούν. Είναι όμως πρώτα απ' όλα και θέμα δικό μας, των ιδίων των γυναικών, που πολλές φορές, με την παθητική μας στάση, ρίχνουμε νερό στο μύλο της προκατάληψης και της ανισότητας και που προφανώς, η ίδρυση ή η λειτουργία μιας Γενικής Γραμματείας Ισότητας δεν αρκεί για να λύσει τα προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλες εμάς τις γυναίκες, ιδιαίτερα στη σημερινή δύσκολη και απαιτητική εποχή, χρειάζεται περισσότερο από ποτέ συσπείρωση και διεκδίκηση. Οι αγώνες και οι νίκες όλων των γυναικών στο πέρασμα των αιώνων, εργατριών ή επιστημόνων, μορφωμένων ή αμόρφωτων, εργαζομένων ή ανέργων, που ήταν όμως πάντα οι μάνες, που ανάπναιναν το προζύμι της ζωής, αυτοί οι αγώνες και οι νίκες των προηγούμενων γενεών πρέπει να είναι παράδειγμα και οδηγός μας.

Σε αυτές τις νίκες και σ' αυτές τις γυναίκες θέλω να αφιερώσω τα λίγα λόγια του Κωστή Παλαμά: «Όσοι φοβούνται πως, άμα χειραφετηθούν οι γυναίκες και μπουν και αυτές με τα όλα τους στον αγώνα της ζωής, θα χάσει η γυναίκα τη χάρη της και την ποίησή της, μου θυμίζου τα επιχειρήματα κάποιων πως τάχα με τους σιδηροδρόμους και τον πολιτισμό θα χάσει την ομορφιά η φύση. Και τι είναι το στρώσιμο και το πέρασμα ενός σιδηροδρόμου στα πέρατα του φυσικού κόσμου γύρω του; Αφήνω πως μπορεί κανείς να υποστηρίξει πως και ένα τρένο πλουτίζει τη φύση με ομορφιά. Ανάλογα και οι φόβοι για τη χειραφετημένη γυναίκα, μου φαίνονται ρομαντικοί. Όπως και αν αποκατασταθούν οι γυναίκες, σε όλα ισότιμες με τον άνδρα, η γυναίκα, το αιώνιο 'θηλυκό' του ποιητή δεν χάνεται. Πάντα θα ζει, θα ζώνεται και θα ξεζώνεται».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει η κ. Βλάχου, Βουλευτής της Χρυσής Αυγής από τον Νομό Χαλκιδικής, για έξι λεπτά.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΒΛΑΧΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι, 8 Μαρτίου σήμερα και γιορτάζουμε την ημέρα της γυναίκας, μια γιορτή που θεσμοθετήθηκε σε ανάμνηση δήθεν αριστερών αγώνων.

Κανείς όμως δεν σκέφτηκε ότι η Ελλάδα και το ελληνικό έθνος δεν έχουν ανάγκη από τέτοιου είδους νεοταξικές γιορτές, γιατί είναι στον πολιτισμό μας, στο αίμα μας, στην αντίληψή μας για τη ζωή ο σεβασμός και η καθημερινή απόδοση τιμών στο πρόσωπο των γυναικών.

Αυτό πηγάζει από την προγονική μας παράδοση. Σε καμμία άλλη πόλη του γνωστού αρχαίου κόσμου οι γυναίκες δεν απολάμβαναν την ίδια ελευθερία και την κοινωνική θέση, όσο οι γυναίκες της Σπάρτης. Μόνο στη Σπάρτη οι γυναίκες διέθεταν οικονομική δύναμη και επιρροή.

Ο αθλητισμός και η εκπαίδευση ήταν προτεραιότητα, εν αντιθέσει με άλλες πόλεις, όπου οι περισσότερες γυναίκες ήταν τελείως αγράμματες. Ήταν δυναμικές, με δημόσιο λόγο, τον οποίο δεν δίσταζαν να εκφράζον, ακόμη και όταν ήταν αντίθετος από τη γνώμη των συζύγων τους. Οι αρχές είχαν κύριο ρόλο στην κοινωνία και ήταν αυτός της συζύγου και της μητέρας. Απολάμβαναν προνόμια, που ήταν σκανδαλώδη για το σύνολο του αρχαίου κόσμου. Αυτές πρέπει να αποτελούν παράδειγμα και πρότυπο για όλες τις επόμενες γενιές.

Την ίδια αντιμετώπιση έχουν οι γυναίκες πολύ αργότερα στα εθνικιστικά κράτη στην Ευρώπη και όσο και αν κάποιοι προσπαθούν να διαστρεβλώσουν την αλήθεια, η ιστορία τους διαψεύδει. Οι νεοταξίτες, προκειμένου να αλλοιώσουν τον θεσμό της οικογένειας ως θεμέλιο λίθο διατήρησης των εθνών, στρέφονται κατά των παραδοσιακών θεσμών και παρουσιάζουν μια άλλη εικόνα της γυναίκας, δήθεν ανεξάρτητης και αυτόβουλης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Οι πρώτες αναγκαίες κερές βάσεις για τη διατήρηση και την εξασφάλιση της μελλοντικής ύπαρξης ενός έθνους κτίζονται μέσα από την οικογένεια, μέσα από τους ρόλους των γονέων και ιδίως της γυναίκας-μητέρας. Η διαστρέβλωση από το δήθεν προοδευτικό ρεύμα, του ρόλου των δύο φύλων είναι ένα από τα πιο αποτελεσματικά όπλα αυτών των στρατηγικών σχεδιασμών, ένα όπλο καταρράκωσης των πάντων.

Σε όλες τις εθνικιστικές κοινωνίες, οι γυναίκες διατηρούν μοναδικότητα και την ξεχωριστή τους θέση. Αποτελούν κινητήριο δύναμη, τη μητέρα του έθνους, η οποία αναλαμβάνει πρωταγωνιστικό ρόλο στο να διδάξει και να δημιουργήσει την κοινωνική ευθύνη και την εθνική συνείδηση, παραδίδοντας τη σκυτάλη στις νέες γενιές Ελλήνων. Αναλαμβάνει να ανατρέψει το σύγχρονο παρακαμιακό status quo και στη θέση του να καθιερώσει έναν νέο τρόπο ζωής, μια νέα βιοθεωρία. Ύψιστο καθήκον της είναι να βελτιώσει την προσωπικότητά της, ώστε να μπορεί να προσφέρει στο σύνολο. Έτσι, καλλιεργώντας η ίδια τη φιλοπατρία της και το αίσθημα της συλλογικότητας του έθνους με τη συστράτευση της, καθιερώνει τον ρόλο της ως ριζοσπαστικό και επαναστατικό, καθώς εναντιώνεται σε κάθε μορφή πνευματικής σήψης και σωματικής κατάπτωσης, η οποία είναι έκδηλη στη σύγχρονη κοινωνία.

Οι διακρίσεις που εκδηλώνονται σε όλους τους τομείς της κοινωνικής και προσωπικής ζωής της γυναίκας δείχνουν ακόμα περισσότερο την αντίθεση με τις γυναίκες του παρελθόντος. Γυναίκες ήταν οι Σπαρτιάτισσες που αποχαιρετούσαν τους άνδρες της γης τους με τη φράση «ή ταν ή επί τας» πριν εκείνοι φύγουν για τις μάχες, θέλοντας να τονίσουν το εθνικό τους χρέος. Αυτό δείχνει το θάρρος, με το οποίο αντιμετώπιζαν οι αρχαίες Ελληνίδες, ως σύζυγοι ή ως μητέρες, την προοπτική να χάσουν τον άνδρα ή τον γιο τους για χάρη της πατρίδος.

Γυναίκες ήταν και οι Σουλιώτισσες, που πέρα από το νοικοκυριό, έπαιρναν μέρος και σε πολεμικές επιχειρήσεις και όταν οι περιστάσεις το απαιτούσαν, δίχως δεύτερη σκέψη, ρίχνονταν στη μάχη. Ο χορός του Ζαλόγγου αποτελεί αιώνιο σύμβολο για τη γυναίκα που προτιμά τον θάνατο από την ατίμωση και τη δυ-

στυχία, τη γυναίκα ηρωίδα, που θυσιάζεται για τον εαυτό της και τα παιδιά της και αποχαιρετά τη γλυκιά ζωή.

Γυναίκες ήταν και οι γυναίκες της Πίνδου στον πόλεμο της πατρίδος ενάντια στον εχθρό. Έδωσαν το δικό τους παρόν στην πρώτη γραμμή του μετώπου. Η προσφορά τους αμέτρητη, αυτόβουλη και αυτόβουλη. Σχημάτιζαν ατέλειωτες φάλαγγες φορτωμένες πολεμοφόδια, όπλα και τρόφιμα και κουβαλώντας τραυματίες.

Γυναίκες και οι σύζυγοι, μανάδες και αδελφές των αγνοουμένων του 1974 στην Κύπρο μας, που μέχρι σήμερα περιμένουν να μάθουν τι απέγιναν οι αγαπημένοι τους.

Ωστόσο, στις μέρες μας, πολύ φοβάμαι πως γυρνάμε ξανά σε μέρες που οι κοινωνίες μεταχειρίζονταν τις γυναίκες ως πράγματα. Η εντόνως εξισωτική και φεμινιστική αντίληψη ίσως πρέπει να μας προβληματίζει για το εάν και κατά πόσο επηρεάζει αρνητικά τη θέση της γυναίκας, αν οδηγεί ή όχι στην καταρράκωση της κοινωνίας. Συνθλιβονται τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών και κυρίως των γυναικών. Περικόπτονται μισθοί, επιδόματα μητρότητας.

Καθημερινά οδηγούνται στην ανεργία χιλιάδες γυναίκες, ενώ όσες έχουν ακόμη εργασία, σπόμενται σε εξαντλητικά ωράρια και σε αρκετές περιπτώσεις κακομεταχειρίζονται από τους εργοδότες. Οι νέοι και νέες οδηγούνται στη μετανάστευση. Επικρατεί η απογοήτευση. Αφαιρείται από τις γυναίκες η δυνατότητα δημιουργίας οικογένειας, με αποτέλεσμα, σε λίγα χρόνια, η Ελλάδα να είναι μια χώρα γερόντων.

Στις μέρες μας, λοιπόν, οι γυναίκες πρέπει να ξεκινήσουν από την αρχή, διεκδικώντας ισονομία, ισοτιμία, εργασία, δημιουργία ζωής, κάτω από ανθρώπινες συνθήκες. Γιατί την αναγνώριση της γυναίκας ως ισότιμο μέλος της κοινωνίας την κατοχυρώνουν, όχι επίπλαστοι νόμοι, αλλά οι συνεχείς αγώνες στην εργασία, στο σπίτι, στην κοινωνία, στην πατρίδα, στη θρησκεία, στις διαχρονικές αξίες, που θωράκισαν τους αγώνες τους.

Κρατώντας, λοιπόν, στη μνήμη μας και στην καρδιά μας τον σπουδαίο κοινωνικό ρόλο που διαδραμάτισε η γυναίκα στην Ελλάδα, σε όλες τις στιγμές της ιστορίας της, ας υψώσουμε και εμείς το ανάστημά μας, ας συνεχίζουμε να εργαζόμαστε με θάρρος και με τόλμη για μια ελεύθερη και καλύτερη Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Βλάχου.

Προχωρούμε στην κ. Διαμάντω Μανωλάκου, Βουλευτίνα του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Από την ίδρυσή του πριν εκατό περίπου χρόνια, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, σε όλη τη δράση του πάντα είχε στο επίκεντρο τη γυναικεία ισοτιμία -και είναι υπερήφανο γι' αυτό- όταν οι άλλες πολιτικές δυνάμεις τη θυμούνται κάθε 8 του Μάρτη και τον υπόλοιπο καιρό προωθούν νομοθετήματα, στο όνομα της ισότητας, εργασιακές σχέσεις «λάστιχο», αύξηση χρόνων συνταξιοδότησης, δυσκολίες, μέχρι κατάργηση του επιδόματος μητρότητας, ακόμα και ανοχή σε απολύσεις εγκύων γυναικών για το κέρδος.

Αυτό δείχνει ότι ο αγώνας για τη γυναικεία ισοτιμία είναι αγώνας για την κατάργηση εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Γι' αυτό τον ταυτίζουμε με την πάλη για τη συνολική απελευθέρωση από την εκμετάλλευση ανδρών και γυναικών. Αυτό επιβεβαιώνεται από την ιστορική πείρα του διεθνούς εργατικού κινήματος, όπως οι εργάτριες στα ραφάδικα της Νέας Υόρκης, αλλά και από το ταξικό κίνημα στη χώρα μας.

Τα παραδείγματα πρωτοπόρων γυναικών, που ήρθαν σε σύγκρουση με τις αναχρονιστικές απόψεις για τη θέση της γυναίκας στην κοινωνία, πολλά. Από τους αγώνες συμμετοχής γυναικών στο εργατικό και αγροτικό κίνημα στις δεκαετίες 1920 και 1930, με κορύφωση τον Μάιο του 1936, αλλά και μετέπειτα στο ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, στον Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας. Όμως, ο δρόμος που άνοιξε διάπλατα για ισοτιμία και χειραφέτηση της γυναίκας ήταν η σοσιαλιστική εξουσία. Και η θέση της υπήρξε ασύγκριτα ανώτερη και από τη πιο ανεπτυγμένη καπιταλιστική κοινωνία σήμερα.

Οι κοινωνικές υποδομές, με δωρεάν κρατικού παιδικού σταθμούς, υπηρεσίες υγείας, παιδείας, κατασκηνώσεις, εστιατόρια σε εργοστάσια και σχολεία και τόσα άλλα, απάλλαξαν τη γυ-

ναίκα από τις βαριές και άχαρες δουλειές του ατομικού νοικοκυριού, δημιουργήσαν προϋποθέσεις ισότιμης συμμετοχής, αξιοποιώντας τη γυναικεία εργασία παραγωγικά και ωφέλιμα στην κοινωνική και οικονομική δραστηριότητα, σε συνδυασμό με μέτρα προστασίας της μητρότητας και του γυναικείου οργανισμού.

Τα αναφέρουμε, γιατί αυτή η πείρα, πρέπει να αξιοποιηθεί ειδικά σήμερα, περίοδο καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, όπου οξύνεται με νέες μορφές η ανισοτιμία της γυναίκας, αναπαράγονται και ενισχύονται οπισθοδρομικές, συντηρητικές απόψεις για τον ρόλο της στην κοινωνία και τα δικαιώματά της. Ακουστήκαν σήμερα και σε αυτή την Αίθουσα.

Αναπτύσσονται και νέες ανορθολογικές, αντιεπιστημονικές θεωρίες για τις αιτίες γυναικείας ανισοτιμίας, που επενδύονται με τον μανδύα του προοδευτισμού. Εξάλλου, τα σπασμένα ωράρια και οι ευέλικτες εργασιακές σχέσεις, που υπάρχουν και εδώ στη Βουλή, στις γυναίκες που απασχολούνται στην καθαριότητα και σήμερα, όπως και τις προηγούμενες ημέρες, ήρθαν το πρωί και έφυγαν, για να επιστρέψουν το απόγευμα, συμβάλλουν στην εντατικοποίηση της εργασίας για τις μισθωτές, επιβαρύνοντας τον γυναικείο οργανισμό και συμπαραλλάττοντας τον εργασιμό, όσο και τον μη εργασιμό, χρόνο, που οι μητέρες συνήθως αφιερώνουν στην οικογένεια.

Αν και η μεγάλη αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας κάνει ρεαλιστική τη μείωση του εργασιμού χρόνου, εξασφαλίζοντας σε όλες και όλους μόνιμη και σταθερή δουλειά, αύξηση μισθών, βελτίωση συνθηκών εργασίας και ζωής, άνοδο βιοτικού επιπέδου, ωστόσο εμποδίζεται από τις κυρίαρχες οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές σχέσεις, αφού η κατάκτηση της γυναικείας ισοτιμίας προϋποθέτει αποκλειστικά κρατικές, δωρεάν παρεχόμενες κοινωνικές υπηρεσίες παιδείας, υγείας, πρόνοιας, με έμφαση στις ιδιαίτερες βιολογικές ανάγκες της γυναίκας, λόγω του ρόλου της στην αναπαραγωγική διαδικασία.

Πρέπει να εξασφαλίζονται στην πράξη, η κοινωνική προστασία της μητρότητας και οι δυνατότητες για τη δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου της σε όλα τα πεδία δράσης και των σχέσεων της με το παιδί. Η μητρότητα και η συμμετοχή της γυναίκας στην κοινωνική αναπαραγωγή, ως μισθωτή εργαζόμενη έρχονται πρακτικά σε αντίθεση με τον καπιταλισμό. Όσο τα συλλογικά, κοινωνικά δικαιώματα αποτελούν ατομική, οικογενειακή υπόθεση, όσο οι εργατικές λαϊκές ανάγκες τσακίζονται στις μολόπετρες του καπιταλιστικού ανταγωνισμού, του μέγιστου καπιταλιστικού κέρδους, θα παραμένει η διπλή καταπίεση των γυναικών, σε κάθε τομέα της κοινωνικής, οικονομικής, πολιτιστικής ζωής.

Γι' αυτό, γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων της γης οργανωθείτε και ενωθείτε με το ταξικό εργατικό κίνημα, σε ρήξη και ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Έτσι, υπάρχει ελπίδα να απαλλαγείτε από την ανεργία, την μιζέρια, την εργασιακή παραπλάνηση, την εντατικοποίηση της εργασίας, το άγχος, τη ζωή με υποχρεώσεις, αλλά χωρίς δικαιώματα. Έτσι δίνετε διέξοδο στις προσδοκίες σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Διαμάντω Μανωλάκου, Βουλευτίνα Β' Πειραιώς της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Αθηνών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Αθανάσιος Παπαχριστόπουλος.

Ορίστε, κύριε Παπαχριστόπουλε, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θα ήθελα να χαλαρώσουμε λίγο σήμερα. Υπάρχει υπερπροσφορά σκληρών αντιπαραθέσεων, αναλύσεων, κ.λπ.. Θέλω να αναφέρω ότι πριν χρόνια, μου είχε κάνει εντύπωση, όταν μία ομάδα γιατρών από το Κεντάκι έκανε αγώνα –θέλω να θυμίσω ότι σε πολλές χώρες της Αφρικής μεγάλο ποσοστό είναι φορείς του AIDS- σε μία έρευνα που γινόταν για εναλλακτική πρόταση στην πρόληψη του AIDS, που είναι το προφυλακτικό –δεν είναι το θέμα μου τώρα αυτό- και χρειαζόμασταν ένα μεγάλο πλήθος γυναικών, για να συνεργαστούμε για τα χημικά μικροβιοκτόνα -

αυτά που δεν είναι αποτρεπτικά σε έναν άντρα, που δεν έχει παιδεία, ότι μπορεί να κολλήσει την γυναίκα του- ότι βρήκαμε φοβερά πρόσφορο έδαφος σε γυναίκες, που δεν είχαν καμμία παιδεία.

Ήταν, όμως, τόσο ενστικτωδώς σημαντική η συμμετοχή τους στην αναπαραγωγή, που πραγματικά, οι γιατροί, στους οποίους ανήκα κι εγώ, βρήκαμε πρόσφορο έδαφος σε γυναίκες μαύρες, οι οποίες δεν ξέρω τι παιδεία είχαν. Εκεί, κατ' αρχήν, να σας πω ότι δεν έχουν να φάνε, δεν έχουν τίποτα. Όχι μόνο προφυλακτικό δεν αγοράζουν, δεν έχουν τίποτα. Η έρευνά μας ήταν να αποδείξουμε ότι η εναλλακτική πρόταση ήταν ένα χημικό μικροβιοκτόνο, που ήδη χρησιμοποιείται αυτήν τη στιγμή σε αρκετές πολιτείες της Αμερικής, στη Δανία κ.λπ. και να κάνουμε μια έρευνα in vivo, δηλαδή ζωντανό παράδειγμα, για να δούμε αν πράγματι οι υποτροπές σε φορείς του AIDS ήταν ίδιες με το προφυλακτικό ή με αυτό. Βρήκαμε, λοιπόν, πρόσφορο έδαφος σε γυναίκες πολύ σοβαρές, πολύ σωστές, που οι άνδρες τους τις βουτάγανε, τις έβαζαν κάτω και τεκνοποιούσαν.

Ένα δεύτερο παράδειγμα, που έχω ζήσει ως γιατρός είναι όταν πήγα να δω έναν άνθρωπο, ο οποίος είχε πάθει εγκεφαλικό επεισόδιο και για δώδεκα χρόνια ήταν σχεδόν παράλυτος και κούναγε μόνο τα μάτια του. Βρήκα μια ηλικιωμένη γυναίκα, γύρω στα εβδομήντα πέντε, με το χαμόγελο στα χείλη, η οποία μου είπε: «γιατρέ μου, καλά πάμε». Ήξερε σχεδόν τα πάντα, όπως λέω δεν θα πάθει κατακλύσεις ο άνδρας της κ.λπ.. Φοβερή εντύπωση μου έκανε. Κοίταξα μια γυναίκα, που επί δώδεκα χρόνια έκανε αυτό το πράγμα και δεν είχε βαρυκομήσει. Την ρώτησα και μου είπε «δεν καταλάβατε καλά. Με αυτόν τον άνθρωπο έχω τέσσερα παιδιά». Το ζούσε, δηλαδή, αυτό που έκανε.

Τα αναφέρω ως παραδείγματα γιατί δεν πιστεύω τώρα ότι πρέπει να ωραιοποιήσουμε τον ρόλο της γυναίκας. Πιστεύω ότι μέσα στη λέξη «ανθρώπινα δικαιώματα», η γυναίκα είναι φορτωμένη, να μην έχει και μερικά ακόμα. Δηλαδή αυτά που έχει ένας φτωχός, ένας άνεργος -λυπάμαι που το λέω- δεν τα έχει η γυναίκα πια.

Θέλω, όμως, να ξεφύγουμε λίγο από αυτά. Θα μπορούσα να θυμίσω τι γίνεται κάθε μέρα στους σκουπιδοτενεκέδες των επαρχιών της Κίνας. Για όσους δεν το ξέρουν, εκεί έχουν δικαίωμα να έχουν ένα παιδί. Αν το παιδί γεννηθεί κορίτσι, λυπάμαι που το λέω, γίνεται κάτι φοβερό. Γίνονται εγκληματικές ενέργειες και βρισκόμαστε κοριτσάκια, γιατί δεν προσφέρουν στην οικονομία της χώρας. Στα χωριά, ακόμα καυχείται ο πατέρας γιατί γέννησε αγόρι. Θέλω να πιστεύω ότι ζούμε σε μια χώρα, στην Ελλάδα, που πραγματικά υπάρχει μια πρόοδος και νομίζω ότι η γυναίκα σε μεγάλο βαθμό έχει ξεφύγει. Έχει ξεφύγει και το λέω θετικά.

Εγώ πάντως, θέλω να δω και μια άλλη πλευρά. Θυμάμαι, όταν ήμασταν μαθητές στο σχολείο, η πιο καλή μαθήτριά της τάξης ήταν και πολύ ωραίο κορίτσι. Όλη η τάξη σχεδόν ήμασταν ερωτευμένοι μαζί της. Ποτέ δεν καταφέραμε να την κατακτήσουμε, δεν ασχολούταν, αλλά ήταν κίνητρο να διαβάζουμε από το πρωί έως το βράδυ. Και σε ένα πάρτι αποφοίτων, της είχα πει «μας έσωσες». Ήταν η πρώτη φορά μάλιστα, που νιώσαμε την απόρριψη. Μάθαμε ότι δεν φθάνει μόνο η οικογένεια να σε χαϊδεύει, κ.λπ.. Υπάρχει συντελεστής δυσκολίας εκεί, μεγάλος.

Τα λέω αυτά και δεν είναι υπερβολή, γιατί νομίζω ότι ο κόσμος θα ήταν πολύ χειρότερος, εγκληματικά χειρότερος, αν δεν υπήρχε το γυναικείο φύλο. Τι να κάνουμε; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Νομίζω ότι ξεπερνά κόμματα, ιδεολογίες. Τα ξεπερνά όλα. Πιστεύω ότι για όσους ζούμε πραγματικά, είναι κίνητρο για εμάς η σχέση μας με το άλλο φύλο. Το αν είναι ποιοτικά ανεβασμένη ή όχι, να το δούμε. Πάντως, το σίγουρο είναι ακόμα και ο πιο, ας πούμε, απαίδευτος πολίτης, κάπου επενδύει και αυτός στο άλλο φύλο, στη γυναίκα δηλαδή, στην προκειμένη περίπτωση, που αφορά εμάς, και νομίζω ότι αυτό βοηθάει πάρα πολύ.

Εγώ δούλεα στον Ευαγγελισμό επί τριάντα επτά χρόνια και ήταν βραχνάς, όταν ξέραμε ότι θα έχουμε γυναίκες. Το λέω ειλικρινά. Όχι, δεν είναι σωστό. Δεν είναι σωστό! Δηλαδή, η γυναίκα στην εγκυμοσύνη τι είναι; Την πετάς; Όχι βέβαια! Νομίζω ότι ακόμα πρέπει να γίνουν πάρα πολλά σε αυτούς τους τομείς. Βλέπαμε με μισό μάτι τις γυναίκες. Όχι.

Δεν θέλω να πω περισσότερα. Τελειώνω και λέω ότι δεν πι-

στεύω πως η γυναίκα ειδικά θέλει ειδική προστασία. Εγώ έχω γνωρίσει γυναίκες που τις θεωρώ ανώτερες μου πνευματικά και έχω κερδίσει πάρα πολλά απ' αυτές και το λέω κιόλας. Νομίζω, όμως, ότι είναι διαχρονική -και όχι μία μέρα τον χρόνο- η προσπάθεια που πρέπει να κάνουμε. Συνεχίζω να πιστεύω ότι θα ήταν πολύ χειρότερος ο κόσμος αν αυτό που λέγεται γυναίκα δεν υπήρχε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαχριστόπουλο.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Αθηνών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ένωσης Κεντρώων κ. Μάριος Γεωργιάδης για έξι λεπτά.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, ακόμα και σήμερα, όσο απίστευτο και αν ακούγεται, δεν έχει αποκατασταθεί πλήρως ο ρόλος της γυναίκας, ούτε έχουν εξαλειφθεί τα λεγόμενα απομεινάρια τώσων αιώνων διακρίσεων και καταπιέσεων. Σε πάρα πολλές χώρες βλέπουμε ότι η συμμετοχή της γυναίκας στην πολιτική, στο δημόσιο βίο, αλλά ακόμα και στο επιχειρείν είναι σχετικά περιορισμένη. Στα δε λεγόμενα κέντρα λήψεων αποφάσεων είναι εξαιρετικά μικρή.

Μάλιστα, αυτές τις μέρες αναφέρθηκε ότι σύμφωνα με κάποια στοιχεία από το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ, πιθανότατα να χρειαστούν άλλα εκατόν εβδομήντα χρόνια μέχρι να υπάρξει απόλυτη οικονομική ισότητα ανάμεσα σε άνδρες και γυναίκες.

Όσο για την πατρίδα μας, είχα την εντύπωση ότι παρά τα πολλά προβλήματα που υπήρξαν -και ίσως ακόμα να υπάρχουν και στις μέρες μας- οι αμοιβές εργασίας και η διαδικασία εξάλειψης των ανισοτήτων γινόταν αρκετά πιο γρήγορα και η κοινωνία μας είχε δείξει εδώ και δεκαετίες την απαραίτητη ωριμότητα.

Δεν μπορώ να εξηγήσω, όμως, πώς στη σχετική παγκόσμια κατάταξη του δείκτη Global Gender Gap του 2016, η Ελλάδα βρίσκεται σε ιδιαίτερα χαμηλές θέσεις σε όλους τους επιμέρους δείκτες. Αναφέρομαι στην οικονομική συμμετοχή, αναφέρομαι στις ευκαιρίες, στην εκπαίδευση, στην υγεία και στην πολιτική ενδυνάμωση των γυναικών. Είμαστε πλέον προτελευταίοι στην Ευρώπη και εννεοκοστοί δεύτεροι στον κόσμο και μάλιστα πολύ χαμηλότερα από τριτοκοσμικές χώρες όπως είναι το Μπουρούντι, η Ζιμπάμπουε ή το Λεσότο και το κυριότερο είναι ότι είμαστε πολύ χαμηλότερα από εκεί που ήμασταν πριν από δέκα χρόνια, το 2006.

Επίσης, είναι απαραίτητο να θυμόμαστε τις πιο σκοτεινές εποχές προκατάληψης και υποτίμησης του γυναικείου φύλου. Βλέπετε δε ότι χρονικά δεν απέχουν και πάρα πολύ από το σήμερα. Μόλις στις 28 Μαΐου του 1952 ο ν. 2159 κατοχυρώνει το δικαίωμα της γυναίκας στο εκλέγεσθαι στις δημοτικές και βουλευτικές εκλογές. Λίγους μήνες αργότερα στη Θεσσαλονίκη θα εκλεγεί η πρώτη γυναίκα Βουλευτής στην ιστορία της Ελλάδας, η νομικός Ελένη Σκούρα, με την παράταξη του Ελληνικού Συναγερμού.

Για να φτάσουμε στο σημείο επίτευξης της ισότητας προηγήθηκαν μακρόχρονες περιπέτειες των δικαιωμάτων της γυναίκας. Το 1844 κατά την πρώτη Εθνοσυνέλευση και την ψήφιση του πρώτου Συντάγματος της Ελλάδας, το άρθρο 3 ανέφερε ότι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, χωρίς να γίνεται καμμία αναφορά στις Ελληνίδες. Μάλιστα, το δικαίωμα ψήφου θεωρείτο απαραίτητο μέχρι αρκετές δεκαετίες αργότερα, όπου το 1921 ο τότε Πρωθυπουργός Δημήτριος Γούναρης προτείνει στο Κοινοβούλιο να έχουν οι γυναίκες δικαίωμα στο εκλέγειν και μάλιστα αυτό κατοχυρώθηκε μετά από εννέα χρόνια, το 1930, με προεδρικό διάταγμα. Και πάλι τότε υπήρχαν περιορισμοί και ηλικιακοί, αλλά και μορφωτικοί, με αποτέλεσμα μόνο λίγες εκατοντάδες γυναίκες να προσέλθουν στις κάλπες.

Η ισότητα, όμως, η άρση των κοινωνικών αναχρονιστικών στερεοτύπων, δεν σημαίνει διάθεση για απόλυτη εξομοίωση των δύο φύλων. Η γυναίκα εξακολουθεί να αποτελεί τη διαχρονική κινητήριο δύναμη του πολιτισμού με δική της ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που οδηγούν την ανθρωπότητα στα μεγαλύτερα κατορθώματα.

Ας κοιτάξουμε λίγο πιο πίσω, στην ιστορία της ανθρώπινης δη-

μιουργίας. Για τη γυναίκα εξακολουθούν να γράφονται τα ομορφότερα ποιήματα, να φιλοτεχνούνται οι ομορφότεροι πίνακες, να σμιλεύονται τα πιο εξαιρετα γλυπτά. Η Ωραία Ελένη θα συνεχίσει να πυροδοτεί συγκρούσεις και διαμάχες σε όλους τους τομείς, σε όλους τους κλάδους, σε όλες τις εποχές. Οι άνδρες θα εξακολουθούν να επιδιώκουν τη διάθεση της επιβεβαίωσής τους μετά από την κατάκτηση μιας όμορφης και έξυπνης γυναίκας.

Αυτές οι διαφορές δεν είναι ανισότητα. Είναι φυσική τάξη και κοσμική αρμονία. Η γυναίκα θα εξακολουθεί να αποτελεί την προσωποποίηση των γενεσιουργών δημιουργών της φύσης, εκείνων των δημιουργών που καλούν τον Άδη να αρπάξει την Περσεφόνη για να φέρει τον χειμώνα στον κόσμο των ζωντανών, εκείνων των δυνάμεων που οδηγούν τον Ποσειδώνα να αρπάξει την Ίριερα της Αθηνάς, τη Μέδουσα, υποκύπτοντας στο κάλλος της.

Όμως προσέξτε, το δικαστήριο των θεών δεν πρέπει πλέον να μεροληπτεί υπέρ του Ποσειδώνα και να καταδικάζει τη Μέδουσα στην αιώνια απομόνωση και ασχήμια, όπως έγινε τότε, στη μυθολογία της εποχής. Τότε είχαμε θεούς και ήρωες. Σήμερα, η κοσμική εξουσία του ελληνικού Κοινοβουλίου οφείλει να άρει οποιοδήποτε παθογόνες οφείλονται στην άδικη αντιμετώπιση της γυναίκας, να αποκαταστήσει την τάξη και να οργανώσει μια πολιτεία ισονομίας. Αυτό που καλούμαστε να πράξουμε εμείς ως πολιτικοί σε αυτήν την Αίθουσα είναι να νομοθετούμε λαμβάνοντας υπ' όψιν τον άνθρωπο, ανεξαρτήτως φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού ή οποιοδήποτε άλλο εγγενούς χαρακτηριστικού του γνωρίσματος. Αυτό σημαίνει πολιτισμός, αυτό σημαίνει ανθρωποκεντρισμός.

Όταν θα βγούμε από αυτήν την Αίθουσα και θα κοιτάξουμε τον Παρθενώνα, θα τον φανταστούμε ακέραιο, να λάμπει εκεί περήφανος, συμβολίζοντας την υπέρτατη αίγλη της αθηναϊκής δημοκρατίας. Όλοι γνωρίζουμε τον Ικτίνο και τον Καλλικράτη που τον σχεδίασαν, όλοι γνωρίζουμε τον Φειδία με το επιβλητικό του άγαλμα, τον Περικλή που έδωσε την εντολή ανέγερσης. Αυτό, όμως, που πάντα πρέπει να θυμόμαστε είναι ότι πίσω από όλα αυτά κρύβεται μια Ασπασία.

Ο Βρετανός λογοτέχνης Λώρενς Ντάρρελ μάς θυμίζει ότι μια γυναίκα μπορείς είτε να την αγαπάς, είτε να υποφέρεις για χάρη της ή να τη μετατρέψεις σε λογοτεχνία. Σύσσωμος ο πολιτισμός στηρίζεται στις γυναίκες, στην ομορφιά, στις έμφυτες δεξιότητες και στον συναισθηματικό τους κόσμο. Όταν δυσκολεύουμε τη ζωή μιας γυναίκας στον σύγχρονο κόσμο, βάζουμε εμπόδια σε ολόκληρο τον πολιτισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άπειρα λόγια έχουν ειπωθεί για τις γυναίκες και μάλιστα δικαίως. Και εγώ δικαιολογημένα θα μπω στον πειρασμό να επαναλάβω -και θα κλείσω με αυτό- τις λέξεις του Μαρκ Τουέιν, που πιστεύω ότι περιγράφουν απόλυτα αυτό το πανέμορφο πλάσμα: «Ο παράδεισος βρίσκεται εκεί που είναι η Εύα».

Χρόνια πολλά, λοιπόν, σε όλες τις γυναίκες, ιδιαίτερα σε αυτές που έχουν γενέθλια σήμερα και σας ευχαριστούμε που είσαστε εδώ και ομορφαίνετε τη ζωή μας!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Α' Αθηνών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ένωσης Κεντρώων κ. Μάριο Γεωργιάδη.

Τελευταίος ομιλητής της σημερινής συνεδρίασης είναι ο Βουλευτής Αττικής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι κ. Γεώργιος Μαυρωτάς.

Κύριε Μαυρωτά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα είναι η Ημέρα της Γυναίκας, για να μας θυμίζει τι δεν πρέπει να ξεχνάμε τις υπόλοιπες τρακόσιες εξήντα τέσσερις ημέρες του χρόνου. Σήμερα βλέπουμε γυναίκες σχεδόν παντού, ακόμα και στα τελευταία αντρικά οχυρά, είτε στην πολιτική, είτε στις επιχειρήσεις, είτε ακόμα και στις Ένοπλες Δυνάμεις. Δεν ήταν, όμως, πάντα έτσι τα πράγματα. Δεν μπορούσαν πάντα ισότητα να εργαστούν, να αθληθούν, να ψηφίσουν, να πολιτευτούν, να συμμετάσχουν στα κέντρα λήψης αποφάσεων. Χρειάστηκαν αγώνες για να το κατακτήσουν. Η δουλειά τους και η ζωή τους

ήταν στο σπίτι, να μεγαλώνουν τα παιδιά.

Τώρα, χωρίς να έχουν εγκαταλείψει αυτά τα καθήκοντα, έχουν επιφορτιστεί και με άλλα πολλά. Έχουν περισσότερους βαθμούς ελευθερίας στη ζωή τους, αλλά και πολύ περισσότερο κόπο για να κυνηγήσουν τις προσδοκίες τους. Εκεί, λοιπόν, που η γυναίκα είχε ένα κριτήριο, έναν στόχο ζωής, την οικογένεια, τώρα αποκτά πολλαπλούς και αντικρουόμενους στόχους: καριέρα, οικογένεια, προσωπική ολοκλήρωση. Είναι κριτήρια στα οποία πρέπει να ισορροπήσει και δεν είναι καθόλου εύκολο αυτό. Πολύ περισσότερο, μάλιστα, εάν δώσουμε βάση στα διάφορα πρότυπα που μας κατακλύζουν σε τηλεοράσεις και περιοδικά, δείχνοντας την όμορφη, χαρούμενη νοικοκυρά, μητέρα, σύζυγο, business-woman. Όλα αυτά σε συσκευασία ενός, χιζόντας ένα φανταστικό πρότυπο, ένα φανταστικό μοντέλο που ελάχιστη σχέση έχει με την πραγματικότητα που βιώνει η καθεμία, οδηγώντας τις πολλές φορές να αναρωτιούνται ενοχικά τι δεν κάνουν καλά. Το ιδανικό, όσον αφορά τόσα πολλά κριτήρια, δεν είναι πάντα και επιβίβη και ευτυχώς, γιατί η τελειότητα πολλές φορές κρύβεται στις ατέλειες.

Τα στερεότυπα αιώνων έχουν γραφτεί στα ανθρώπινα γονίδια και εκεί δεν πιάνει εύκολα η γόμα και το μπλάνκο. Είναι τα στερεότυπα αυτά που κάνουν πιο δύσκολη την πορεία όσων επιλέξουν κάτι που δεν συμβαδίζει με αυτά.

Η καριέρα –όχι, δεν είναι χολέρα– για μια γυναίκα είναι τις περισσότερες φορές πιο δύσκολη υπόθεση απ' ό,τι για έναν άνδρα. Οι ίσες ευκαιρίες, οι ίσες αμοιβές για την ίδια εργασία είναι ακόμα και σήμερα το ζητούμενο σε πολλούς τομείς. Κατά περίπου 17% είναι χαμηλότερη η μέση ωριαία αμοιβή των γυναικών σε σχέση με τους άνδρες. Πού; Στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2014.

Η συμμετοχή των γυναικών στα κέντρα αποφάσεων είναι επίσης ασθενική, ακόμη κι εδώ στη Βουλή, που μιλάμε. Δείτε τη σύνθεση της Βουλής. Μόνο το 18% είναι γυναίκες, πενήντα τρεις στις τριακόσιες θέσεις της Βουλής. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση ο μέσος όρος είναι 23%. Γιατί; Γιατί τα πατριαρχικά στερεότυπα λένε ότι η ηγεσία είναι ανδρική υπόθεση, παραβλέποντας βέβαια τις πλευρές ηγεσίας όπου η γυναικεία επίδοση είναι σαφώς ανώτερη, όπως είναι η συναισθηματική νοημοσύνη, η διαίσθηση, η φροντίδα, η ενσυναϊστική. Μακάρι να είχαμε οι άνδρες λίγο περισσότερο από τον θηλυκό εγκέφαλο! Θα ήταν καλύτερο για μας, καλύτερο για όλους.

Επιτρέψτε μου κλεινόντας να πω και δυο λόγια για την παρουσία γυναικών σε χώρους απ' όπου έχω περάσει. Στον χώρο του αθλητισμού αλλά και στον ακαδημαϊκό χώρο έχω δει πολύ δυναμικές γυναίκες, γυναίκες που δεσπόζουν στους χώρους τους πολλές φορές μέσα από πιο δύσκολες διαδρομές απ' ό,τι οι άνδρες συναδέλφοί τους.

Ξεκινάω από τον χώρο του αθλητισμού όπου οι γυναίκες έχουν πλέον σχεδόν ισότιμο μερίδιο με τους άνδρες: Από τα μικρά κορίτσια που κάνουν αθλητισμό μέχρι τις μαμάδες ή τις γιαγιάδες που κατακλύζουν τα γυμναστήρια και μπράβο τους.

Σε ό,τι αφορά τις αθλητικές επιτυχίες ρίξτε απλώς μια ματιά στα ολυμπιακά μετάλλια που έρχονται στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια ή στις πρόσφατες επιτυχίες που είχαμε στο Πανερωπαϊκό Πρωτάθλημα Κλειστού Στίβου: Γυναίκες, κορίτσια που μας κάνουν περήφανους ανεμίζοντας την ελληνική σημαία από το Βελιγράδι ως το Ρίο και στα ζέρατα του κόσμου.

Για όσους χρησιμοποιούν αφορισμούς λέγοντας ότι οι γυναίκες και ειδικά οι Ελληνίδες δεν μπορούν να συνεργαστούν μεταξύ τους, να τους θυμίσω ότι το μοναδικό ολυμπιακό μετάλλιο που έχουμε σε ομαδικό άθλημα είναι από την Εθνική Ομάδα Πόλο των γυναικών το 2004, το αργυρό μετάλλιο. Δεν έχουμε άλλο ολυμπιακό ομαδικό μετάλλιο.

Στον ακαδημαϊκό χώρο γνώρισα και γνωρίζω γυναίκες λαμπρές δασκάλες αλλά και ερευνήτριες. Πάνω απ' αυτά όμως γυναίκες που δεν δίστασαν να τα βάλουν με κατεστημένα και άγριες καταστάσεις, που δέχθηκαν bullying για τις απόψεις τους, αλλά επέμειναν, τις υπερασπίστηκαν μέχρι τέλους. Τις ευχαριστώ για τα μαθήματα που μου έδωσαν.

Πέρα απ' αυτές όμως υπάρχει και η εργαζόμενη που δεν έχει ωράριο καθότι εκτός από τη δουλειά υπάρχει και το νοικοκυριό και τα παιδιά, μια δουλειά είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα, επτά

ημέρες την εβδομάδα, τριακόσιες εξήντα πέντε μέρες τον χρόνο, υπερπλήρους και υπεραποκλειστικής απασχόλησης. Υπάρχει η συνταξιούχος, η γιαγιά, που υπηρετεί τη δεύτερη θητεία της στην κοινωνία μεγαλώνοντας τα εγγόνια της, γιατί η μαμά δεν μπορεί να τα προλάβει όλα. Υπάρχει η αγρότισσα που βοηθάει τη γη να μείνει ζωντανή. Υπάρχει η πρόσφυγας και η μετανάστρια που πέρασε το Αιγαίο με το παιδί της σφιχταγκλιασμένο στο στήθος.

Λένε ότι πίσω από κάθε πετυχημένο άνδρα κρύβεται μια έξυπνη γυναίκα. Εγώ θα έλεγα ότι πίσω από μια πετυχημένη κοινωνία κρύβονται πολλές ικανές γυναίκες σε κρίσιμα πόστα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Μαυρωτά, Βουλευτή από το Ποτάμι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής με θέμα: «Αιτήματα και προτεραιότητες για την ισότητα των φύλων σε έναν κόσμο που αλλάζει: Υγεία, Εργασία και Έμφυλη Βία».

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι ήδη στην Αίθουσα Γερουσίας πραγματοποιείται εκδήλωση υπό τη διοργάνωση του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία και παρουσία του Προέδρου της Βουλής, κ. Νικολάου Βούτση, αφιερωμένη στην Έλλη Λαμπρίδη, την παιδαγωγό, συγγραφέα και φιλόσοφο που υπήρξε από τους πρωτεργάτες των αγώνων για τα δικαιώματα της γυναίκας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 9 Μαρτίου 2017.

A. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 553/3-3-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθερίου Αυγενάκη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος των τροχαίων ατυχημάτων, την ενίσχυση της κυκλοφοριακής αγωγής και την καλύτερη εφαρμογή του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (Κ.Ο.Κ.)

2. Η με αριθμό 548/28-2-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Αττικής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την πρωτοφανή καθυστέρηση στην απονομή νέων συντάξεων.

3. Η με αριθμό 549/1-3-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κιλκίς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Χρήστου Χατζησάββα προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, σχετικά με την παράλογη εκποίηση της κερδοφόρας Εγνατίας Οδού Α.Ε..

4. Η με αριθμό 550/1-3-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, σχετικά με την ύπαρξη μόλις τεσσάρων (4) ραντάρ ταχύτητας στο εθνικό δίκτυο της χώρας.

5. Η με αριθμό 552/3-3-2017 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Α' Αθηνών του Ποταμιού κ. Σπυρίδωνος Λυκούδη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την έκρυθμη κατάσταση που βρίσκεται ο χώρος της υγείας.

B. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 554/3-3-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κιλκίς της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Γεωργαντά προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με τον σχεδιασμό για την κατάργηση της Εφορείας Αρχαιοτήτων Κιλκίς.

2. Η με αριθμό 557/6-3-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για τροποποίηση του άρθρου 20 του ν.4387/2016 περί περικοπής των συντάξεων ακόμη και για ελάχιστο αγροτικό εισόδημα ή και αναστολή καταβολής σύνταξης για αιρετούς αυτοδιοίκησης.

3. Η με αριθμό 556/6-3-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Ποταμιού κ. Γεωργίου Αμυρά προς τον Υπουργό

Οικονομικών, σχετικά με την ανάληψη από το ελληνικό δημόσιο του ανεξόφλητου υπολοίπου δανεικής σύμβασης του Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Αθηνών (ΟΜΜΑ).

4. Η με αριθμό 527/24-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λέσβου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σταύρου Τάσσοι προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με το Πολυδύναμο Περιφερειακό Ιατρείο της Τήλου.

5.- Η με αριθμό 525/24-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ιωαννίνων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χρήστου Μαντά προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις αναγνωρίσεις του Διεπιστημονικού Οργανισμού Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης (ΔΟΑΤΑΠ) σε μεταπτυχιακά από ιδιωτικά Πανεπιστήμια της Κύπρου και της Ιταλίας και τις συμπράξεις με Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Χώρας μας.

6. Η με αριθμό 520/23-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηλείας της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Ιωάννη Κουτσούκου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη σιωπή του κ. Τσακαλώτου και τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης.

7. Η με αριθμό 461/8-2-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την τρομοκρατική επίθεση με καλάσικοφ κατά ανδρών των ΜΑΤ.

8. Η με αριθμό 463/10-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας σχετικά με τη μεταφορά χρηστών της ΔΕΗ σε εταιρείες εναλλακτικών παρόχων ηλεκτρικής ενέργειας.

9. Η με αριθμό 467/10-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ευβοίας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την σκόπιμη κωλυσιεργία εκπληρώσεων όρου διαθήκης ο οποίος προβλέπει ίδρυση ογκολογικής κλινικής στην Χαλκίδα.

10. Η με αριθμό 434/2-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την ανθελληνική δράση τούρκων πρακτόρων και εκπροσώπων τους στη Θράκη.

11. Η με αριθμό 435/2-2-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τον διορισμό υπόδικης στη διοίκηση του υπερταμείου.

12. Η με αριθμό 367/20-1-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την απαράδεκτη εκτόπιση τριάντα έξι χιλιάδων επτακοσίων εξήντα εννέα τέκνων Ελλήνων από τους βρεφονηπιακούς σταθμούς.

13. Η με αριθμό 338/13-1-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Κούζηλου προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, σχετικά με την προοπτική κατοικήσεως των είκοσι οκτώ νησιών που αναβαθμίζει την εθνική ελληνική κυριαρχία και ενισχύει τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας.

14. Η με αριθμό 430/31-1-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βου-

λευτή Β' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Γεωργίου Αρβανιτίδη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τη σημαντική μείωση της πυροσβεστικής δύναμης στην Περιφερειακή Ενότητα Θεσσαλονίκης.

15. Η με αριθμό 333/12-1-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Θεόδωρου Παπαθεοδώρου προς τον Υπουργό Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενήμερωσης, σχετικά με την χρηματοδότηση δημοσιογράφων και ιστοσελίδων.

16. Η με αριθμό 439/6-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη μεταφορά χρηστών της ΔΕΗ σε εταιρείες εναλλακτικών παρόχων ηλεκτρικής ενέργειας.

17. Η με αριθμό 498/20-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Ποταμιού κ. Γεωργίου Αμυρά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την υπόθεση «SIEMENS».

18. Η με αριθμό 441/6-2-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Αττικής της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αναστολή του ασφαλιστικού νόμου για τα μπλοκάκια, μέχρι την άρση των αδικιών που προκαλούνται από την στρεβλή εφαρμογή του.

19. Η με αριθμό 402/27-1-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Ένωσης Κεντρώων κ. Ιωάννη Σαριδή προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη μείωση του κόστους των διαγνωστικών εξετάσεων για τον καρκίνο του μαστού.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1481/24-11-2016 ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Γεωργίου Δημαρά προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις καταγγελίες για υψηλά ποσοστά καισαρικών τομών στην Ελλάδα χωρίς ιατρική αιτιολόγηση.

2. Η με αριθμό 2787/23-1-2017 ερώτηση του Δ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικήτα Κακλαμάνη προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη διαχείριση και αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των Υπουργείων Υγείας και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

3. Η με αριθμό 446/18-10-2016 ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Βασίλειου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αγρότες.

4. Η με αριθμό 175/7-10-2016 ερώτηση του Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με την αντιπλημμυρική θωράκιση του Νομού Λακωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα διακόψουμε τη συνεδρίαση για λίγα λεπτά και αμέσως μετά θα συνεχίσουμε με τη νομοθετική εργασία.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής. Δηλαδή μπορούν να λάβουν τον λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κυρώσεως αυτής της συμφωνίας.

Ωστόσο, επειδή έχουν κατατεθεί και τέσσερις τροπολογίες, μια υπουργική, η με αριθμό 947/62 και τρεις βουλευτικές, οι 943/60 και 944/61 που έχουν το ίδιο περιεχόμενο, καθώς και η 948/63, προτείνω αρχικά να τοποθετηθούν επί της αρχής της συμφωνίας η κ. Ζαρούλια από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, καθώς είχε καταψηφίσει η Χρυσή Αυγή τη συμφωνία, και ο κ. Μωραϊτής από το ΚΚΕ, για τον ίδιο λόγο, και στη συνέχεια ο αρμόδιος Υπουργός για πέντε λεπτά.

Μετά, αφού ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία, προτείνω να συζητηθούν μαζί οι τροπολογίες και να λάβουν τον λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές -όσοι θέλουν βεβαίως- και ο αρμόδιος Υπουργός, ο καθένας για πέντε λεπτά.

Επίσης, σε όσους έχουν υπογράψει τροπολογίες, θα τους δοθεί η δυνατότητα να τοποθετηθούν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Θα ξέρουμε ποιες τροπολογίες γίνονται δεκτές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, αυτό θα το ακούσουμε από τον κύριο Υπουργό. Μόλις τοποθετηθούν η κ. Ζαρούλια και ο κ. Μωραϊτής, ο κύριος Υπουργός θα πει ποιες τροπολογίες γίνονται δεκτές.

Συμφωνεί το Σώμα με τη διαδικασία;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το Σώμα συνεψήφισε.

Τον λόγο έχει η κ. Ζαρούλια, για πέντε λεπτά, για να τοποθετηθεί επί της αρχής της συμφωνίας.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι διμερείς σχέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν ξεκινούν τυπικά από το 1992. Το 2014 κατά την επίσκεψή του ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν συνοδευόταν από τον Υπουργό Εξωτερικών της χώρας, ο οποίος υπέγραψε με τον τότε Υπουργό Εξωτερικών Ευάγγελο Βενιζέλο μνημόνιο συνεργασίας για θέματα Ευρωπαϊκής Ένωσης και συμφωνία συνεργασίας στον τομέα της γεωργίας και της νεολαίας.

Δεν είναι, όμως, οι μόνες συμφωνίες που υπεγράφησαν επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ. Αντιθέτως, υπεγράφησαν συμφωνίες που δεν εξασφάλιζαν το μέγιστο όφελος για τον ελληνικό λαό και το ελληνικό έθνος. Έτσι σήμερα, τρία χρόνια μετά, εξετάζουμε την κύρωση της συμφωνίας συνεργασίας στον τομέα της γεωργίας.

Προτού αναφερθώ στην κύρωση θέλω να σταθώ στο εισαγωγικό σημείωμα τόσο της αιτιολογικής έκθεσης όσο και της κύρωσης. Για ποιον ακριβώς λόγο σε μια διμερή συμφωνία συνεργασίας γίνεται ιδιαίτερη μνεία στην τήρηση των υποχρεώσεων της Ελλάδας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Έχει υπάρξει κάποια σύσταση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που το επιτάσσει ή μήπως διακυβεύονται συμφέροντα εις βάρος της Ελλάδας και αυτή η σημείωση αποτελεί ένα καμπανάκι υπενθύμισης των υποχρεώσεων που μας έχουν επιβληθεί έναντι της Ευρωπαϊκής Ενώσεως;

Είναι δεδομένο και αποδεκτό αυτό που ανέφερε ο Υπουργός

στη συνεδρίαση της επιτροπής. Είμαστε μέρος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και λογικό είναι και εμείς οι ίδιοι αλλά και οι χώρες με τις οποίες κάνουμε συμφωνίες να σέβονται τις διαδικασίες που ακολουθούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως είναι η δεύτερη κύρωση μέσα σε λίγες ημέρες που έρχεται με αυτή τη σημείωση και μας βάζει σε σκέψεις.

Είς ό,τι αφορά την κύρωση για το περιεχόμενο της συμφωνίας έχουμε αναφερθεί αναλυτικά στην επιτροπή.

Ορισμένες παρατηρήσεις: Είναι γνωστό ότι η εξωτερική πολιτική της Ελλάδας εδράζεται στον σεβασμό του διεθνούς δικαίου και στην προσήλωση στις αρχές της καλής γειτονίας. Αυτό πρέπει να επιτυγχάνεται διαχρονικά και σταθερά και όχι ευκαιριακά ή επιλεκτικά, έχοντας πάντα ως γνώμονα το εθνικό συμφέρον.

Η δε Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θεσμοθετήσει την ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας. Βάσει αυτής της χάραξης πολιτικής έχουν συναφθεί διμερείς συμφωνίες εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ των εμπλεκόμενων χωρών και της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, βάσει των οποίων έχουν αναλάβει τη δέσμευση να προσαπίζουν κοινές αξίες και να προάγουν την οικονομία της αγοράς, τη βιώσιμη ανάπτυξη και να μειώνουν τη φτώχεια.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση από την πλευρά της παρέχει χρηματοδοτική τεχνική και μακροοικονομική συνδρομή και παρέχει μια δέσμη μέτρων που συμβάλλουν στην ανάπτυξη αυτών των χωρών. Με αυτόν, λοιπόν, τον τρόπο θα βρεθούν οι χρηματοδοτικοί πόροι από την Ευρωπαϊκή Ένωση για μια χώρα που δεν ανήκει σε αυτήν.

Από εκεί και πέρα, ποιοι είναι οι διεθνείς οργανισμοί που θα εξασφαλίσουν την χρηματοδότηση; Ποια είναι τα συγκεκριμένα προγράμματα μέσω των οποίων θα χρηματοδοτηθούν τα μέσα υλοποίησης της συνεργασίας; Αν υποψήφιος χρηματοδότης είναι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, τότε θα πρέπει να πούμε ότι αυτή η τράπεζα είχε εκφράσει τις ανησυχίες της για την έλλειψη δημοκρατίας στο Αζερμπαϊτζάν και είναι από τις αιτίες που μπορεί να διακοπεί η χρηματοδότηση του TAP.

Το Αζερμπαϊτζάν είναι μια δυναμικά αναπτυσσόμενη χώρα της περιοχής του νότιου Καυκάσου. Είναι σημαντική η απόφαση του ίδιου του Προέδρου, που αφορά την ανάπτυξη μεταξύ άλλων και της αγροτικής οικονομίας, όπου αναζητούνται ευκαιρίες από τους αρμόδιους φορείς και συνδέσμους για ανταλλαγή τεχνολογίας με ξένες χώρες. Αυτήν την αναζήτηση έρχεται προφανώς να καλύψει η παρούσα συμφωνία με τη χώρα μας. Ο τομέας στον οποίο επιθυμούν οι Αζέροι να συνεργαστούν με εμάς μπορεί να δικαιολογηθεί, καθώς η εγχώρια παραγωγή δεν καλύπτει τις ανάγκες του πληθυσμού και συνεπώς πραγματοποιούνται εισαγωγές κυρίως σιτηρών, ρυζιού και ζάχαρης, ενώ επιχειρείται ο εκσυγχρονισμός των ελαιοκαλλιιεργειών, η διάδοση στην εγχώρια αγορά των προϊόντων ελιάς και του ελαιόλαδου, τα οποία σήμερα μετέχουν ελάχιστα στις διατροφικές συνήθειες του αζερικού πληθυσμού.

Η Ελλάδα δεν αποτελεί κύριο εμπορικό εταίρο του Αζερμπαϊτζάν, παρά το γεγονός ότι το εύρος των εξαγωγικών προϊόντων της θα επέτρεπε κατόπιν συστηματικών προσπαθειών την εισοδό τους στην αζερική αγορά.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να τονίσω ότι δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το γεγονός πως η παρούσα συμφωνία αφορά μόνο την ανταλλαγή τεχνολογίας πληροφοριών, προγράμματα κατάρτισης, εκπαίδευσης και την ανταλλαγή εμπειριών σε θέματα αγροτοπεριβαλλοντικά, διαχείρισης γης και χαρτογράφησης. Η μόνη αναφορά στην ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας είναι η ενθάρρυνση των μικτών επιχειρήσεων συνεργασίας μεταξύ του συνεταιριστικού και του ιδιωτικού τομέα των δύο χωρών.

Η συνεργασία, λοιπόν, αφορά, όπως προείπα, την ανταλλαγή πληροφοριών και τεχνολογίας και όχι επενδύσεις στην περιφέρεια του συμβαλλόμενου μέρους. Αυτό γίνεται διότι λόγω του ιδιοκτησιακού καθεστώτος στο Αζερμπαϊτζάν η αγορά γης από αλλοδαπούς δεν επιτρέπεται. Συνεπώς η καλλιέργεια καθίσταται εφικτή μόνο μέσω μικτών επιχειρήσεων με επιτόπιους εταίρους. Αντιθέτως, αυτό δεν παρεμποδίζει τους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στο Αζερμπαϊτζάν να το χρησιμοποιήσουν ως

πύλη εισόδου στην Ελλάδα και να εγκαθιδρύσουν τα δικά τους παραρτήματα ή να συνάψουν σχετικές συμφωνίες. Εδώ να σημειωθεί ότι το 36% των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στο Αζερμπαϊτζάν είναι τουρκικές και μάλιστα με επενδύσεις της τάξης των 2,1 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Συνεπώς, πώς θα μπορέσει αυτή η συμφωνία να συμβάλει στο άνοιγμα της αγοράς, στην εξωστρέφεια των επιχειρήσεων που σχετίζονται με τη γεωργία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Ας δούμε τώρα το φιλόδοξο σχέδιο «Αζερμπαϊτζάν 2020: Προοπτικές για το Μέλλον» του Προέδρου Ιλχάμ Αλίεφ. Σύμφωνα με αυτό επιχειρείται η οικονομική αυτάρκεια της χώρας μέσω της ανάπτυξης της αγροτικής παραγωγής, του τομέα των υπηρεσιών, του τουρισμού, των κατασκευών, των νέων τεχνολογιών κ.λπ..

Τέτοιο εθνικό σχέδιο δεν φαίνεται να υπάρχει στην Ελλάδα. Και πώς να υπάρξει άλλωστε; Με την υπέρμετρη φορολογία, με τους δασικούς χάρτες που βγάζουν το μεγαλύτερο ποσοστό της χώρας ως δασικό και ακυρώνουν τις καλλιεργήσιμες εκτάσεις, με την έλλειψη παροχής κινήτρων για την καλλιέργεια της γης; Δεν θα έπρεπε πρωτίστως να έχουν λυθεί τα δικά μας ζητήματα και να έχει ενισχυθεί ο αγροτικός τομέας στη χώρα μας, καθώς αναμφισβήτητα ο πρωτογενής τομέας αποτελεί την πραγματική βάση της οικονομίας και μετά να βοηθήσουμε την άλλη χώρα να αναπτύξει τους αντίστοιχους τομείς; Σαφώς και η συγκεκριμένη συμφωνία ήταν γεωστρατηγικά επιλεγμένη από την προηγούμενη κυβέρνηση, της οποίας το αντεθνικό έργο συνεχίζει η σημερινή.

Να θυμίσουμε όμως ότι την εποχή εκείνη ο ΣΥΡΙΖΑ αντιτίθετο και κατήγγελλε τέτοιους είδους συμφωνίες, ενώ κατηγορούσε την τότε κυβέρνηση για φιλοαμερικανική στάση, αντίθετη προς το εθνικό συμφέρον.

Είναι γεγονός ότι το Αζερμπαϊτζάν διατηρεί στενές σχέσεις με την Άγκυρα και αποτελεί μια προέκταση της Τουρκίας. Η πολιτική των Αζέρων είναι εξόχως φιλική προς την Τουρκία και στην πραγματικότητα το κράτος τους είναι δορυφόρος της. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πρόκειται για μια χώρα με τη νοοτροπία ενός μουσουλμανικού στην πλειονότητά του κόσμου και συνεπώς, αντιμετωπίζουμε αρνητικά την ανάπτυξη στενότερων επιχειρηματικών σχέσεων με τη χώρα μας, τη στιγμή μάλιστα που είναι αμφίβολο το αν θα υπάρξει αμοιβαίο όφελος απ' αυτή τη συμφωνία.

Η Ελλάδα των μνημονίων δεν αντιμετωπίζεται ως ισότιμος εταίρος των Ευρωπαίων, πόσω μάλλον των Αζέρων. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε την είσοδο της Τουρκίας διά της πλαγίας οδού στη χώρα μας. Υπό αυτήν την έννοια δεν μπορούμε να υπογράψουμε καμιά συμφωνία και κανένα μνημόνιο συνεργασίας. Γι' αυτό καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα για τον Καποδίστρια, που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι έξι μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Ελευσίνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Να ενημερώσουμε τους μαθητές και τις μαθήτριες, καθώς και τους εκπαιδευτικούς ότι παρακολουθούν συζήτηση και ψήφιση νομοσχεδίου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Προχωρούμε και στη συνέχεια, μετά τις τοποθετήσεις, θα έχουμε την ψηφοφορία.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Μωραϊτης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τονίσαμε και στην επιτροπή ότι η κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Αζερμπαϊτζάν είναι μία συμφωνία μεταξύ δύο καπιταλιστικών χωρών και είναι μια προσπάθεια πρόωξης στον

τομέα της γεωργίας και ειδικότερα στη βιομηχανία τροφίμων, αλλά και σε άλλους τομείς της φυτικής παραγωγής, όπως είναι οι θερμοκηπιακές καλλιέργειες, σε σπόρους αναπαραγωγής, σε εκτροφή ζώων και ζωοτροφές.

Με λίγα λόγια, αυτή η συμφωνία ανοίγει τον δρόμο για τη διείσδυση των ελληνικών επιχειρηματικών ομίλων που δραστηριοποιούνται στη μεταποίηση των τροφίμων, στην διατροφική αλυσίδα σε αυτή τη χώρα.

Υπάρχει, βέβαια, εκεί ένα φιλικό περιβάλλον στους επιχειρηματικούς ομίλους, μέσα από το μικρό ενεργειακό κόστος, λόγω του φυσικού αερίου. Κατά κύριο λόγο, αυτό θα ευνοήσει τις θερμοκηπιακές καλλιέργειες, αλλά όχι μόνο. Κινείται, βέβαια, αυτή η συμφωνία στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ανοίξει αγορές στην ευρύτερη περιοχή της Κασπίας, στοχεύοντας σε αγορές πέρα από τη χώρα του Αζερμπαϊτζάν.

Σε αυτή την κατεύθυνση, για να επιτευχθούν τα συμφέροντα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, που δραστηριοποιούνται στον χώρο της αγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής, θα παίξουν καθοριστικό ρόλο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4, και τα δύο Υπουργεία των χωρών.

Και στη συνέχεια, τους υπόσχεστε ότι θα δώσετε μάχη να διασφαλίσετε ζεστό, τζάμπα χρήμα από το ξεζούμισμα των λαών, μέσω ευρωπαϊκών, αλλά και άλλων κονδυλίων, όπως αναφέρεται και στο άρθρο 3.

Βέβαια, αποκαλυπτικό είναι το άρθρο 1, για τις προθέσεις και τους στόχους αυτής της συμφωνίας, αφού μιλάει καθαρά για την ενθάρρυνση μεικτών ιδιωτικών επιχειρήσεων, μεταξύ των δύο χωρών.

Είστε καλοί συνεχιστές. Πήρατε τη σκυτάλη από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και συνεχίζετε την πολιτική υπηρέτησης των συμφερόντων του κεφαλαίου. Εν προκειμένω, με αυτή τη συμφωνία υλοποιείτε αποφάσεις της συγκυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, που διαμόρφωσε αυτή τη συμφωνία το 2014, με πρωτεργάτη τον τότε αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Ευάγγελο Βενιζέλο.

Τότε, βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ διαφωνούσε με αυτές τις συμφωνίες. Τώρα, κύριοι της Κυβέρνησης, τις ονομάζετε συμφωνίες ανάπτυξης και εξωστρέφειας.

Αυτή η συμφωνία, βέβαια, είναι και σε συνέχεια της συμφωνίας που υπήρχε το 1994, που στόχευε στην προώθηση της καπιταλιστικοποίησης του Αζερμπαϊτζάν, μετά τις ανατροπές και τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης.

Κατά τη γνώμη μας, τέτοιες συμφωνίες μεταξύ καπιταλιστικών χωρών βαθαίνουν την εκμετάλλευση. Είναι εργαλεία για να περάσουν πολιτικές που υπηρετούν τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων. Προωθείται το μοντέλο ενίσχυσης της καπιταλιστικής αγροτικής παραγωγής. Αυτό είναι το πετυχημένο μοντέλο κατ' εσάς, αλλά και κατά την Ευρωπαϊκή Ένωση των μονοπωλίων.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, καταψηφίζουμε τη συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και Αζερμπαϊτζάν. Γιατί είναι μακριά από τα συμφέροντα της φτωχομεσαίας αγροτιάς και υπηρετεί, κατά τη γνώμη μας, τις καπιταλιστικές αγροτικές επιχειρήσεις των δύο χωρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μωραϊτη.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Αποστόλου, για να μιλήσει και για τις τροπολογίες, την υπουργική και τις βουλευτικές.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κατ' αρχάς, θα πω για την Κύρωση της Σύμβασης. Όλες αυτές οι συμβάσεις είναι ευχές, πραγματικά, που για να υλοποιηθούν χρειάζεται μία προσπάθεια.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση, η διακρατική επιτροπή που συστήνεται είναι αυτή που θα αναλάβει το μεγάλο μέρος και αν μπορέσει να την περπατήσει, θα είναι επ' ωφελεία και των δύο λαών. Όλα τα υπόλοιπα που ακούστηκαν είναι εκτός πραγματικότητας, πόσω μάλλον σε μία περίοδο που το κύριο ζητούμενο ιδιαίτερα για τη χώρα μας είναι να βρει καινούργιες διεξόδους στην ποιοτική της αγροτική παραγωγή.

Όσον αφορά, κύριε Πρόεδρε, τις τροπολογίες, υπάρχει μία

τροπολογία που κατατέθηκε και στην επιτροπή. Ξεκαθάρισα ότι δεν μπορώ να την κάνω δεκτή, πόσω μάλλον όταν είναι άλλο το αρμόδιο Υπουργείο και ο αρμόδιος Υπουργός μπορεί να απαντήσει.

Κάποια τροπολογία κατατέθηκε και από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Εγώ θέλω, αγαπητοί συνάδελφοι, να σας ξεκαθαρίσω ένα πράγμα. Όσοι συζητάτε για δασικούς χάρτες, για μορφές και χρήσεις γης θα πρέπει να έχετε υπ' όψιν σας ως σημείο αναφοράς το άρθρο 117 του Συντάγματος. Το άρθρο ρητά λέει: «Εκτάσεις οι οποίες αποψιλώθηκαν ή κήκαν, εκχερσώθηκαν και έχασαν τη δασική τους μορφή αυτόματα κηρύσσονται αναδασωτέες». Άρα, λοιπόν, αν σήμερα συζητάμε για να δούμε πώς θα απαλλάξουμε πολλές από αυτές τις εκτάσεις από τον υποχρεωτικό τους δασικό χαρακτήρα, εκεί πλέον αρχίζει και μπαίνει το ζήτημα κατά πόσον αυτές οι εκτάσεις ήταν επιλέξιμες για τις ενισχύσεις, κατά πόσον αυτές οι εκτάσεις μπορούν να προσφέρουν στην αγροτική δραστηριότητα.

Εγώ όμως θέλω να ξεκαθαρίσω ένα πράγμα, δεν θα επιτρέψουμε εμείς του αγροτικού χώρου να χρησιμοποιηθούν ως πρόσχημα οι εκτάσεις, που πράγματι έχει ανάγκη ο αγροτικός χώρος, για να μπουν πίσω από αυτό το παραθυράκι. Και το ξέρετε όλοι σας ότι από την ώρα που χαρακτηρίζονται ως αγροτικού χαρακτήρα εδάφη σημαίνει ότι είναι ελεύθερα προς πάσα χρήση, που σημαίνει πάρα πολύ απλά επιβράβευση των καταπατητών. Το τονίζω για μια ακόμη φορά.

Από εκεί και πέρα βεβαίως υπάρχει ο αρμόδιος Υπουργός στον οποίο μπορείτε να καταθέσετε προτάσεις. Είναι ένα θέμα που μας απασχολεί, την απασχολεί την Κυβέρνηση το συγκεκριμένο ζήτημα. Γιατί δεν είναι τόσο η υποχρέωση, θα έλεγα, απέναντι στους θεσμούς όσο η αναγκαιότητα επιτέλους σε αυτήν τη χώρα να έχει δασικούς χάρτες, να προχωρήσει το Κτηματολόγιο. Γιατί δεν μπορούμε να μιλάμε για χρήσεις γης, για χωροταξία αν δεν ολοκληρωθεί η συγκεκριμένη διαδικασία.

Για την τροπολογία, που είναι εδώ η συνάδελφος Υπουργός, δεν υπάρχει κανένα ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Δίνουμε τον λόγο στην Υφυπουργό Οικονομικών κ. Παπανάτσιου για την υπουργική τροπολογία.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με την υπ' όψιν τροπολογία, την 947, τίθενται οι προϋποθέσεις επιστροφής των ποσών που καταβλήθηκαν από τους αναδειχθέντες ως υπερθεματιστές στον διενεργηθέντα διαγωνισμό για τη χορήγηση των τηλεοπτικών αδειών μετά την ανάκληση της σχετικής προκήρυξης σε συμμόρφωση με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Η τροπολογία έχει ως εξής: «Ποσά τα οποία, μετά την ανάκληση της προκήρυξης 1/2016 του Υπουργού Επικρατείας για τη χορήγηση αδειών παρόντων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρευεκπομπής ελεύθερης λήψης εθνικής εμβέλειας ενημερωτικού προγράμματος γενικού περιεχομένου για τη μετάδοση υψηλής ευκρίνειας, είναι επιστρεπτέα στους υπερθεματιστές της διενεργηθείσας δημοπρασίας ως καταβληθέντα για την πρώτη δόση του τιμήματος, παρακρατούνται ή συμψηφίζονται αυτεπαγγέλτως μόνο με ληξιπρόθεσμες βεβαιωμένες στη φορολογική διοίκηση οφειλές ή οφειλές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίες δεν έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα ρύθμισης, εφόσον ο υπόχρεος συμμορφώνεται με αυτό και δεν έχουν ανασταλεί. Παρακράτηση ή αυτεπαγγέλτως συμψηφισμός με άλλου είδους οφειλές δεν επιτρέπεται. Ποσά τα οποία μέχρι την έκδοση του παρόντος παρακρατήθηκαν ή συμψηφίστηκαν με ληξιπρόθεσμες βεβαιωμένες οφειλές οι οποίες δεν έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα ρύθμισης, εφόσον ο υπόχρεος συμμορφώνεται με αυτό, και δεν έχουν ανασταλεί, δεν επιστρέφονται. Τα υπολειπόμενα ποσά μετά την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου, καθώς και ποσά που παρακρατήθηκαν ή συμψηφίστηκαν με οφειλές που δεν πληρούν τους όρους του προηγούμενου εδαφίου επιστρέφονται στους δικαιούχους. Για την είσπραξη των επιστρεπτέων ποσών δεν απαιτείται η προσκόμιση αποδεικτικού φορολογικής ενημερό-

τητας. Προγράμματα ρύθμισης οφειλών, που αναβιώνουν συνεπεία της επιστροφής των ποσών του πρώτου εδαφίου, εξακολουθούν να ισχύουν, εφόσον ο υπόχρεος συμμορφώνεται με αυτά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κυρία Υφυπουργέ.

Τώρα προχωράμε στη συζήτηση επί των τροπολογιών όπως έχουμε πει στην αρχή της διαδικασίας. Θα προχωρήσουμε με την κοινοβουλευτική τάξη.

Τον λόγο έχει για πέντε λεπτά, και παρακαλώ να σεβαστούμε τον χρόνο, ο κ. Κωνσταντίνος Κατσαφάδος εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ο λόγος που κατέθεσε η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας τη συγκεκριμένη τροπολογία σε ό,τι έχει να κάνει με την ανάρτηση των δασικών χαρτών, γνωρίζοντας ότι δεν είναι αρμοδιότητα του δικού σας Υπουργείου, είναι γιατί πάρα μα πάρα πολλούς αγρότες απασχολεί το συγκεκριμένο θέμα μαζί με το σύνολο σχεδόν της ελληνικής κοινωνίας. Ξέρετε τα τερατώδη λάθη τα οποία έχουν γίνει σε ό,τι έχει να κάνει με την ανάρτηση των δασικών χαρτών και θέλω να σας ενημερώσω ότι από τις αρχές του Γενάρη μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας έχουν καταθέσει όχι μία, αλλά δύο ερωτήσεις στον αρμόδιο Υπουργό κ. Φάμελλο, ο οποίος προκλητικά ακόμα δεν μας έχει απαντήσει σε καμία από τις δύο.

Ερχόμαστε λοιπόν, κύριε Υπουργέ, και καταθέτουμε αυτήν την τροπολογία πιστεύοντας ότι μπορούμε να δώσουμε λύση σε αρκετά από τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουμε. Και αυτή η τροπολογία δεν λέει τίποτα άλλο, κύριε Υπουργέ, από το ότι άνθρωποι οι οποίοι ασχολούνται με αγροτοκτηνοτροφικές δραστηριότητες, με παραχωρητήρια από το 1975 και που τώρα θεωρούνται δασικά τα αγροτεμάχια που έχουν, θα πρέπει ατελώς να γίνονται οι αντιρρήσεις τους και να εξαιρούνται από τη διαδικασία των δασικών χαρτών. Κανένας δεν αμφισβητεί ότι η διαδικασία των δασικών χαρτών είναι επιβεβλημένη και για την ανάπτυξη και για το περιβάλλον και για την κοινωνία. Από εκεί και πέρα όμως δεν μπορεί να έχουμε μία φοροεπισπρακτική λογική και σε αυτό το μέτρο, το οποίο είναι αναπτυξιακό και προστατεύει το περιβάλλον. Είναι τεράστια τα ποσά τα οποία καλούνται να πληρώσουν, αδικώς, κύριε Υπουργέ, πάρα πολλοί πολίτες για την περιουσία που πραγματικά τους ανήκει.

Η δεύτερη παράγραφος που έχουμε καταθέσει, όπου θα θέλαμε να γίνει μία αλλαγή, είναι και για αυτούς των οποίων δεν έχει αλλάξει χρήση, σε καμία από τις δύο περιόδους των αεροφωτογραφιών, το αγροτεμάχιο ή το ακίνητο που διαθέτουν, να μπορούν κι αυτοί ατελώς να καταθέτουν τις αντιρρήσεις τους και να δικαιώνονται μέσα από τις επιτροπές αντιρρήσεων.

Τρίτο θέμα και πολύ σημαντικό, κύριε Υπουργέ –δυστυχώς εσείς τα ακούτε, αν και απασχολεί βέβαια πάρα πολύ μεγάλο κομμάτι από τους αγρότες και από τους κτηνοτρόφους όλη αυτή η διαδικασία, αλλά καλά θα ήταν να ήταν και ο κ. Φάμελλος- είναι ότι μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία ανάρτησης και κύρωσης όλων των δασικών χαρτών, που είναι μέχρι το 2019, θα πρέπει κατά τη γνώμη μας να ανασταλεί η επιβολή και η είσπραξη προστίμων τα οποία πηγάζουν από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Τι πιο δίκαιο και τι πιο απλό; Ξέρετε κάτι; Μπαινουμε σε μία διαδικασία δυστυχώς, ταλαιπωρούμε τον κόσμο, δημιουργούμε πάρα πολύ σοβαρά προβλήματα για κάτι που είναι επιβεβλημένο να γίνει, για κάτι που βοηθάει την οικονομία, για κάτι που προστατεύει το περιβάλλον, αλλά το κάνετε με λάθος τρόπο. Και αυτό θα πρέπει να διορθώσουμε. Εδώ δεν ερχόμαστε με μία λογική αντιπολιτευτική, αλλά με μία λογική η οποία θα είναι επ' ωφελεία και του κράτους και του πολίτη και θα θέλαμε σας παρακαλώ πάρα πολύ να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν σας.

Σε ό,τι έχει να κάνει με τη δεύτερη τροπολογία, την ψηφίζουμε, κύριε Πρόεδρε, παρ' όλο που είναι εκπρόθεσμη, και την ψηφίζουμε γιατί η Νέα Δημοκρατία έχει μία ξεκάθαρη στάση, ότι το ελληνικό κράτος οφείλει να είναι συνεπές απέναντι στις υποχρεώσεις του όχι μόνο στους υπερθεματιστές –οι οποίοι πλέον δεν

είναι υπερθεματιστές- αλλά απέναντι σε όλη την ελληνική κοινωνία και σε όλους τους Έλληνες πολίτες. Είναι ξεκάθαρη η προσπάθεια την οποία έκανε η Νέα Δημοκρατία κατά την περίοδο του 2012 μέχρι το 2015 για να μειώσει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου. Φυσικά, δεν μπορούμε να μη σταθούμε στο ότι αυτό είναι η τελευταία πράξη του Βατερλό που έζησε η Κυβέρνηση σε ό,τι έχει να κάνει με τη διαδικασία των τηλεοπτικών αδειών. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε όλη αυτή την προσπάθεια που έκανε ένας συγκεκριμένος Υπουργός καναλάρχης όταν του λέγαμε όλοι ότι είναι αντισυνταγματικός ο νόμος, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την πολεμική αντιμετώπιση την οποία δέχθηκε το ανώτατο δικαστήριο της χώρας από την απόφαση την οποία ανέβαλε και τις προσπάθειες που έγιναν για να μη βγει αυτή η απόφαση, αφήφώντας την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης. Σαφέςστα όμως και είμαστε υπέρ το κράτος να είναι συνεπές απέναντι στις υποχρεώσεις τις οποίες έχει προς τους πολίτες.

Μία παρατήρηση μόνο, κυρία Υπουργέ, στο κομμάτι που λέτε ότι για την είσπραξη των επιστρεπτών ποσών δεν απαιτείται η προσκόμιση αποδεικτικών φορολογικής ενημερότητας θα θέλαμε μία περαιτέρω διευκρίνιση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Κατσαφάδο, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Παπαδόπουλος, εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, για πέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Όσον αφορά την τροπολογία του Υπουργείου Οικονομικών συμφωνούμε.

Θα ήθελα να πω κάτι για τα δάση. Είναι πάρα πολύ σοβαρό αυτό που πάει να κάνει η Κυβέρνηση και δεν χρειάζονται αντιπολιτευτικές κορόνες, διότι τόσα χρόνια πορευόμασταν χωρίς οδικό χάρτη. Σήμερα, αυτό που πάει να κάνει η Κυβέρνηση είναι ένα τεράστιο έργο και πρέπει να βοηθήσουμε, ώστε όποια προβλήματα προκύπτουν να τα διορθώσουμε.

Βεβαίως, επί της ουσίας της τροπολογίας των συναδέλφων θέλω να πω ότι έχουν δίκιο. Όλα αυτά θα τα διορθώσουμε. Έτυχε και αυτό να το φτιάξει ο ΣΥΡΙΖΑ. Τόσα χρόνια δεν είχαμε δασικό χάρτη. Τώρα βρήκαν όλες οι πεθερές να βγουν στον αέρα; Και εμείς ξέρουμε ποια είναι τα προβλήματα και πρέπει να διορθωθούν, όμως η αντιπολίτευση να έχει και όρια. Φθάνει, ως εδώ!

Εκείνο που χρειάζεται να συζητηθεί και θα συζητηθεί είναι το ζήτημα των δασικών χαρτών, διότι εάν θέλεις να κάνεις αγροτική πολιτική, πρέπει να ξέρεις τι έχεις, ποια είναι τα λιβάδια σου, ποιες είναι οι ιδιωτικές περιουσίες κ.λπ.. Εάν δεν τα ξέρεις, τι να σχεδιάσεις; Πώς σχεδίαζαν τόσα χρόνια; Αυτά πρέπει να μας απαντήσει και να μη κουνά το δάκτυλο συνέχεια η Αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση.

Βεβαίως, αυτά που πάμε να κάνουμε είναι σοβαρά πράγματα και αφορούν την πραγματική ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα και κλείνω το θέμα.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι είχαμε πολλές επετείους. Σήμερα, 8 Μαρτίου, είναι η επέτειος της γυναίκας. Πριν από δυο μέρες είχαμε την επέτειο για το Κιλελέρ, για την εξέγερση των αγροτών του Κιλελέρ. Εκατόν επτά χρόνια πέρασαν από την ηρωική εξέγερση του Κιλελέρ. Δεν κάναμε κάτι συγκεκριμένο εδώ στην Βουλή. Οπωσδήποτε, βέβαια στα κόμματα καθένας κάνει αυτό που πιστεύει. Εκείνο που πρέπει να τονίσουμε ότι είναι η μοναδική αγροτική κινητοποίηση παγκοσμίως, η οποία έγινε από καθαρούς αγρότες για τη γη, για το ποιος κατέχει τη γη, για το ποιος καλλιεργεί τη γη. Δεν θα βρείτε πουθενά αλλού τέτοια εξέγερση αγροτών ενάντια στους νεοσφιλικάδες οι οποίοι ήταν εκείνη την περίοδο. Και αν θελήσουμε να δούμε αυτό που γιορτάσαμε σήμερα, αυτά που είπαμε για τη γυναίκα σε εκείνα τα χρόνια, τότε μπορείτε να φανταστείτε τη αγρότισσα σε τι μοίρα ήταν, στις ορέξεις του κοτζαμπάση και όλα αυτά.

Νομίζω ότι χρειάζεται τιμή και δόξα, διότι οι αγρότες έβαλαν για πρώτη φορά στην ιστορία το ζήτημα της κατοχής της γης και γι' αυτό είναι αξιόπαινη η προσπάθεια τότε όλων των συναδέλφων αγροτών, που έπεσαν για να μπορέσουν να καλλιεργούν την γη, για να ανήκει η γη σ' αυτούς που την καλλιεργούν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Παπαδόπουλε.

Τον λόγο έχει ο κ. Τζελέπης, ειδικός αγορητής από τη Δημοκρατική Συμπαρατάξη ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μια και συζητάμε για τους δασικούς χάρτες, θέλω να αναφερθώ και εγώ σ' αυτό και να πω ότι δεν είναι κάτι καινούργιο. Αυτό το θέμα, μάλιστα, είχε δρομολογηθεί ως προς την αντιμετώπισή του με το ν.4280/2014.

Πού δημιουργήθηκε το πρόβλημα σήμερα; Το πρόβλημα δημιουργήθηκε σήμερα, διότι δεν εφαρμόστηκε αυτός ο νόμος και δεν προχώρησε σε κάτι πολύ απλό, δηλαδή, σε ένα συμβολικό τίμημα εξαγοράς ανά στρέμμα όλων των εκτάσεων που είναι ενταγμένες στο ΟΣΔΕ και είναι χαρακτηρισμένες ως δασικές αγροτικές. Επίσης, πρέπει να ληφθεί μέριμνα και για τις εκτάσεις που είναι αγροτικές και «δασώθηκαν» στην πορεία.

Τι έγινε αντ' αυτού; Υπήρξε υπουργική απόφαση του κ. Τσιρώνη, η οποία προέβλεπε για καθένα απ' αυτά να υπάρχει η βιωσιμότητα της γεωργικής καλλιέργειας. Ποιος είναι το κόστος, εάν ένας αγρότης έχει τρία, τέσσερα ή πέντε αγροτεμάχια μέσα σε μια τέτοια περιοχή; Λέει ότι το τίμημα θα είναι περίπου όσο και για τις τουριστικές χρήσεις. Δηλαδή, για αυτές τις μελέτες θα πλήρωνε πολύ περισσότερο ο αγρότης απ' όσο είναι πραγματικά η αξία των συγκεκριμένων αγροτεμαχίων.

Εμείς περιμένουμε να δούμε από το αρμόδιο Υπουργείο, σε συνεργασία με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, μία οριστική λύση που πρέπει να δοθεί –και επιβάλλεται να δοθεί, γιατί υπάρχει μεγάλη αναστάτωση στον αγροτικό κόσμο- για τους δασικούς χάρτες.

ΠΑίρνω αφορμή από τον προλαλήσαντα συναδέλφο, μια και αναφέρθηκε στο Κιλελέρ και στην κατοχή της γης που τότε έκαναν αγώνες οι αγρότες, για να πω ότι σήμερα βλέπουμε αντίστοιχους αγώνες από τους αγρότες, για να μπορούν να ζήσουν στα χωριά τους, στην ελληνική περιφέρεια, από το αγροτικό εισόδημα.

Και το έχουμε τονίσει επανειλημμένα σε αυτή τη Βουλή ότι οι πολιτικές από αυτή την Κυβέρνηση που ήρθαν εδώ και δύο χρόνια εις βάρος του αγροτικού κόσμου, όπως ο ίδιος ο κύριος Υπουργός έλεγε πριν γίνει Κυβέρνηση, θα είναι η ταφόπλακα του αγροτικού κόσμου.

Από τη στιγμή που οι αγρότες έρχονται να διεκδικήσουν αυτό το δικαίωμα να μπορούν να ζήσουν στην ελληνική περιφέρεια, τι αντιμετωπίζουν, επιδιώκοντας να αναδείξουν τα προβλήματά τους, επιδιώκοντας να ξεκινήσει ένας διάλογος; Αντιμετωπίζουν τα MAT και τα δακρυγόνα από τη μια πλευρά και ακραίες εκφράσεις και χαρακτηρισμούς από την πλευρά του υπουργού λέγοντάς τους τραμπούκους. Όχι δεν είναι οι αγρότες οι οποίοι διεκδικούν το δικαίωμά τους να ζήσουν στην ελληνική περιφέρεια τραμπούκοι. Τραμπούκικες είναι οι πολιτικές σας που τους ξεκληρίζουν και το έχουμε πει επανειλημμένα αυτό σε αυτή την Αίθουσα. Και δεν εννοείτε να καταλάβετε ότι οδηγείτε την αγροτική τάξη σήμερα έξω από την παραγωγή και αυτό ισούται με εθνικό έγκλημα, γιατί ο πρωτογενής τομέας ως οικονομικός αναπτυξιακός και κοινωνικός κρατάει και την κοινωνική συνοχή στην ελληνική περιφέρεια.

Όλα τα άλλα, περί «το 90% δεν πληρώνουν φόρους ή ασφαλιστικές εισφορές θα πληρώσουν λιγότερα» τα έχουν βιώσει οι αγρότες τώρα παίρνοντας τα μπιλιετάκια καθημερινά και ήδη αρχισαν να αντιλαμβάνονται πού οδηγούνται, ότι βγαίνουν έξω από την παραγωγή.

Εμείς, έστω και την τελευταία στιγμή, κάνουμε μια πρόταση εδώ. Αντί να βάζετε τα MAT και τα χημικά απέναντι στους αγρότες να συγκληθεί η Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου να δούμε αυτές οι πολιτικές που έφερε αυτή η Κυβέρνηση πού οδηγούν σήμερα την αγροτική τάξη, να καλέσουμε και τους θεσμικούς φορείς των αγροτών και να γίνει μια συζήτηση σε μηδενική βάση για το πώς θα γίνει ανταγωνιστικός ο αγροτικός τομέας.

Δεν μπορεί να συζητάμε σήμερα εδώ κύριε τη συμφωνία με τη Δημοκρατία του Αζερμπαϊτζάν, όπου το κύριο αντικείμενο της συμφωνίας είναι η εξαγωγή αγροτικών προϊόντων μας στη χώρα

αυτή, όταν εμείς με αυτές τις πολιτικές σε λίγο δεν θα έχουμε αγροτικά προϊόντα για εγχώρια κατανάλωση, όχι για εξαγωγές.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ και λίγο σε σχέση με την τροπολογία για την επιστροφή των 85 εκατομμυρίων από τους πλειοδότες που πήραν τις τηλεοπτικές άδειες. Έχει αντιληφθεί η Κυβέρνηση πλέον ότι αφού ταλαιπώρησε το Κοινοβούλιο, την ελληνική κοινωνία, επί ένα και πλέον χρόνο, με τις τακτικές του κ. Παππά, ότι σήμερα είναι πολιτικά και θεσμικά εκτεθειμένη απέναντι στον ελληνικό λαό; Ότι όλα αυτά ήταν τερτίπια και μάλιστα στάθηκε στο ύψος της η ελληνική δικαιοσύνη, αποκαλύπτοντας βοσκοτόπια και τσοπάνηδες που πήγαιναν να στήσουν το σύστημα ΣΥΡΙΖΑ-μέσα μαζικής ενημέρωσης;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ κύριε Τζελέπη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Σαχινίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πάγια τακτική της Χρυσής Αυγής -το έχουμε δηλώσει επανειλημμένα- ότι ειδικά σε κυρώσεις όταν έρχεται τροπολογία -δεν υπάρχει περίπτωση- να την υπερψηφίσουμε. Δεν νοείται να έρχεται τροπολογία η οποία θα έπρεπε να έρθει στα σχέδια νόμου τα οποία αφορούν κι εμείς να την υπερψηφίσουμε. Είμαστε κάθετοι και απόλυτοι, αλλά να τα αναλύσουμε λίγο.

Ακούσαμε πάρα πολλά σε σχέση με ό,τι έχει σχέση με τους δασικούς χάρτες. Ακούμε σήμερα εδώ κι από τους ειδικούς αγορητές και από τους εισηγητές, αλλά και από Κοινοβουλευτικούς Εκπρωσώπους ότι καίγονται και κόπτονται για τους δασικούς χάρτες. Αφού πράγματι έχετε μία τέτοια ευηξία, σας δόθηκε ευκαιρία την προηγούμενη βδομάδα κάτω εδώ στην Πλατεία Συντάγματος όταν είχαν έρθει οι Μανιάτες αγρότες, για να διαμαρτυρηθούν ακριβώς γι' αυτό, για τους δασικούς χάρτες. Δεν τόλμησε κανείς από το συνταγματικό τόξο να κατέβει και να πάει να συζητήσει μαζί τους. Αφού δεν τους προλάβατε, κύριοι, σήμερα οι ίδιοι άνθρωποι στην οδό Μπουμπουλίνας και στο Υπουργείο Πολιτισμού ήρθαν για να διαμαρτυρηθούν πάλι για τα δασικά προϊόντα. Αφού, όμως, δεν τους προλάβατε κι αυτούς, θα μπορούσατε να πάτε να συναντήσετε και τους αγρότες από την Κρήτη, για να δούμε πόσο πραγματικά δημοκράτες είστε και αφουγκράζεστε τα προβλήματα τους.

Η κοινή απαίτηση όλων αυτών -διότι εμείς ήρθαμε σε επαφή μαζί τους- ήταν μία και μοναδική: Η ολική απόσυρση όχι μόνο των τροπολογιών, αλλά και του σχεδίου νόμου, που αφορά τους δασικούς χάρτες.

Κάποια στιγμή ο κ. Τσιρώνης είχε πει, «Είμαστε υπερήφανοι γιατί προχωράμε με γοργούς ρυθμούς τους δασικούς χάρτες». Όπως μας είχε πει τότε, βρισκόμασταν στο 20%. Προφανώς, προχώρησαν πολύ περισσότερο. Είχαν φτάσει στο 40%.

Άρα σήμερα μιν διαμαρτύρεται κανείς ότι βρήκαν μία κατάσταση, η οποία προϋπήρχε από προηγούμενες κυβερνήσεις.

Όμως, εδώ προκύπτει ένα άλλο ζήτημα. Ακούσαμε για τραμπουκούς αγρότες. Ξεχνάνε κάποιοι τα σκισμένα λάστιχα από τις δικές τους κυβερνήσεις στους αγρότες, ξεχνάνε κάποιοι τα «πράσινα» ΜΑΤ, ξεχνάνε κάποιοι τα «γαλάζια» ΜΑΤ και κάποιοι ξέχασαν και τα ΚΝΑΤ, που προστάτευαν όλη αυτήν την κατάσταση.

Εδώ, λοιπόν, τίθεται και ένα άλλο ζήτημα πολύ σοβαρό. Κάποιοι από αυτούς τους αγρότες έχουν οικία εντός των δασικών χαρτών. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν πληρώσει και ΕΝΦΙΑ. Εντάσσονται οι οικίες τους μέσα στους δασικούς χάρτες. Θα πρέπει να αποσυρθούν τελειώς και οι τροπολογίες και το σχέδιο νόμου.

Όμως, να περάσουμε και στην άλλη τροπολογία με γενικό αριθμό 947 και ειδικό 62, που αφορά τις τηλεοπτικές άδειες. Ηθελόσα και παθέσα, κυρία Υπουργέ! Όπως τα κάνατε, να τα ξεμπλέξατε. Όταν φέρατε τον νόμο στη Βουλή, είχατε ακούσει σχεδόν από όλο το Ελληνικό Κοινοβούλιο την αντίθεση σε ό,τι αφορά τον τρόπο που προσπαθούσατε να διευθετήσετε την αδειοδότηση. Όμως, αφού πήρατε τα χρήματα, αφού τα μοιράσατε κιόλας, πριν καν τα πάρετε, σε κοινωνική μέριμνα -και κοι-

νωνική μέριμνα για εσάς σημαίνει λαθρομετανάστες και μόνο λαθρομετανάστες- αφού τα ξεδέψατε, σήμερα έρχεστε και μας φέρνετε μία τροπολογία όπου λέει ότι μόνο ληξιπρόθεσμες βεβαιωμένες στη φορολογική διοίκηση οφειλές ή οφειλές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης θα παρακρατηθούν τα χρήματα.

Γιατί δεν συμπληρώνετε και τις τράπεζες, οι οποίες με την ανακεφαλαιοποίηση έχουν πάρει τα χρήματα από τον ελληνικό λαό; Γιατί δεν κρατάτε και τα χρήματα όλων αυτών των κυρίων, των καναλαρχών, που χρωστάνε από τα θαλασσοδάνεια; Επίσης, για την είσπραξη των επιστρεπτών ποσών, δεν απαιτείται προσκόμιση αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας. Όχι απλά πρέπει να απαιτείται η προσκόμιση φορολογικής ενημερότητας, αλλά να απαιτείται και η προσκόμιση ασφαλιστικής ενημερότητας.

Αυτά είχα να πω. Καταψηφίζουμε τις τροπολογίες αν και εφόσον γίνουν δεκτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σαχινίδη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Μωραΐτης.

Κύριε Μωραΐτη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά τις βουλευτικές τροπολογίες αξιοποιείται, κατά τη γνώμη μας, ένα υπαρκτό πρόβλημα με τους δασικούς χάρτες που έχει δημιουργηθεί όλα αυτά τα χρόνια από όλες τις αστικές κυβερνήσεις, πλήττει κατά κύριο λόγο τους φτωχομεσαίους αγρότες και έχει τεράστιες επιπτώσεις στο αγροτικό εισόδημα. Ασφαλώς και πρέπει να λυθεί αυτό το ζήτημα. Βέβαια, τέτοιες τροπολογίες, τέτοιες ρυθμίσεις στην ουσία ανοίγουν ομπρέλα για να νομιμοποιηθούν όλες οι παραβάσεις, οι καταπατήσεις που έχουν γίνει όλα αυτά τα χρόνια. Κατά τη γνώμη μας, δεν εξυπηρετεί τη φτωχομεσαία αγροτιά. Πρέπει να έρθει ρύθμιση που να απαντάει στα μεγάλα προβλήματα.

Μιας και αναφέρθηκε εδώ από τον εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ ο ξεσηκωμός των κολλίων του Θεσσαλικού κάμπου, πρέπει να υπενθυμίσουμε -αν και πέρασαν εκατόν επτά χρόνια από εκείνον τον ξεσηκωμό των αγροτών- ότι τα αιτήματα και τα μηνύματα εκείνου του αγώνα είναι και σήμερα επίκαιρα, γιατί ό,τι κέρδισαν οι φτωχομεσαίοι αγρότες από τους αγώνες όλα αυτά τα χρόνια, μπαίνουν σήμερα σε αμφισβήτηση από τις αστικές κυβερνήσεις, τα αστικά κόμματα, από την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής.

Σε ό,τι αφορά την υπουργική τροπολογία, εμείς είχαμε καταψηφίσει και τον νόμο για τις τηλεοπτικές άδειες. Είχαμε πει τότε ότι παραδίδεται και με τη σφραγίδα της κυβερνώσας Αριστεράς η ενημέρωση του λαού στους καπιταλιστές. Βέβαια, από τη στιγμή που έχει εκπέσει ο νόμος, είναι διαδικαστικό το ζήτημα για να πληρωθούν όλα αυτά.

Όμως, βάζουμε ένα ερώτημα: Ασφαλώς και ψηφίζουμε «ναι», να γίνει η παρακράτηση αυτών των χρημάτων. Το λέμε καθαρά. Όμως, πρέπει να δουν και οι άλλοι εργαζόμενοι το εξής: Αν χρωστούσαν οι εργαζόμενοι όλα αυτά τα χρόνια -γιατί προφανώς εδώ έχουν συσσωρευτεί χρέη από ασφαλιστικές εισφορές- τότε θα είχαμε κατασχέσεις μισθών, συντάξεων ακόμα και επιδομάτων.

Και κάτι άλλο: Όλοι αυτοί, που έχουν πληρώσει τις ασφαλιστικές εισφορές, περιμένουν να πάρουν τη σύνταξή τους για χρόνια. Γι' αυτό εμείς καλούμε τους εργαζόμενους να βγάλουν συμπεράσματα και να δουν καθαρά ποιους υπηρετεί αυτό το σύστημα.

Ψηφίζουμε «υπέρ» της υπουργικής τροπολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μωραΐτη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Γεώργιος Λαζαρίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η κοινωνία έξω, κύριε Υπουργέ, έχει αναστατωθεί με την υπόθεση των δασικών χαρτών. Βλέπετε, αυτό στο οποίο συμφωνούμε όλα τα κόμματα εδώ, είτε της Συμπόλιτευσης είτε της Αντιπολίτευσης, είναι ακριβώς πάνω σε αυτό το θέμα της σύνταξης των δασικών χαρτών, ότι πρέπει, δηλαδή, να ληφθούν κάποια

πράγματα σοβαρά υπ' όψιν. Εμείς καταθέσαμε και συγκεκριμένη τροπολογία.

Αντ' αυτού, άκουσα με λύπη μου, κύριε Υπουργέ, να μιλάτε για δάση που κήκναι και για την ανάγκη αναδάσωσης των δασών. Μα, εμείς δεν είπαμε να μην αναδασωθούν τα δάση. Εάν διαβάσετε την τροπολογία μας, μιλάει για αγροτεμάχια. Διότι αυτοί στους οποίους ανετέθη να συντάξουν τους δασικούς χάρτες, αμφισβητούν ιδιοκτησίες όσον αφορά τα αγροτεμάχια, αμφισβητούν τα κληροτεμάχια, αμφισβητούν τις παλιές ιδιοκτησίες. Δεν λαμβάνουν, δηλαδή, τίποτε υπ' όψιν τους.

Θα μιλήσω πιο συγκεκριμένα και πιο απλά, για να γινόμαστε κατανοητοί απ' όλους και από τον κόσμο, ο οποίος μας παρακολουθεί. Ας πούμε ότι συνέβη μία πυρκαγιά σε μία περιοχή, σε έναν νομό της πατρίδας μας, καίγονταν τέσσερις χιλιάδες στρέμματα, κηρύσσονταν αναδασωτέα και δεν καθόταν κανείς να εξετάσει ότι από αυτά τα τέσσερις χιλιάδες στρέμματα, τα δύο μισά χιλιάδες στρέμματα ήταν πράγματι δασική έκταση, αλλά τα υπόλοιπα χίλια πεντακόσια ήταν αγροτεμάχια, αγροτικές εκτάσεις οι οποίες απλώς συνόρευαν με τη δασική έκταση. Τραβούσαν μία γραμμή οι υπάλληλοι στους οποίους ανέθεταν αυτή τη δουλειά, έπαιρναν έναν χάρτη σε κλίμακα ένα προς είκοσι χιλιάδες - πράγμα που σημαίνει ότι δεν έχει καμία απολύτως δυνατότητα για ανάλυση - κήρυτταν το σύνολο της έκτασης αναδασωτέα κι έβαζαν σε περιπέτειες όλους τους ιδιοκτήτες των αγροτεμαχίων, οι οποίοι πήγαιναν στα δικαστήρια, γιατί δεν τους άφηναν να μπουκ στα χωράφια τους.

Ξέρετε, ο νόμος λέει ότι τα βάρος των αποδείξεων έπρεπε να το φέρει ο ιδιοκτήτης, ο αγρότης. Όταν δικαιώνονταν στα δικαστήρια, δεν εγκατέλειπαν τη δίωξη οι υπάλληλοι. Προσέξτε: Δικαιώνονταν ο αγρότης, ο ιδιώτης στα δικαστήρια και έλεγε το δικαστήριο, μετά από όλη αυτή την ταλαιπωρία, ότι τα έξοδα συμψηφίζονται. Δηλαδή ο άνθρωπος ο οποίος αδικώς σύρονταν στα δικαστήρια, υπεβάλλετο και σε υπερβολικές δαπάνες. Εμείς αυτό προσπαθούμε να τακτοποιήσουμε με την τροπολογία μας.

Από την άλλη πλευρά, επειδή στη Μακεδονία έχουμε πολύ προσφυγικό κόσμο, έχουμε πάρα πολλά κληροτεμάχια, τα οποία τίθενται υπό αμφισβήτηση. Αυτό τι σημαίνει; Εάν κάποιο κληροτεμάχιο μπορεί να το χαρακτηρίσει κανείς ως δασική έκταση, αυτό σημαίνει ότι το ελληνικό δημόσιο εξαπάτησε τους πρόσφυγες. Διότι όταν ήρθαν οι πρόσφυγες το 1922 στην πατρίδα μας, τι έκαναν; Ήταν τα ανταλλάξιμα. Αφήσαμε τις περιουσίες μας στις πατρίδες μας -κι εγώ πρόσφυγας είμαι, Ποντιακής καταγωγής- και ήρθαμε εδώ και μας έδωσαν αγρούς προκειμένου να επιβιώσουμε. Έρχονται τώρα και χαρακτηρίζουν αυτούς τους αγρούς «δασικές εκτάσεις» ή αμφισβητούν τις ιδιοκτησίες; Είναι απαράδεκτα φαινόμενα αυτά. Τώρα μιλάμε για αποφάσεις των Επιτροπών Απαλλοτριώσεων του 1929 και για πρωτόκολλα τα οποία συντάχθηκαν το 1932. Έρχονται κάποιοι και τα αμφισβητούν όλα αυτά τα οποία κατατέθηκαν στο υποθηκοφυλακείο κανονικά, ως ιδιοκτησίες, με ό,τι προβλέπεται από το νόμο. Βάζουμε όλους αυτούς τους αγρότες σε όλη αυτήν την ταλαιπωρία. Αυτό ζητάμε εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες.

Αν διαβάσετε την τροπολογία, κύριε Υπουργέ, λέμε στο δεύτερο σημείο: «Στην περίπτωση που στον δασικό χάρτη εμφανίζονται αγροτικές εκτάσεις ως δασικές ή αναδασωτέες, δεν απαιτείται η υποβολή αντιρρήσεων. Οι σχετικές πράξεις χαρακτηρισμού ή αναδάσωσης ανακαλούνται από τη διοίκηση οικόθεν, πλην των περιπτώσεων που έχει εκδοθεί δικαστική απόφαση για τη νομιμότητα των πράξεων».

Πού μιλάμε εμείς, λοιπόν, για καταπάτηση δασικών εκτάσεων ή νομιμοποίηση καταπάτησης; Αντιθέτως, εμείς προσπαθούμε με αυτόν τον τρόπο να αποκατασταθεί μια αδικία.

Θέλετε να σας πω κάτι; Όταν ο ιδιώτης ή ο ιδιοκτήτης νιώθει δικαιωμένος και αντιμετωπίζουμε και τον αγρότη όπως πρέπει να τον αντιμετωπίσουμε, γίνεται και άμισθος δασοφύλακας. Πράγματι, αλλοιώθηκε το περιεχόμενο της τροπολογίας μας.

Και αν θέλετε θα σας διαβάσω εδώ ένα τμήμα της τροπολογίας όπου λέμε το εξής: «Η πρωτοβουλία αυτή κρίθηκε απόλυτα αναγκαία αφού η στρεβλή κατάσταση που δημιουργήθηκε το 2014 από την χωρίς επαρκείς οδηγίες...». Είναι κάτι που έρχεται και αυτό από το παρελθόν. Δηλαδή, λάθος ξεκίνησε και λάθος

προχωράει. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, να το διορθώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Θα ήθελα για μισό λεπτό την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, γιατί είναι ένα θέμα που πραγματικά έχει ξεσηκώσει τη Μακεδονία και όχι μόνο. Ήρθαν οι Μανιάτες και είπε προηγουμένως κάποιος συνάδελφος ότι κανένας από τη Βουλή δεν είδε τους Μανιάτες. Λάθος. Καθίσαμε, συζητήσαμε οι Ανεξάρτητοι Έλληνες με τους Μανιάτες. Είδαμε ότι οι άνθρωποι έχουν δίκιο.

Αυτό που ήθελα να πω είναι ότι πέρα τα αγροτεμάχια, τα κληροτεμάχια, υπάρχουν και οι παλαιές ιδιοκτησίες, όπου οι επιτροπές απαλλοτριώσεων, όταν έγιναν, αυτό είχαν τακτοποιήσει το 1929. Επιλύαν ακριβώς όλη αυτή την κατάσταση. Τακτοποιούσαν ποιες ιδιοκτησίες έπρεπε να καταχωρηθούν στους παλιούς ιδιοκτήτες και ποιες έπρεπε να περάσουν στους καινούργιους ιδιοκτήτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εντάξει, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Κλείνω σε λιγότερο από μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε, εξαιτίας αυτού του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζονταν τόσα χρόνια τα αγροτεμάχια και όλοι αυτοί, είχε σαν αποτέλεσμα από το σύνολο της χώρας μας να θεωρείται καλλιεργημένο μόνο το 20%. Αυτό δεν υπάρχει πουθενά, σε καμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Δεν μιλάω μόνο για την Κεντρική Ευρώπη. Θα σας πω: Στις χώρες της Μεσογείου, δηλαδή στις χώρες του Νότου, που λέμε, της Ευρώπης, η χώρα που είναι πιο κοντά σε εμάς έχει το διπλάσιο ποσοστό. Δηλαδή, είναι περίπου στο 40% του συνόλου της επιφάνειας της χώρας. Εμείς εξαιτίας αυτών των πολιτικών το περιορίσαμε εδώ.

Αυτή η Κυβέρνηση θέλει να ξαναζωντανέψει τον πρωτογενή τομέα. Επομένως, πρέπει να δούμε με νηφαλιότητα και σοβαρότητα αυτό το θέμα το οποίο είναι πολύ σημαντικό. Δεν μιλάμε για την άλλη διάσταση, γιατί είπατε κάτι για το Σύνταγμα, κύριε Υπουργέ. Σε ένα άλλο άρθρο το Σύνταγμα προστατεύει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο είναι σημαντικό και βασικό για τη λειτουργία της δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Και εμείς σας ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Μάριος Γεωργιάδης.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν θα τοποθετηθώ στις τροπολογίες σαν τροπολογίες. Είμαστε θετικοί όσον αφορά το περιεχόμενο αυτών οι οποίες θα βοηθήσουν ουσιαστικά τον παραγωγικό τομέα και δεν θα είναι ρουσφετολογικού, βέβαια, περιεχομένου. Αυτές δεν τις ψηφίζουμε και δεν τις στηρίζουμε ποτέ.

Αυτό στο οποίο θέλω να επιστήσω την προσοχή με τη σειρά μου και δεν αναφέρθηκε, από ό,τι βλέπω, από τους προλαλήσαντες, αλλά το έχουμε αναφέρει πάρα πολλές φορές, είναι το πότε θα αλλάξει επιτέλους αυτή η διαδικασία με τις τροπολογίες τελευταίας στιγμής, κατά τη διάρκεια της Ολομέλειας. Κάποια στιγμή, δηλαδή, πρέπει να σεβαστούμε τον κοινοβουλευτισμό και να μην τον απαξιώνουμε. Συζητήσαμε στον Κανονισμό της Βουλής σχετικά με τις τροπολογίες και θα έλθει να εφαρμοστεί. Όμως, καλό θα είναι να το κάνουμε γρηγορότερα, να συζητάμε τις τροπολογίες κατά τη διάρκεια των επιτροπών και να μην τις φέρνουμε τελευταία στιγμή. Αυτές οι τροπολογίες που έχουμε έλθει -αν γίνουν δεκτές- δεν τις γνωρίζαμε πριν; Τις μάθαμε σήμερα; Χθες; Δεν μπορούμε να τις ξέρουμε δυο-τρεις μέρες πριν;

Εγώ σε αυτό θέλω να επιστήσω για άλλη μία φορά την προσοχή όχι μόνο προς τον κύριο Υπουργό, αλλά και προς το Πρόεδρο της Βουλής και γενικότερα προς τις υπηρεσίες και τον Κανονισμό της Βουλής. Επιτέλους, κάποια στιγμή πρέπει να σταματήσουμε με τα επείγοντα και τα κατεπείγοντα και τις κατά συρροή τροπολογίες που έρχονται ασταμάτητα και συνεχόμενα σε όλες τις συνεδριάσεις της Ολομέλειας. Πρέπει να το σεβαστούμε επιτέλους και να βοηθήσετε και εμάς να προλάβουμε να τις διαβάσουμε, να τις συζητήσουμε και να νομοθετήσουμε σωστά.

Όσον αφορά τις τροπολογίες ως τροπολογίες και ως περιε-

χόμενο, θα τοποθετηθούμε κι εμείς με τη σειρά μας στη διάρκεια της ψηφοφορίας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από το Ποτάμι κ. Σπυριδών Δανέλλης, έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επί των δασικών χαρτών, αυτήν την πονεμένη ιστορία που μας ακολουθεί χρόνια και που, βεβαίως, πρέπει να ολοκληρωθεί εμ- πρόθεσμα και να ολοκληρωθεί σωστά, υπάρχουν ζητήματα, τα οποία πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Αυτά, όμως, κύριε Υπουργέ, νομίζω συγκροτημένα και σχεδια- σμένα αν κρίνετε και τη στιγμή που θα κρίνετε πρέπει να έλθουν ως πρόταση νομοθετικής ρύθμισης. Δεν είναι ζητήματα των οποίων η σοβαρότητα τους επιτρέπει να αντιμετωπίσουμε υπό τη μορφή τροπολογιών, διότι -συμφωνώ μαζί σας- είναι ανοιχτό το ζήτημα ρουσφετολογικών αντιμετώπισεων μιας εξαιρετικά πολ- ύπασιας υπόθεσης που έχει να κάνει με την ύπαρξη, την προ- στασία και αξιοποίηση του δασικού πλούτου της χώρας.

Σας θυμάμαι είκοσι χρόνια πριν, στην κοινή μας κοινοβουλευ- τική δράση, να αναφέρεστε πολύ συχνά και να λέτε «άπαξ δάσος πάντα δάσος». Κανείς δεν πρέπει να αγνοεί ότι η ορθολογική δια- χείριση και η ουσιαστική προστασία του δασικού πλούτου δεν αποκλείει τις παράλληλες οικονομικές συμβατές δραστηριότη- τες, οι οποίες εξαιρετικά αξιοποιούνται και ακολουθούνται στην κεντρική και βόρεια Ευρώπη. Άρα ας τα διαχωρίσουμε αυτά από την αντίληψη και της κοινωνίας και του κόσμου, αλλά και της δικής μας.

Νομίζω, λοιπόν, ότι με αυτόν τον τρόπο οφείλουμε να αντιμε- τωπίσουμε τα όποια υπαρκτά προβλήματα σ' αυτήν την υπόθεση.

Επειδή ακούστηκε, νομίζω ότι είναι ύβρις να συνδέουμε και να συγχέουμε τους αγωνιστές κολίγους του Κιλελέρ με τους σημε- ρινούς αγροτοσυνδικαλιστές και τις μορφές που επιλέγουν να διεκδικήσουν τα δίκαια ή τα άδικα, τα λογικά ή τα παράλογα προ- βλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος ή κομμάτια του κλάδου. Κά- ποτε πρέπει να σοβαρευτούμε, γιατί αν θέλουμε να βγούμε απ' αυτήν την πολυεπίπεδη κρίση χρεοκοπίας, νομίζω ότι θα πρέπει να συναντηθούμε ξανά με την πραγματικότητα, με τον ρεαλισμό, να συνεννοηθούμε επί τη βάσει αρχών και να υιοθετήσουμε κά- ποιους κώδικες που θα μας οδηγήσουν στην έξοδο απ' αυτήν την κρίση, για να μπορέσουμε να κάνουμε τη χώρα μας μία βιώ- σιμη χώρα.

Είναι άλλο το δικαίωμα της παραγωγής αγροτικού πλούτου και αγροτικού εισοδήματος, που αυτό θα φέρει και τις στέρες θέ- σεις εργασίας στον τομέα και θα μας δώσει κι έναν από τους βα- σικούς τομείς - πυλώνες του βιώσιμου παραγωγικού μοντέλου, που έχει ανάγκη η χώρα -και πρέπει πολύ σοβαρά, κύριε Υπουργέ, να συζητήσουμε με ποιους όρους και με ποιες προ- σποθέσεις θα βοηθήσουμε τον αγροτικό κόσμο να παράγει εισό- δημα και να φύγει από την απόλυτη εξάρτηση των επιδοτήσεων- και είναι άλλη υπόθεση, βεβαίως, να ακολουθούμε όλες αυτές τις αποσπασματικές προσπάθειες αντιμετώπισης -ξαναλέω- υπαρκτών προβλημάτων.

Τέλος, δεν συμβαδίζει αυτή η υποχρέωση, που έχουμε και εμείς, αλλά και εκείνοι, με την υιοθέτηση πράξεων βίας και αυ- ταρχισμού.

Την τροπολογία της κ. Παπανάτσιου εμείς θα την υπερψηφι- σουμε, γιατί προφανώς το κράτος πρέπει να εμφανίζεται και να είναι συνεπές στις υποχρεώσεις του απέναντι στους πολίτες, αν διεκδικεί το δικαίωμα της υποχρέωσης των πολιτών να είναι συ- νεπείς με το κράτος.

Βεβαίως, δεν είναι αυτή κατάλληλη η μεθοδολογία που ακολου- θείτε. Σήμερα συζητάμε για την κύρωση μιας διεθνούς Συμφω- νίας. Το έχουμε πει. Ξέρω ότι φωνή βοώντος εν τη ερήμω θα είναι και αυτή η τοποθέτησή μου. Θα πρέπει, επιτέλους, να ακολου- θήσουμε στοιχειωδώς το ευ νομοθετήν. Καθυστερήσαμε να κά- νουμε αυτήν τη ρύθμιση. Το αποδέχομαι. Δεν θα χάναμε τίποτα, όμως, να ερχόταν, όπως έπρεπε να έλθει αυτή η ρύθμιση και όχι ως τροπολογία της τελευταίας στιγμής σε μια διεθνή σύμβαση.

Όμως, πρέπει να σημειώσω ότι αυτή η ψήφιση της επιστροφής

των προκαταβολών, των αχρεωστήτως καταβληθέντων, είναι η πράξη τέλους ενός τυχοδιωκτισμού, τον οποίον, δυστυχώς, επέ- λεξε η Κυβέρνηση, νομίζω τυφλωμένη από την αλαζονεία και την αμετροπέπεια.

Ευχόμαστε ειλικρινά να έχει βγάλει η Κυβέρνηση τα συμπερά- σματά της από το πώς διαχειρίστηκε ένα προνομιακό, κατά τα λοιπά, πεδίο για εκείνην. Και αυτό θα είναι καλό και για την Κυ- βέρνηση και, βεβαίως, για τον τόπο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Δανέλλη.

Επειδή στους υπογράφοντες τις τροπολογίες ήταν ο κ. Δαβά- κης -έχει μιλήσει, βέβαια, ο κ. Κατσαφάδος επί της τροπολογίας- αν θέλετε, κύριε Δαβάκη, για πολύ λίγο να προσθέσετε κάτι μπρο- σαν αυτών που είπε ο κ. Κατσαφάδος, μπορείτε να το κάνετε. Όμως, για πολύ λίγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε και σας ευχαρι- στώ για τη δυνατότητα που μου δίνετε.

Ως συνυπογράφων την τροπολογία της Νέας Δημοκρατίας που αφορά τους δασικούς χάρτες, θα ήθελα να εκφράσω τη λύπη μου και τον προβληματισμό μου σχετικά με την απάντηση του κυρίου Υπουργού Γεωργίας. Επεκαλέσθη ο κύριος Υπουρ- γός το άρθρο 117 του Συντάγματος, σχετικά με τη σαφή πρό- βλεψη του όσον αφορά στην προστασία του δάσους.

Όμως, η περίπτωση για την οποία η Νέα Δημοκρατία, όπως και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, κατέθεσε τη συγκεκριμένη τροπο- λογία, αφορά άλλο άρθρο, κύριε Υπουργέ. Είναι το άρθρο 17 του Συντάγματος, το οποίο αναφέρεται ρητώς στην προστασία της ιδιοκτησίας. Εκπλήσσομαι έτι περαιτέρω, διότι και εσείς ως εκ- πρόσωπος επαρχιακής περιοχής, όπως είναι η Εύβοια, δεν έχετε γίνει κοινωνός του τεράστιου προβλήματος, το οποίο αντιμετω- πίζει ο αγροτικός κόσμος της χώρας -και όχι μόνο- σχετικά με τη μεγάλη κατακραυγή που υπάρχει όσον αφορά την ανάρτηση των δασικών χαρτών. Είναι μία περίπτωση, μία υπόθεση που έχει καταστεί «πεδίο δόξης» λαμπρό για οποιονδήποτε πολιτευόμενο και αντιπολιτευόμενο τη λογική, αλλά και το ορθό μέτρο, όπως είναι πράγματι οι δασικοί χάρτες, για να υπάρξει επιτέλους μια λύση στο ζήτημα της βιωσιμότητας κ.λπ..

Όμως, εδώ δεν πρόκειται περί αυτού. Εδώ έχουμε τεράστια λάθη. Και το ερώτημα στο οποίο πιστεύω ότι θα μου απαντήσετε, είναι κατά πόσο συνέβαλε και η δασική υπηρεσία στην αποτύπωση των δασικών χαρτών, διότι έχω άλλη πληροφόρηση. Μιλάμε για τεράστια λάθη, με αποτέλεσμα να καλούνται οι ιδιοκτήτες -γι' αυτό ανέφερα το άρθρο 17 του Συντάγματος- να αποδείξουν τα αυτο- νόητα σχετικά με την ιδιοκτησία τους.

Όλοι να γνωρίζουμε -και δεν είναι αντιπολιτευτικές κορώνες, όπως είπε ο κ. Παπαδόπουλος- ότι αυτή τη στιγμή η ελληνική περιφέρεια βρίσκεται σε αναβρασμό και αναστάτωση. Μιλάμε τήδε κακέισε για πολλά πράγματα στα οποία αδυνατούμε να δώσουμε απαντήσεις.

Και θέλω, αφ' ενός μεν να γίνει δεκτή η τροπολογία της Νέας Δημοκρατίας -και απορώ γιατί δεν βρίσκεται ο υπεύθυνος και αρμόδιος Υπουργός, ο κ. Φάμελλος, εδώ, διότι αφορά απόλυτως αυτόν, αλλά και εσάς, διότι έχει να κάνει με ανθρώπους που ασχολούνται με τη γη και των οποίων εσείς είστε αρμόδιος ως πολιτική ηγεσία- και αφ' ετέρου, να αντιληφθούμε την τεράστια αναστάτωση που έχετε προκαλέσει, αφού έχετε καλέσει μέσα σε δυο μήνες τον αγροτικό κόσμο της χώρας να έρθει, πληρώνον- τας βαρύ τίμημα, να αποδείξει το αυτονόητο, τίμημα το οποίο ενάν τελικώς δικαιωθεί, δεν θα το πάρει πίσω, κυρία Υπουργέ και εσείς που με ακούτε.

Αντιλαμβάνομαι, λοιπόν, ότι σήμερα, αυτή τη στιγμή εδώ, αντιπαλεύουμε με τη λογική. Αντιπαλεύουμε με προσεγγίσεις του δικού σας τύπου -ξέρετε πως σας εκτιμώ- ότι, «εντάξει, δεν τρέ- χει τίποτα, το άρθρο 117 κ.λπ.».

Κάντε μια βόλτα στην ελληνική περιφέρεια, κάντε μια βόλτα στα ελληνικά χωριά, ελάτε σε επαφή με τους Έλληνες αγρότες και κτηνοτρόφους, για να αποκομίσετε αυτό το οποίο εισπράτ- τουμε όλοι εδώ σε αυτή την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Είπε -και κλείνω, κύριε Πρόεδρε και

σας ευχαριστώ- ο ομιλητής από τους ANEA, ο κ. Λαζαρίδης, το εξής: «Η κοινωνία εκεί έξω...». Η κοινωνία είναι εδώ μέσα. Τη βγάζουμε έξω και απέναντι με τέτοιου είδους νομοθετικές επιλογές και πρωτοβουλίες, οι οποίες μας κάνουν να απολογούμαστε για σωστά μέτρα επί της ουσίας, όσον αφορά τη διαχείριση και την τοποθέτηση ορισμένων θεμάτων απέναντι στη λογική.

Ζητούμε, κύριε Υπουργέ, να πάρετε πίσω ή να ανασταλεί αυτή η υπόθεση που έχει φέρει σε μεγάλη σύγχυση και τις δασικές υπηρεσίες με τους ελαχίστους υπαλλήλους που έχουν και να το ξαναδοίμε σε μια διαφορετική βάση, διότι έχετε σπείρει ανέμους και θα θερίσετε θύελλες με αυτά τα οποία επικρέμονται εξαιτίας των δασικών χαρτών.

Ζητώ μια πιο ουσιαστική και μια πολιτική απάντηση εκ μέρους σας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Δαβάκη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ξυδάκης, αν θέλει, μπορεί τώρα ή αργότερα να λάβει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Να προηγηθεί ο κ. Κεφαλογιάννης, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θέλετε να προηγηθείτε, κύριε Κεφαλογιάννη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με τα σημερινά γεγονότα και θα πω ότι η στάση της Νέας Δημοκρατίας όσον αφορά τις αγροτικές κινητοποιήσεις είναι πάντα σταθερές. Αυτό που αλλάζει, δυστυχώς, είναι η στάση της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, η οποία ως αντιπολίτευση τότε χαρακτήριζε τους αγρότες -και τους αγρότες της Κρήτης συγκεκριμένα- ως αγανακτισμένους και έρχεται σήμερα ο κύριος Υπουργός και τους χαρακτηρίζει ως τραμπούκους.

Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία λέμε ότι αυτό το οποίο βλέπουμε σήμερα από τα γεγονότα είναι ότι η τότε αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ, στην ουσία τότε δυνάμωνε ένα κίνημα δήθεν αγανακτισμένων, όπως το χαρακτήριζε, και βεβαίως έρχεται τώρα να θερίσει τις θύελλες που είχε σπείρει εκείνο το διάστημα.

Άρα, κύριε Υπουργέ, αποφασίστε: Οι αγρότες της Κρήτης είναι τραμπούκοι ή αγανακτισμένοι; Δεν μπορείτε τότε να τους χαρακτηρίζατε αγανακτισμένους και σήμερα που είστε στην Κυβέρνηση να τους χαρακτηρίζετε τραμπούκους.

Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία λέμε το εξής: Υπάρχουν σοβαρά ζητήματα στον αγροτικό και κτηνοτροφικό κόσμο. Είμαστε βεβαίως αντίθετοι, όταν βλέπουμε έκτροπα, όταν βλέπουμε τέτοιου είδους εικόνες. Από εκεί και πέρα όμως, πρέπει να έχετε τη γενναιοψυχία να κάνετε μια αυτοκριτική και να πείτε ότι ενδεχομένως πριν από δύο με τρία χρόνια υπερβάλατε ή είχατε υπατάξεις. Να μην έρχεστε, όμως, εκ των υστέρων και τους ίδιους ανθρώπους, για τους οποίους λέγατε τότε ότι διεκδικούσαν τα δικαιώματά τους, σήμερα στην ουσία να τους υβρίζετε.

Έρχομαι στην τροπολογία για τους δασικούς χάρτες, την οποία ανέλυσε και ο εισηγητής μας και βεβαίως και ο αγαπητός συνάδελφος ο κ. Δαβάκης. Πράγματι ως Νέα Δημοκρατία ερχόμαστε με ένα αίτημα ευθύνης να αντιμετωπίσουμε ένα υπαρκτό πρόβλημα.

Άκουσα εκπληκτος τον κύριο Υπουργό να λέει: «Κοιτάξτε, λείπει ο αρμόδιος Υπουργός και δεν είμαι εγώ αρμόδιος. Επομένως, δεν μπορώ να πάρω θέση». Να το δεχτώ. Είπε, όμως, και ο κ. Κατσαφάδος, ο εισηγητής μας, ότι έχουμε καταθέσει ως Κοινοβουλευτική Ομάδα, ως Βουλευτές, δύο ερωτήσεις και ο κύριος Υπουργός είναι άφαντος.

Και ερωτώ και τον κύριο Υπουργό και βεβαίως και τους συναδέλφους της Συμπολίτευσης: Πώς αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση το συγκεκριμένο ζήτημα; Όταν κάνουμε ερωτήσεις, δεν παίρνουμε απαντήσεις. Καταθέτουμε τροπολογία, για την οποία νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση, και δεν γίνεται δεκτή. Και είναι άδικο, κύριε Υπουργέ, να λέτε ότι καταθέτουμε τροπολογία δήθεν για να νομιμοποιήσουμε κάποιες

δασικές εκτάσεις να τις κάνουμε αγροτικές. Δεν είναι αυτό το ζήτημα. Πρέπει να δοθεί μια λύση. Ακόμα, όμως, και όταν καταθέτουμε τροπολογία προς τη σωστή κατεύθυνση, στην ουσία παραπέμπεται το ζήτημα σε έναν άλλο Υπουργό της ίδιας Κυβέρνησης. Και ας μην πω ότι την ίδια στιγμή βεβαίως αδειάζετε τους συγκεκριμένους Βουλευτές των Ανεξαρτήτων Ελλήνων οι οποίοι κατέθεσαν τροπολογία η οποία δεν θα πω ότι είναι παρόμοια, αλλά αφορά και το συγκεκριμένο ζήτημα.

Έρχομαι και στην τροπολογία που κατέθεσε ο κ. Παππάς, όσον αφορά την επιστροφή των χρημάτων για τις τηλεοπτικές άδειες.

Νομίζω, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, ότι σήμερα στην ουσία μπαίνει ταφόπλακα στον περιφημο νόμο Παππά. Ως Νέα Δημοκρατία ήμασταν το πρώτο κόμμα -και ακολούθησαν και τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης στη συνέχεια-, που είχαμε πει εξ αρχής ότι ο συγκεκριμένος νόμος είναι αντισυνταγματικός, θα καταπέσει στο Συμβούλιο της Επικρατείας και βεβαίως διακαιωθήκαμε από τις εξελίξεις.

Επομένως είναι αυτονόητο ότι είναι ένας άκυρος διαγωνισμός, άρα στην ουσία ένας ανύπαρκτος διαγωνισμός, που δεν παρήγαγε ποτέ νομικά αποτελέσματα. Και έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση να αποκαταστήσει τα λάθη τα δικά της βεβαίως, αλλά και το κράτος δικαίου, άρα να επιστρέψει τα χρήματα προς τους τηλεοπτικούς σταθμούς.

Να τονίσουμε για άλλη μία φορά την πάγια θέση της Νέας Δημοκρατίας, ότι εμείς θέλουμε να ρυθμιστεί το τηλεοπτικό τοπίο. Να ρυθμιστεί όμως με έναν τρόπο νόμιμο, με έναν τρόπο ο οποίος είναι σύμφωνος με το Σύνταγμα και βεβαίως σε καμία περίπτωση με τον τρόπο με τον οποίο επιχείρησε τότε ο κ. Παππάς και ο κ. Τσίπρας που έχουν την προσωπική πολιτική ευθύνη. Βεβαίως ευτυχώς το Συμβούλιο της Επικρατείας αποκατέστησε την έννομη τάξη.

Έχουμε -και εγώ προσωπικά, κύριε Υπουργέ- το ίδιο ερώτημα να σας απευθύνω και συγκεκριμένα για ποιον λόγο δεν απαιτείται η προσκόμιση του αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας. Ξέρετε, με αυτόν τον τρόπο δημιουργείτε πάρα πολλά ερωτήματα και καλό θα ήταν να διευκρινιστούν, για να μην υπάρχουν καθόλου σκιές, δηλαδή από αυτά τα οποία επιστρέφετε, για ποιον λόγο για τα υπόλοιπα ποσά δεν απαιτείται από τους καναλάρχες να προσκομίσουν το αποδεικτικό φορολογικής ενημερότητας. Νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να απαντηθεί προς το Σώμα.

Και θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με ένα τελευταίο: Θυμάμαι ακόμα τους πανηγυρισμούς των συναδέλφων από τη Συμπολίτευση, που έλεγαν ότι πήραν τα λεφτά από τους καναλάρχες και θα τα δώσουν τώρα πίσω εν είδει κοινωνικού μερίσματος ή ενδεχομένως σε κάποιες ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες.

Θα ήθελα να ακούσω τους ίδιους συναδέλφους σήμερα, που αφού βεβαίως δικαίως κατέπεσε ο περιφημος νόμος Παππά, να μας πουν αυτά τα χρήματα τελικά από πού θα τα δώσουν, με ποιον τρόπο και σε ποιες κοινωνικές ομάδες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Ξυδάκης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, για πέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς νομίζω ότι, σε σχέση με τις τροπολογίες που υπέβαλαν συνάδελφοι Βουλευτές από τα δύο κόμματα, απάντησε αρκετά μεριστατωμένα ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης που είναι και γνώστης του θέματος εν πολλοίς.

Εγώ θέλω να πω στο Σώμα και τους συναδέλφους ότι, εκ μέρους του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας που είναι το καθ' ύλην αρμόδιο για τους δασικούς χάρτες, έχουμε τη διαβεβαίωση ότι σύντομα θα φέρει μια δέσμη ρυθμίσεων για τη διευκόλυνση των πολιτών κατά την κατάρτιση και κύρωση των δασικών χαρτών.

Ας περιμένουμε να γίνει αυτή η συζήτηση αναλυτικά, διεξοδικά, χωρίς σπουδή και χωρίς τον κίνδυνο με αυτές τις τροπολογίες να έχουμε ορισμένες διακινδυνεύσεις παραβιάσεων, ανισότητας και ανισοροπίες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Όμως η προθεσμία τρέχει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Πέρασαν δεκαετίες σ' αυτή τη ρημαγμένη χώρα που δεν είχαμε ούτε δασικούς χάρτες ούτε χωροταξία ούτε ανάπτυξη. Είχαμε μόνο χρεοκοπία. Ας περιμένουμε μερικές εβδομάδες ή μερικές ημέρες. Αυτοί που εξέθρεψαν την ανομία και την αρρυθμία, ας περιμένουν μερικές εβδομάδες.

Το ίδιο ισχύει για κάποια που ακούστηκαν εδώ από συναδέλφους, τα οποία προκαλούν κάποια έκπληξη, το να παραβάλουμε δηλαδή τον Μαρίνο Αντύπα και το Κιλελέρ με τη σημερινή κατάσταση. Δεν πασχίζει κανείς τώρα για τον αναδασμό και κανείς δεν αφήνει το αίμα του κάτω από τον βούρδουλα του τσιφλικά. Είναι άλλες οι περιστάσεις, άλλα τα χρόνια και άλλες οι ιστορικές προκλήσεις. Χρειάζεται ένας σεβασμός σε ό,τι προηγήθηκε και έφτιαξε τον ελληνικό 20^ο αιώνα και την Ελλάδα, το νεότερο ελληνικό κράτος.

Από εκεί και πέρα, ας αναλογιστούμε ότι μπορεί να είναι και δίκαια τα αιτήματα. Δεν μπαίνω στην ουσία. Έχουμε μορφές αποκλεισμού της εθνικής οικονομίας. Από προσωπική γνώση, ξέρω ότι πέρυσι είχαμε επίπληξη από την ευρωπαϊκή επιτροπή γιατί είχαμε αποκλείσει τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα.

Τι κέρδισε ο αγροτικός κόσμος από τον αποκλεισμό των ελληνοβουλγαρικών συνόρων, που είναι πλήγμα για το εμπόριο, τον τουρισμό, τις επικοινωνίες και τις συγκοινωνίες; Το λιμάνι της Θεσσαλονίκης είχε συγκεντρώσει εκατό χιλιάδες τόνους πρώτες ύλες και εμπορεύματα για την πρώην Δημοκρατία των Σκοπίων, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει να καταρρεύσει εμπορικά το λιμάνι, να μην μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του.

Με το να κλείνεις τα σύνορα, δεν βοηθάς το αίτημά σου, απλώς μπορεί να δυσκολεύεις την πορεία της εθνικής οικονομίας και τη ζωή πολλών άλλων επαγγελματικών τάξεων. Αυτό ας το σκεφθούμε, γιατί μ' αυτόν τον κοινωνικό αυτοματισμό, η μια τάξη να στρέφεται εναντίον της άλλης, μόνο κοιτώντας το στενό τοπίο -μπορεί να υπάρχει συμφέρον, δεν το κρίνω- έχουμε ένα πρόβλημα.

Από εκεί και πέρα, υπάρχει και μια ρητορική για το θέμα των τηλεοπτικών αδειών. Όλοι συμφωνούν ότι πρέπει να μπει ευταξία και ευνομία. Η τροπολογία αυτό τον ρόλο παίζει.

Όλοι λέτε ότι «έπεσε» ο νόμος. Ο νόμος δεν «έπεσε» στο Συμβούλιο της Επικρατείας, «έπεσε» η διάταξη στην οποία ο Υπουργός μπορεί να κάνει τον διαγωνισμό. Το Συμβούλιο της Επικρατείας συστήνει μετ' επιτάσεως την ανάγκη για τον διαγωνισμό, να εξακολουθήσει ο νόμος πριν της διατάξεως που απερίφηθη και περιμένουμε την έμπρακτη πολιτική βούληση και από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης που έχουν εύκολη την κριτική, ώστε να πιέσουμε με τον σωστό τρόπο το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης -το οποίο επιτέλους συνεστήθη μετά από έτη απραξίας- να αναλάβει τον ρόλο του διαγωνισμού και να βάλει μια τάξη.

Τα εκτροφεία της ανομίας και της διαπλοκής ας τηρούν αιδήμονα σιγή, όταν μιλάμε για το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο. Από τη δεκαετία του 1980 έχουμε το φαινόμενο της ιδιωτικής ραδιοτηλεόρασης και ουδέποτε μπήκε μια τάξη. Ας μπει τώρα. Βοηθήστε, συμβάλλετε.

Δεν βλέπω καμμία επίκαιρη ερώτηση ή επερώτηση για το γιατί δεν προχωρά το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, το οποίο με πολύ κόπο συνεστήθη από την παρούσα Βουλή. Ήταν μια ανάγκη. Υπήρχε μια τεράστια ιστορική καθυστέρηση. Περιμένουμε τις δικές πρωτοβουλίες και τις δικές σας προτάσεις.

Τα υπόλοιπα ας τα κρίνει ο ελληνικός λαός, αυτοί που βλέπουν τα κανάλια, που βλέπουν κι εμάς όλους -και την Κυβέρνηση και τις πολιτικές δυνάμεις που βρίσκονται σ' αυτήν την Αίθουσα- που παλεύουμε να βάλουμε μια τάξη.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ξυδάκη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Θεοχαρόπουλος για πέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, σήμερα συζητούμε για άλλη μια φορά και εμείς δεν θα κουραζόμαστε να το λέμε, διότι δεν είναι διαδικασία αυτή να

έρχεται μια τροπολογία μία ώρα πριν από μία κύρωση διεθνούς σύμβασης, η οποία δεν έχει αυτή τη διαδικασία κανονικά. Εδώ πέρα έχει χαθεί ο έλεγχος στο ζήτημα των τροπολογιών στις κυρώσεις. Πρέπει αυτό επιτέλους να σταματήσει, να υπάρχει και πρωτοβουλία και από το Προεδρείο της Βουλής και από τα κόμματα στη Διάσκεψη των Προέδρων.

Όσον αφορά στη συγκεκριμένη τροπολογία για τις τηλεοπτικές άδειες, πρώτα-πρώτα, εμείς βεβαίως συμφωνούμε με την εφαρμογή του νόμου και με την τροπολογία και θα την ψηφίσουμε. Όμως, εδώ ακούγονται πράγματα σαν να ξεκινούμε σήμερα να συζητούμε αυτό το θέμα.

Δεν θα ξεχάσουμε, πρώτα-πρώτα, τη διαδικασία την οποία έχετε κάνει στο θέμα των τηλεοπτικών αδειών. Δεν είναι εδώ ο αρμόδιος Υπουργός σήμερα, αλλά η τροπολογία έχει και την υπογραφή του. Όταν σας λέγαμε ότι είναι αντισυνταγματικός ο ορισμός μόνο των τεσσάρων αδειών και μάλιστα χωρίς τη λογική της αρμοδιότητας του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και ότι είναι εντελώς αντισυνταγματική αυτή η διαδικασία, δεν ακούγατε κανέναν. Προχωρούσατε σε μια διαδικασία η οποία ήταν εμφανώς αντισυνταγματική.

Σήμερα ακούμε εδώ από τον ΣΥΡΙΖΑ και από την Κυβέρνηση για το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, για το οποίο σας καλούσαμε εδώ και τόσο καιρό και δεν θέλατε να προχωρήσει η διαδικασία αυτή.

Να συνεχίσω; Να πω ότι το βράδυ της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, του οποίου την απόφαση σήμερα επικαλείστε εσείς, η αρμόδια Κυβερνητική Εκπρόσωπος εκείνο το βράδυ κατήγγειλε το Συμβούλιο της Επικρατείας και όλες τις αποφάσεις του σε μια ταραχή η οποία υπήρχε εκείνο το βράδυ στην Κυβέρνηση; Τα έχετε ξεχάσει αυτά; Εμείς δεν τα έχουμε ξεχάσει.

Εμείς πήραμε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες καθ' όλη εκείνη τη διάρκεια και στη συνέχεια και το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης συγκροτήθηκε και με δική μας πρωτοβουλία, όταν εσείς πάλι παίζατε παιχνίδια και είχατε τακτικισμούς. Θυμηθείτε λίγο τι προτείνατε και πώς έφτασε η διαδικασία από τον Πολύδωρα που προτείνατε για να παίξετε επάνω στον θεσμό σε μια διαδικασία η οποία οδήγησε τελικά στη συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης.

Αυτή είναι η διαδικασία που κάνατε στις τηλεοπτικές άδειες, αυτή είναι η διαδικασία που είμαστε σήμερα εδώ πέρα για να μιλάμε πάνω στα προβλήματα που δημιουργήσατε εδώ και έναν χρόνο. Βεβαίως και εμείς θέλουμε να μπει τάξη σε ένα άναρχο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο και αυτό προσπαθήσαμε από την πρώτη στιγμή, αλλά τάξη δεν σήμαινε μια έκθεση του Ινστιτούτου Φλωρεντίας για μόνο τέσσερις άδειες τις οποίες έχετε ξεχάσει αυτή τη χρονική στιγμή πλέον, εκτός αν θέλετε να φέρετε και άλλες τέτοιες εκθέσεις.

Σοβαρότητα, λοιπόν και υπευθυνότητα. Εμείς θέλουμε να υπάρχει τηλεοπτικό τοπίο το οποίο θα είναι ρυθμισμένο με δικαιοσύνη και με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και με το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης να επιτελεί τον ρόλο του.

Κύριε Υπουργέ, συζητήσαμε σήμερα τις τροπολογίες και για τα δασικά, αλλά και για το αγροτικό ζήτημα για το οποίο είστε εδώ πέρα. Στο Υπουργείο δεν έγινε, απ' ό,τι καταλάβαμε, κανένας διάλογος για άλλη μια φορά. Θα μας πείτε εάν κάνουμε λάθος.

Να σας πω, όμως, το εξής, ότι εδώ κάτι συμβαίνει: Ή δεν σας ακούν οι αγρότες ή δεν τους καταλαβαίνετε εσείς. Ή, κατά τη γνώμη σας, φταίνει μόνο οι αγρότες ή πρέπει να δείτε σε τι φταίτε και εσείς σε όλη αυτή τη διαδικασία. Τα ίδια λέγατε πέρυσι εδώ. Λέγατε ότι «δεν ακούν οι αγρότες, δεν μπορώ να συνεννοηθώ». Τα ίδια λέτε και φέτος.

Πρώτον, λοιπόν, για να το ξεκαθαρίσουμε, οι αγρότες έχουν δίκαια αιτήματα και τα αιτήματα της υπερφορολόγησης, εκτός του κοινοτικού κεκτημένου πλέον, η οποία ασκείται, το θέμα των ασφαλιστικών εισφορών τις οποίες έχετε τριπλασιάσει, το θέμα του αγροτικού πετρελαίου κίνησης, που σας καλούμε να θεσπίσετε, όπως και οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες και δεν τα κάνετε, έχουν οδηγήσει σε ασφυξία, έχουν οδηγήσει σε οικονομικό αδιέ-

ξοδο τους αγρότες, οι οποίοι διαμαρτύρονται. Βέβαια, εμείς πρώτοι έχουμε πει το προηγούμενο χρονικό διάστημα ότι οι διαμαρτυρίες αυτές, η διεκδίκηση αυτών των αιτημάτων δεν πρέπει να γίνεται με τρόπο που να είναι απέναντι στις άλλες κοινωνικές ομάδες. Αυτό, όμως, δεν έχει καμμία σχέση με το γεγονός ότι είναι δίκαια τα αιτήματα και με το ότι εσείς δεν έχετε λύσει ούτε ένα από αυτά τα προβλήματα των αγροτών σήμερα.

Συζητούμε συνέχεια τα ίδια και τα ίδια, συζητούμε πάλι για τους δασικούς χάρτες σήμερα και λέτε ότι και πάλι δεν θα λυθεί σήμερα και αύριο και το επόμενο χρονικό διάστημα. Οι αγρότες είναι στους δρόμους, δεν μπορούν να πάρουν τις ενισχύσεις τους με αυτά τα ζητήματα και βεβαίως, αυτό το ζήτημα του εθνικού σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης, του εθνικού σχεδίου αγροτικής ανάπτυξης πρέπει επιτέλους να λυθεί. Κανένας δεν καταλαβαίνει ότι υπάρχει ένα οποιοδήποτε σχέδιο από την Κυβέρνησή σας.

Προβαίνετε σε απαράδεκτους χαρακτηρισμούς εναντίον των αγροτών. Δεν πρέπει να κάνετε τέτοιους χαρακτηρισμούς, όπως κάνατε σήμερα το πρωί. Ακούμε τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ να μιλά για το γεγονός ότι η αντιπολίτευση έχει και όρια. Φαντάζομαι μιλάει στον καθρέπτη του ίδιου του κόμματός του, του ΣΥΡΙΖΑ, για όλα όσα έχει υποσχεθεί, για τον ΕΝΦΙΑ, για τα φορολογικά των αγροτών. Σοβαρότητα! Αντιμετωπίστε τα προβλήματα επιτέλους.

Λύστε τα προβλήματα των αγροτών που αυτή τη στιγμή είναι τεράστια, που δεν μπορούν να παράγουν, που δημιουργούμε ελλείμματα -επειδή δεν μπορούν να παράγουν- αντί να δημιουργούμε προστιθέμενη αξία. Όπως και το νομοσχέδιο το οποίο συζητήσαμε σήμερα, έχει σχέση με τις εξαγωγές αγροτικών προϊόντων και πώς όλα αυτά θα ενισχυθούν.

Σε αυτά πρέπει να καθίσουμε από πάνω και όχι σε μια αδιέξοδη κατάσταση η οποία δεν δίνει καμμία λύση και δυστυχώς, αυτή την κατάσταση εσείς την ανατροφοδοτείτε συνεχώς στην Κυβέρνησή σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Θεοχαρόπουλο.

Τον λόγο έχει η Υφυπουργός κ. Παπανάτσιου.

ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κατ' αρχάς, κύριοι Βουλευτές, νομίζω ότι όλα έγιναν από τον ΣΥΡΙΖΑ τα τελευταία δύο χρόνια! Δεν υπήρχε τίποτα άλλο πιο πριν! Όλα ήταν πάρα πολύ καλά, όλα ήταν ομαλά! Τα κανάλια πληρώνανε τα χρήματα! Το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο ήταν πάρα πολύ καλό! Και εμείς ήρθαμε και διαλύσαμε τα πάντα! Αυτό ακούστηκε σήμερα.

Από εκεί και πέρα, σαράντα χρόνια υπήρχε ανομία, υπήρχε μια κατάσταση στο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο τέτοια που αυτή η Κυβέρνηση ήρθε να φέρει μια τάξη, τουλάχιστον να μπορέσουμε να εισπράξουμε κάποια χρήματα και να βάλουμε τα πράγματα στην τάξη τους.

Κατ' αρχάς, η απόφαση του ΣτΕ, όπως ειπώθηκε και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, δεν απορρίπτει τον νόμο Παππά, τη συγκεκριμένη διάταξη που αυτή υλοποιούμε και που ερχόμαστε να επιστρέψουμε τα χρήματα σήμερα στους υπερθεματιστές. Δεν κατέπεσε ο νόμος Παππά.

Ο νόμος Παππά είναι εκείνος με τον οποίο το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης θα πρέπει να κάνει τον διαγωνισμό, θα πρέπει να εισπράξει τα χρήματα και θα πρέπει να φέρει τη νομιμότητα στο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο. Αυτός είναι ο νόμος που υποχρεούται αυτή τη στιγμή το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης να υλοποιήσει και πραγματικά να φέρει τα αποτελέσματα που πρέπει στο συγκεκριμένο θέμα.

Όσον αφορά για τη φορολογική ενημερότητα, δεν υπάρχει εισπραξη χρημάτων, δεν εισπράττονται χρήματα από το δημόσιο. Η φορολογική ενημερότητα είναι υποχρέωση όταν εισπράττονται χρήματα από τους ιδιώτες. Στην περίπτωση τη συγκεκριμένη επιστρέφουμε τα χρήματα μετά από απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και ό,τι αφορά την προηγούμενη κατάσταση, πριν δηλαδή να δοθούν τα χρήματα, γι' αυτόν τον λόγο και δεν επιβάλλεται φορολογική ενημερότητα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κυρία Υφυπουργέ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για να απαντήσετε τι δέχεστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, μπήκαν πολλά θέματα.

Θα ξεκινήσω από τους Βουλευτές της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης. Αγαπητοί συνάδελφοι, επιτέλους κάποια στιγμή σοβαρευτείτε.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Μετά από εσάς! Μιλάτε εσείς, με αυτά που λέγατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Είναι δυνατόν!

Κύριε Τζελέπη, ηρεμήστε λιγάκι για να ακούσουμε τον Υπουργό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Πριν από ενάμιση μήνα, μετά από απαίτηση της Αντιπολίτευσης, συζητήσαμε στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου αν αυτή η Κυβέρνηση έχει σχέδιο, στρατηγική για τον αγροτικό χώρο. Έγινε η συνεδρίαση. Σας παρουσιάσαμε το σχέδιό μας. Τι είπατε; Στριμωχτήκατε και είπατε «είναι προς τη θετική κατεύθυνση και χρειάζεται κάτι να συμπληρώσουμε» και λοιπά. Δηλαδή είπατε «έχετε σχέδιο, προχωράτε», αλλά βλέπω ότι από εκεί και πέρα κάποια παρατηρησούλα δεν μπορούσατε να μην κάνετε! Ένα είναι αυτό.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Μήπως έχετε αυταπάτες;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Σας παρακαλώ! Εδώ πρέπει να σοβαρευτείτε. Δεν σημαίνει ότι επειδή υπάρχουν τα κανάλια, εσείς πρέπει να έχετε συμπεριφορές που πραγματικά προσβάλλουν τον κόσμο σας!

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Πότε τα είδες αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τζελέπη, σας παρακαλώ.

Παρακαλώ να ηρεμήσουμε, για να ακούσουμε τον κύριο Υπουργό.

Προχωρήστε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Αλήθεια, ξεχάσατε ότι πριν από έναν μήνα, πάλι μετά από δική σας πρόταση, έγινε προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση με την παρουσία του Πρωθυπουργού, όπου πραγματικά καταθέσαμε απαντήσεις και ιδιαίτερα προτάσεις όσον αφορά τη διαχείριση του αγροτικού χώρου; Δεν νομίζω! Η κοινωνία μάς άκουσε.

Πραγματικά, κύριε Θεοχαρόπουλε, πότε εσείς αντιληφθήκατε ότι εμείς έχουμε πρόβλημα με τις καταβολές των ενισχύσεων; Τουλάχιστον όλη η ελληνική κοινωνία ξέρει τι έγινε την περασμένη χρονιά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Εσείς δεν έχετε αντιληφθεί ότι 3,7 δισεκατομμύρια δόθηκαν στον αγροτικό χώρο το 2016. Το έχετε αντιληφθεί αυτό το πράγμα; Επιτέλους!

Κύριε Κεφαλογιάννη, έρχομαι σε σας. Πραγματικά, δεν κατάλαβα ποια είναι η θέση σας σε αυτά που σήμερα διαδραματίστηκαν. Εγώ θα σας τα περιγράψω, για να μην έχετε κανένα πρόβλημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τα όποια έκτροπα τα καταδικάζουμε. Το έχουμε πει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Θα σας περιγράψω ήρεμα, για να μην έχουμε κανένα πρόβλημα. Καταδικάζετε όλα αυτά τα επεισόδια που έγιναν;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Το έχουμε πει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Άρα είναι θετικό, το ότι από τη δική σας πλευρά και το αναγνωρίζω...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αλλά, εμείς δεν αλλάξαμε στάση. Εσείς αλλάζετε στάση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Εγώ δεν είπα ότι αυτά τα έκαναν αγρότες της

Κρήτης. Είπα ότι αγρότες, οι οποίοι πραγματικά συμπεριφέρθηκαν τραμπούκικα, εκμεταλλεύτηκαν -και πραγματικά το λέω αυτό- «τη δική σας προσπάθεια, των αγροτών». Εγώ δεν είπα ότι οι αγρότες δεν έχουν δίκιο. Αλλά ο τρόπος με τον οποίον διαχειρίζονται τις κινητοποιήσεις, όπως τη σημερινή, δίνοντας τη δυνατότητα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Υπουργέ, εγώ είπα ότι τους λέγατε αγανακτισμένους, ενώ τώρα τραμπούκους.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): ...Διότι είχαν παρεισφρήσει και στοιχειά, τα οποία δεν είχαν καμμία σχέση με τον χώρο σας. Αλλά όλο αυτό το πράγμα έπρεπε επιτέλους κάποια στιγμή -και χαίρομαι- να το καταδικάσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εγώ το είπα ξεκάθαρα. Εσείς αλλάξατε θέση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Εμείς λοιπόν, είμαστε ανοικτοί. Ξέρετε ότι διαλόγους κάνουμε διαρκώς και με Κρήτες και με αγρότες από όλη την Ελλάδα. Κάθε ημέρα στο Υπουργείο οι επισκέψεις είναι αλληπάλληλες. Όμως, δεν ήταν δυνατόν εμείς να το επιτρέψουμε. Τι έγινε σήμερα; Εγώ σας λέω ότι σήμερα δεν ήταν να βρισκόμαί εδώ. Όμως, κανόνισα το πρόγραμμά μου, γιατί ήξερα ότι θα κατέβουν οι αγρότες από την Κρήτη. Πήγαμε στο Υπουργείο και όντως τους είπαμε ότι «αν θέλετε μια αντιπροσωπεία των αγροτών σας, να έλθει να μας δει». Η απάντησή τους ήταν ότι θα έρθουν να μας δουν σαράντα πέντε άτομα, με τα κανάλια και όλη αυτή τη διαδικασία. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι μια συνάντηση πήγαινε να γίνει καταλήψη. Μην κρυβόμαστε μεταξύ μας. Αυτή είναι η εικόνα. Από τη δική μας την πλευρά είπαμε πάρα πολύ απλά ότι «όχι, δεν θα επιτρέψουμε». Διότι, κύριε Κεφαλογιάννη, πέρυσι, αντίστοιχη χρονία, αντίστοιχη κινητοποίηση έφθασε μέχρι το σημείο να απειλεί και τη ζωή των υπαλλήλων. Ξέρετε τι έγινε πέρυσι. Άρα, δηλαδή, ήταν δυνατόν να ανεχθούμε πάλι τέτοιες καταστάσεις; Να επιτρέψουμε να γίνουν αυτές οι συναντήσεις; Άρα, λοιπόν, ξεκαθαρίζουμε.

Τώρα, από εκεί και πέρα, θέλω να έλθω στα θέματα που έχουν σχέση με τους δασικούς χάρτες. Κατ' αρχάς, η τροπολογία της Νέας Δημοκρατίας δείχνει ότι δεν αντιμετωπίζετε το θέμα επί της ουσίας. Αυτό που προτείνετε είναι ατελώς να γίνουν οι σχετικές διαδικασίες. Όλα τα υπόλοιπα προβλήματα που υπάρχουν δεν σας απασχόλησαν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Βεβαίως μας απασχολούν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Να γίνει κατανοητό και σε αυτούς που σας ακούνε ότι εσείς ασχοληθήκατε με το να γίνουν ατελώς ή να πληρώσουν τα πρόστιμα αργότερα και τίποτα άλλο. Συμφωνούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Όχι, δεν συμφωνούμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Σας παρακαλώ. Εδώ είναι η τροπολογία σας. Και στις τρεις παραγράφους μιλάτε ατελώς και τα πρόστιμα να ανασταλούν. Άρα στην ουσία του προβλήματος δεν μπαίνετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Όχι. Κύριε Υπουργέ, όταν κάνει λάθος η κεντρική διοίκηση, θα πρέπει να πληρώνει ο πολίτης;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Εγώ άλλο σας λέω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Τι άλλο μου λέτε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Εσείς καταθέτετε μια τροπολογία και μάλιστα διαμαρτύρεστε, γιατί δεν είναι εδώ ο αρμόδιος Υπουργός να σας απαντήσει σε θέματα που είναι δευτερεύοντα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Από τις 10 Γενάρη...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Εγώ σας το λέω ότι αυτά είναι δευτερεύοντα, σε σχέση με τα πρωτεύοντα που υπάρχει ανάγκη να αντιμετωπιστούν. Δεν σας αφορούν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Είπαμε και για άλλα θέματα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ακούστε, υπάρχει μια τροπολογία από πλευράς των ANEL και πραγματικά είμαι υποχρεωμένος να τοποθετηθώ.

Κύριε συνάδελφε, δεν διαφωνώ με την ανησυχία σας και την

προσπάθεια που θέλετε να κάνετε, για να λυθεί το πρόβλημα. Όμως, ακούστε, για να είμαστε ξεκάθαροι. Όταν μιλάμε σήμερα για την εικόνα του δασικού χάρτη, μιλάμε για την εικόνα του δασικού χάρτη την ημέρα που συντάχθηκε, το 2007. Ξεκαθαρίζουμε, λοιπόν, ότι αυτά που αναφέρατε εσείς ως αγροτικές εκτάσεις γενικά αφορούν το 2007. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι γνωρίζω και υπηρετώ τον χώρο χρόνια, επαγγελματικά και πολιτικά. Άρα, λοιπόν, γνωρίζω ότι πίσω από αυτές τις διαδικασίες, φαντάζεστε εσείς, όταν το Σύνταγμα του 1974-1975 έβαλε διαδικασίες αυστηρές, να έλθουμε εμείς να τις παραβιάσουμε μέχρι το 2007.

Δεν εννοώ βεβαίως τις επιλεξιμότητες όσον αφορά τις ενισχύσεις, εννοώ και το είπα προηγουμένως...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Μιλάτε για τις αγροτικές εκτάσεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Όταν μιλάτε για αγροτικές εκτάσεις, να έχετε στον νου σας όχι μόνο τις επιλέξιμες, αλλά να έχετε και αυτές τις εκτάσεις οι οποίες χρησιμοποιούνται ως πρόσχημα χρόνια σε αυτή τη χώρα για να γίνονται αποχαρκτηρισμοί. Αυτά, λοιπόν, χρειάζονται ιδιαίτερη αντιμετώπιση.

Όντως, οι Δασικές Υπηρεσίες στις πράξεις κήρυξης αναδασωτέων έκαναν μια πράξη που γενίκευε όλες τις εκτάσεις που βρίσκονται εντός της περιμέτρου της πυρκαγιάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Δεν το δείχνουν αυτό οι δασικοί χάρτες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Αλλά δεν ήταν ευθύνη τους. Ήταν η έλλειψη προσωπικού που δεν μπορούσε ουσιαστικά να παρακολουθήσει μια διαδικασία, η οποία χρειαζόταν χρόνο. Δηλαδή -και αυτό το τονίζω και από τη Βουλή- αυτές οι διαδικασίες θέλουν χρόνο και θέλουν και προσωπικό για να τρέξουν, για να μπορέσουμε να είμαστε αύριο εντάξει.

Εμάς ως Υπουργείο αυτό που μας αγχώνει περισσότερο από όλα είναι ότι πρέπει να έχουμε αυτές τις επιλεξιμότητες, όπως τις είχαμε και πέρυσι και πρόπερσι, για να πληρώνουμε τους αγρότες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Είναι εξήντα μέρες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Από εκεί και πέρα δεν είναι αρμοδιότητα δική μου, είναι αρμοδιότητα του Υπουργού Περιβάλλοντος. Εκεί νομίζω ότι, σύμφωνα με αυτά που ακούστηκαν και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, θα υπάρξουν εντός των ημερών τέτοιες ρυθμίσεις, για να αντιμετωπιστούν όλα τα προβλήματα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Να αλλάξει η προθεσμία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, είχε ζητηθεί να προστεθεί κάτι στον τίτλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Να προστεθούν στον τίτλο του νομοσχεδίου οι λέξεις «και άλλες διατάξεις».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο κ. Κεφαλογιάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Απευθύνθηκε ο κύριος Υπουργός προσωπικά και δεν ξέρω αν κατεγράφη στα Πρακτικά η θέση της Νέας Δημοκρατίας.

Να επαναλάβω για άλλη μια φορά: Σε κάθε μορφή κινητοποίησης η οποία πηγαινει πέραν του νομίμου είμαστε αντίθετοι. Όχι μόνο σήμερα, το έχουμε πει κατ' επανάληψη όλα τα προηγούμενα χρόνια. Άρα δεν λέμε κάτι διαφορετικό σήμερα από ό,τι λέγαμε τα προηγούμενα χρόνια.

Αυτό που σας είπαμε, κύριε Υπουργέ, είναι ότι εσείς τότε ως αντιπολίτευση αυτούς τους ανθρώπους τούς λέγατε «αγανακτισμένους», ενδεχομένως για να υφαρπάξετε και την ψήφο τους, και σήμερα τους χαρακτηρίζετε ως «τραμπούκους» ή ενδεχομένως ότι χρησιμοποιούν τραμπούκικες μεθόδους.

Αλλά με πολύ μεγάλη χαρά άκουσα Υπουργό της Αριστεράς να καταδικάζει τις καταλήψεις. Γιατί όλα αυτά τα χρόνια ακούγαμε ότι οι καταλήψεις είναι ένα μέρος των κοινωνικών αγώνων και με κάποιον τρόπο τις νομιμοποιούσατε. Άρα σήμερα ακούω με πολύ μεγάλη χαρά να λέτε ότι καταδικάζετε τις καταλήψεις και ελπίζω αυτό να το τηρήσετε και στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να λάβω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Λαζαρίδη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Εμείς, κύριε Υπουργέ, στην τροπολογία μας μιλάμε για αγροτικές εκτάσεις. Τη χρήση και την ιδιότητα αυτών των αγροτεμαχίων είναι πολύ εύκολο να τη διαπιστώσει κανείς. Είναι οι κτηματολογικοί πίνακες από τις παλιές κοινότητες, είναι οι κτηματολογικοί πίνακες από τις Τοπογραφικές Υπηρεσίες των νομαρχιών, είναι οι Γεωργικές Υπηρεσίες. Υπάρχουν πάρα πολλοί φορείς από τους οποίους μπορεί να αντλήσει κανείς στοιχεία και να διαπιστώσει την ιδιότητα του κάθε αγροτεμαχίου ή της κάθε έκτασης γης. Αυτό λέμε εμείς. Δεν μιλάμε ούτε για αλλαγή χρήσης ούτε για τίποτα άλλο.

Αντιθέτως, με αυτόν τον τρόπο, κύριε Υπουργέ, προσπαθούμε και εμείς να συμβάλουμε στην προστασία των δασικών εκτάσεων και των δασών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας ευχαριστούμε, κύριε Λαζαρίδη.

Πριν προχωρήσουμε στην ψηφοφορία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί τους από το Πειραματικό Λύκειο Πανεπιστημίου Πατρών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακολουθείτε τη συζήτηση του νομοσχεδίου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Είναι «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας». Έχει ολοκληρωθεί η σχετική συζήτηση και θα προχωρήσουμε στην ψηφοφορία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, επί των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ναι.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Όχι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ναι.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των άρθρων και των τροπολογιών.

Γίνεται δεκτό το πρώτο άρθρο ως έχει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ναι.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Όχι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ναι.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το πρώτο άρθρο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 947 και ειδικό 62 ως έχει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ναι.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Όχι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ναι.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 947 και ειδικό 62 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ναι.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Όχι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ναι.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στην ψήφιση του νομοσχεδίου στο σύνολο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ναι.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Όχι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ναι.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας και άλλες διατάξεις

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας, που υπογράφηκε στην Αθήνα, στις 16 Ιουνίου 2014, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

**ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΑΖΕΡΜΠΑΪΤΖΑΝ
ΓΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ**

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν, στο εξής αναφερόμενες ως τα Συμβαλλόμενα Μέρη,

Επιθυμώντας να υλοποιήσουν τη Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για την Οικονομική, Βιομηχανική και Τεχνολογική Συνεργασία, που υπεγράφη στο Μπακού, την 26^η Ιουλίου 1994,

Θεωρώντας ότι η ενδυνάμωση της συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών στον τομέα της γεωργίας και σε τομείς συναφείς με τη γεωργία, θα είναι αμοιβαίως επωφελής,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ελληνική Δημοκρατία, ως κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποχρεούται να τηρεί την νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να λειτουργεί σύμφωνα με αυτήν,

Συμφώνησαν τα εξής:

Άρθρο 1

Η συνεργασία στον τομέα της γεωργίας, της βιομηχανίας τροφίμων, της φυτικής παραγωγής, των ελιών και του ελαιολάδου, του καπνού, του βαμβακιού, της καλλιέργειας λαχανικών και φρούτων, της αμπελουργίας και των οίνων, των σπόρων, της αναπαραγωγής και εκτροφής ζώων, των ζωοτροφών, της φυτοπροστασίας και της καταπολέμησης των παρασίτων, των κτηνιατρικών θεμάτων, της μετασυλλεκτικής επεξεργασίας, θα υλοποιείται μέσω:

- της ανταλλαγής επιστημονικών και τεχνικών πληροφοριών και τεκμηρίωσης,
- της ανταλλαγής γενετικού και βιολογικού υλικού, από φυτά και από ζώα, για επιστημονικούς σκοπούς,
- της ανταλλαγής πληροφοριών και εμπειριών επιστημονικής έρευνας,
- της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικών με τις τεχνικές άρδευσης, τα συστήματα παροχής νερού και τις σύγχρονες τεχνολογίες,
- της ανταλλαγής επισκέψεων εμπειρογνομόνων και συμβούλων,
- της διοργάνωσης προγραμμάτων κατάρτισης και εκπαίδευσης, σεμιναρίων, συνεδρίων, εκθέσεων, εμπορικών εκθέσεων και συναντήσεων σε οποιαδήποτε από τις δύο χώρες,
- της ανταλλαγής πληροφοριών και εμπειριών στους τομείς των προτύπων και των ελέγχων ποιότητας, της επισήμανσης, της εμπορίας, της βιολογικής παραγωγής, της προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων, των αγροπεριβαλλοντικών θεμάτων, της διαχείρισης της γης και της χαρτογράφησης,
- της τριμερούς συνεργασίας (με άλλες χώρες, την Ευρωπαϊκή Ένωση, και/ή διεθνείς χρηματοδοτικούς φορείς) για την ανάπτυξη γεωργίας προσανατολισμένης στην αγορά

- και υπο-περιφερειακών προγραμμάτων, τα οποία θα καλύπτουν την παραγωγή, τον μετασυλλεκτικό χειρισμό και τα συστήματα εμπορίας,
- της ενθάρρυνσης των μικτών επιχειρήσεων συνεργασίας μεταξύ του συνεταιριστικού και του ιδιωτικού τομέα των δύο χωρών.

Άρθρο 2

Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνεργασία και η συνέχεια των σχέσεων που προβλέπονται στο Άρθρο 1, τα Συμβαλλόμενα Μέρη συστήνουν μία Ελληνο-Αζερική Μικτή Επιτροπή για την προώθηση της συνεργασίας στον τομέα της γεωργίας.

Η «Μικτή Επιτροπή για την συνεργασία στον τομέα της Γεωργίας» θα αποτελείται από εκπροσώπους του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Γεωργίας της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν.

Η Μικτή Επιτροπή θα είναι υπεύθυνη για:

- τη διευκόλυνση της υλοποίησης της παρούσας Συμφωνίας,
- την ανασκόπηση και την καταγραφή των εξελίξεων που θα λαμβάνουν χώρα στο μεσοδιάστημα μεταξύ δύο συνόδων της,
- την εξέταση και υιοθέτηση προτάσεων για συνεργασία σε συγκεκριμένα πεδία των τομέων συνεργασίας που αναφέρονται στο Άρθρο 1,
- τη θέσπιση οδηγιών και προτεραιοτήτων, για την υλοποίηση των στόχων της παρούσας Συμφωνίας προς επίτευξη μέχρι την επόμενη σύνοδο,

Η Μικτή Επιτροπή θα συνέρχεται περιοδικά και εναλλακτικά στην Ελλάδα και το Αζερμπαϊτζάν, σε ημερομηνίες που θα καθορίζονται δια της διπλωματικής οδού.

Άρθρο 3

Όλες οι δαπάνες που θα προκύπτουν από την ανταλλαγή επισκέψεων αντιπροσωπειών, εμπειρογνομόνων και συμβούλων θα καλύπτονται από την αποστέλλουσα χώρα, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά. Η χώρα υποδοχής πρέπει να ενημερώνεται για τις επισκέψεις ένα μήνα πριν την άφιξη.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα διερευνήσουν τις δυνατότητες εξασφάλισης χρηματοδοτικών πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και/ή διεθνείς οργανισμούς και χρηματοδοτικούς φορείς.

Η εκ μέρους των Συμβαλλόμενων Μερών αναλαμβανόμενη οικονομική χρηματοδότηση θα υπόκειται στη διαθεσιμότητα χρηματοδοτικών πόρων των δύο πλευρών.

Άρθρο 4

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων της Ελληνικής Δημοκρατίας και το Υπουργείο Γεωργίας της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν θα ενεργούν ως συντονιστικές Αρχές για την υλοποίηση της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 5

Η παρούσα Συμφωνία δύναται να τροποποιείται με αμοιβαία συγκατάθεση. Οιοσδήποτε τροποποιήσεις θα τίθενται σε ισχύ σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο Άρθρο 6 διαδικασία.

Άρθρο 6

Η παρούσα Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ κατά την ημερομηνία της παραλαβής της τελευταίας γραπτής γνωστοποίησης με την οποία τα Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιούν εκατέρωθεν, δια της διπλωματικής οδού, ότι έχουν ολοκληρωθεί οι απαιτούμενες, κατά την εσωτερική τους έννομη τάξη, διαδικασίες για τη θέση σε ισχύ της Συμφωνίας.

Άρθρο 7

Αυτή η Συμφωνία συνάπτεται για μία περίοδο πέντε (5) ετών και θα ανανεώνεται αυτόματα για διαδοχικές περιόδους πέντε (5) ετών, εκτός αν καταγγελλθεί εγγράφως, δια της διπλωματικής οδού, από ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, τουλάχιστον έξι μήνες πριν τη λήξη της αρχικής ή οποιασδήποτε επόμενης περιόδου ισχύος της.

ΣΕ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογραφοίμενοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις Κυβερνήσεις των χωρών τους, υπέγραψαν αυτή τη Συμφωνία.

Υπεγράφη στην Αθήνα στις 16 Ιουνίου 2014, σε δύο πρωτότυπα, στην Ελληνική, την Αζερική και την Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφωνίας στην ερμηνεία αυτής της Συμφωνίας, υπερισχύει το Αγγλικό κείμενο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ευάγγελος Βενιζέλος
Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και
Υπουργός Εξωτερικών

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΑΖΕΡΜΠΑΪΤΖΑΝ

Elmar Mammadyarov
Υπουργός Εξωτερικών

**AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE HELLENIC REPUBLIC
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN
ON COOPERATION IN THE FIELD OF AGRICULTURE**

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Azerbaijan, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Desiring to implement the Agreement between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Azerbaijan on Economic, Industrial and Technological Cooperation, signed in Baku, on the 26th of July 1994,

Considering that strengthening the cooperation between the two countries in the field of agriculture and agricultural related fields shall be of their mutual interest,

Taking into account that the Hellenic Republic, being a member state of the European Union, is obliged to observe and to act in conformity with the European Union's legislation,

Have agreed on the following:

Article 1

Cooperation in the field of agriculture, food industry, crop production, olives and olive oil, tobacco, cotton, vegetable and fruit growing, viticulture and wines, seeds, animal breeding and husbandry, fodder, plant protection and pest control, veterinary issues, post-harvest and processing, shall be implemented through:

- Exchange of scientific and technical information and documentation;
- Exchange of genetic and biological material, both from plants and animals, for scientific purposes;
- Exchange of scientific research information and experience;
- Exchange of information on irrigation techniques, water supplying systems and modern technologies;
- Exchange of visits of experts and consultants;
- Organization of extension and training programs, seminars, conferences, exhibitions, fairs and meetings in either of the two countries;
- Exchange of information on and experience in the field of quality standards and controls, labeling, marketing, organic production, protection of geographical indications, agro-environmental issues, land management and cartography;
- Trilateral cooperation (with other countries, the European Union, and/or international funding agencies) to develop market-oriented farm and sub regional projects, covering production, post-harvesting proceeding and marketing systems;
- Encouragement of joint ventures for collaboration between the cooperative and private sectors of both countries.

Article 2

In order to ensure cooperation and continuous relations envisaged in Article 1, the Contracting Parties hereby establish an Hellenic-Azerbaijani Joint Committee for the promotion of the cooperation in the field of agriculture.

The "Joint Committee for cooperation in the field of agriculture" will be composed of representatives of the Ministry of Rural Development and Food of the Hellenic Republic and of the Ministry of Agriculture of the Republic of Azerbaijan, The Joint Committee will be responsible for:

- facilitating the implementation of the present Agreement,
- reviewing and recording developments taking place in the interim of two of its sessions,
- examining and adopting proposals for cooperation in specific areas of the sectors of cooperation stated in Article 1,
- setting guidelines and priorities for the implementation of the present Agreement's objectives to be attained until the next session,

The Joint Committee shall meet periodically and alternately in Greece and Azerbaijan, at dates that will be arranged through diplomatic channels.

Article 3

All expenses arising from the exchange of visits of delegations and of experts and consultants will be borne by the sending contracting Party, if not otherwise agreed. The receiving contracting Party has to be informed about the visits one month prior to the arrival.

The Contracting Parties shall explore the possibilities to ensure the availability of financial resources from the European Union and/or international organizations and funding agencies.

The financial funding undertaken by the Contracting Parties will be subject to the availability of the financial resources of both sides.

Article 4

The Ministry of Rural Development and Food of the Hellenic Republic and the Ministry of Agriculture of the Republic of Azerbaijan will act as coordinating structures for the implementation of the present Agreement.

Article 5

The present Agreement may be amended by mutual consent. Any such amendments shall enter into force in accordance with the procedure provided for in Article 6.

Article 6

The present Agreement shall enter into force on the date of receipt of the last written notification by which the Contracting Parties inform each other, through diplomatic channels, that their respective national requirements for the entry into force of the Agreement have been fulfilled.

Article 7

This Agreement is concluded for a period of five (5) years and shall be automatically renewed for successive periods of five (5) years, unless terminated, in writing, through diplomatic channels, by either Contracting Party at least six months prior to the expiration of its initial or any subsequent period of validity.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

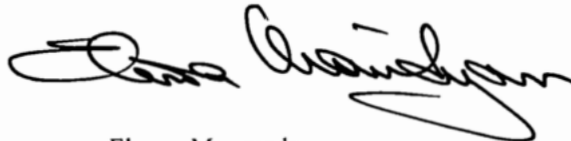
Done at Athens, on 16th of June 2014, in two originals, in the Greek, Azerbaijani and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation of this Agreement, the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT
OF THE
HELLENIC REPUBLIC**

Evangelos Venizelos
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs

**FOR THE GOVERNMENT
OF THE
REPUBLIC OF AZERBAIJAN**

Elmar Mammadyarov
Minister for Foreign Affairs

Άρθρο δεύτερο

Ποσά τα οποία, μετά την ανάκληση της Προκήρυξης 1/2016 του Υπουργού Επικρατείας για τη χορήγηση αδειών παρόχων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψης εθνικής εμβέλειας ενημερωτικού προγράμματος γενικού περιεχομένου για τη μετάδοση υψηλής ευκρίνειας, είναι επιστρεπτέα στους υπερθεματιστές της διενεργηθείσας δημοπρασίας ως καταβληθέντα για την πρώτη δόση του τιμήματος, παρακρατούνται ή συμψηφίζονται αυτεπαγγέλτως μόνο με ληξιπρόθεσμες βεβαιωμένες στη Φορολογική Διοίκηση οφειλές ή οφειλές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίες δεν έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα ρύθμισης, εφόσον ο υπόχρεος συμμορφώνεται με αυτό, και δεν έχουν ανασταλεί. Παρακράτηση ή αυτεπαγγέλτως συμψηφισμός με άλλο είδους οφειλές δεν επιτρέπεται. Ποσά τα οποία μέχρι την έκδοση του παρόντος παρακρατήθηκαν ή συμψηφίστηκαν με ληξιπρόθεσμες βεβαιωμένες οφειλές οι οποίες δεν έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα ρύθμισης, εφόσον ο υπόχρεος συμμορφώνεται με αυτό, και δεν έχουν ανασταλεί, δεν επιστρέφονται. Τα υπολειπόμενα ποσά μετά την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου, καθώς και ποσά που παρακρατήθηκαν ή συμψηφίστηκαν με οφειλές που δεν πληρούν τους όρους του προηγούμενου εδαφίου επιστρέφονται στους δικαιούχους. Για την είσπραξη των επιστρεπτέων ποσών δεν απαιτείται η προσκόμιση αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας. Προγράμματα ρύθμισης οφειλών που αναβιώνουν συνεπεία της επιστροφής των ποσών του πρώτου εδαφίου εξακολουθούν να ισχύουν, εφόσον ο υπόχρεος συμμορφώνεται με αυτά.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 6 αυτής.

Αθήνα,.....2017

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	2. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
3. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	4. ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ**6. Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ».**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν στις 7-3-2017 σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενέργειας της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για Συνεργασία στον τομέα των Ανανεώσιμων Πηγών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Επίσης, η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών.

Επιπλέον, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, στις 7-3-2017 ποινική δικογραφία που αφορά στον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών κ. Χρήστο Σπίρτζη.

Τέλος, ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κουμουτσάκος ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας από τις 9 Μαρτίου καθώς, όπως λέει στην αίτησή του, θα απουσιάζει εκτός Ελλάδος λόγω κομματικών υποχρεώσεων. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.51' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 9 Μαρτίου 2017 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ